KỶ YẾU

CHUNG CHÍ NGUYỆN

TRƯỜNG TRUNG CẤP PHẬT HỌC BẠC LIÊU
QUAN ÂM PHẬT ĐÀI

Kỷ Yếu
CHUNG CHÍ NGUYỆN

Tăng Ni Sinh Cao Đẳng Khóa V

Niên Khóa 2018 - 2021

ẤN PHẨM LƯU HÀNH NỘI BỘ

THAY LỜI

Nam mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Kính bạch chư Tôn đức Ban Giám hiệu, chư Tôn Đức Giáo Thọ Sư.

Kính thưa quý Thầy Cô giáo trong Ban Giảng huấn.

Chư huynh đệ pháp lữ lớp Cao Đẳng thân mến!.

Ngẫm lại chặng đường dài đã qua! Mới thấy thời gian trôi đi nhanh thật. Có biết bao tâm tư tình cảm, những khoảnh khắc sâu lắng, những trận cười giòn giã như một dấu ấn khắc sâu vào tâm khảm, có thể nói *"không thể nào quên"!*. Cứ mỗi khi hồi tưởng lại những kỷ niệm một thời cùng tu, cùng học thì bất cứ ai đều phải thấm thía những tháng ngày miệt mài đèn sách trên ghế nhà trường, mà không khỏi cảm giác hồi hộp khi gọi lên trước lớp để trả bài, hay những lần phải cầm micro phát biểu ý kiến..

Dưới mái trường, quý Tăng Ni sinh bên ánh đèn vẫn thao thức giở đọc từng trang sách. Tình Pháp lữ luôn giúp đỡ, động viên khi mỗi huynh đệ có hữu sự qua những lần lớp cùng nhau đi viếng lễ tang, lúc khó khăn hoạn nạn thì huynh đệ cùng nhau ủng hộ - như chia sẽ bớt phần nào đó với huynh đệ lúc khó khăn, bệnh tật. Trên lớp thì nhớ nhất hàng ngày vào giờ nghỉ giữa buổi học thì huynh đệ quây quần bên nhau với ấm trà, dù chỉ là một đĩa trái cây hay bịt bánh, nhưng cũng chia bằng cả cái tình pháp lữ.

Những ngày sắp thi thì cùng chia nhau từng cái bút, san sẻ từng bài soạn hoàn chỉnh để gửi lên nhóm để cả lớp đều có thể có thành tích tốt, đến ngày 8/3 thì quý Thầy Tăng sinh duy chỉ có một bông hồng và với lời chúc. Và ngày sinh nhật tập thể của lớp Cao Đẳng, quý Thầy quý Sư Cô cùng nhau tự tổ chức lúc 15 phút đầu giờ. Tuy đó là những Pháp của thế gian tất cả huynh đệ đều hiểu điều đó, nhưng có lẽ thẩm sâu hơn huynh đệ hiểu rõ sự vô thường của 3 năm lớp Cao đẳng, hiểu được tấm lòng của Ban Cán sự lớp với mong muốn: ***"Mỗi ngày đến lớp là một niềm vui",*** và niềm vui này được thể hiện qua biết bao tấm lòng, biết bao sự kiện tuy là thế gian pháp nhưng đều mang một giá trị đạo lý, chứa nhiều triết lý thiết thực trong cuộc sống tu hành.

Nhớ lắm những ngày đại dịch Covid-19 thì Lớp cùng chung tay mua từng khẩu trang, từng chay nước rửa tay sát khuẩn rồi phát ra cho mỗi huynh đệ!. Mà có ai bắt buộc phải làm những công việc như vậy đâu! Tất cả trên tinh thần tự nguyện, sống với nhau bằng sự mộc mạc chân tình. Bởi cùng **"Chung Chí Nguyện"** đã làm nên lớp Cao Đẳng khóa 5, một lớp nêu cao tinh thần đoàn kết hòa hợp!

Giây phút này, xin được tạm dùng từ *"chia tay"* để kết thúc một giai đoạn đã qua, một quãng đường đầy nhiệt huyết với nguyện ước: *"Chia tay hôm nay là để đi đến những tương lai tốt đẹp hơn"*. Bởi mỗi người sẽ có mỗi hướng Pháp tu & Pháp hành khác nhau, nhưng chắc chắn rằng chí nguyện xuất gia với lý tưởng xuất trần mà chư Tôn Đức Giáo Thọ Sư đã dày công giáo dưỡng sẽ mãi là động lực cho chúng con trên con đường hoằng hóa sau này.!

Quyển Kỷ Yếu Lớp Cao Đẳng Khóa V với Chủ đề: *"Chung Chí Nguyện"* là món quà nhỏ kính dâng lên chư Tôn Đức, quý Giáo Thọ Sư và quý Thầy Cô giáo trong Ban Giảng huấn, trong ý thức ***"Tri ân và Lưu niệm"*** mà toàn thể Tăng Ni sinh lớp Cao Đẳng khóa V đã đem cả tâm lực và trí lực để sớm hoàn thành. Với lời văn mộc mạc, tâm thành ý thiển, hồn nhiên nhưng chân thật. Đây là chút tình nhỏ bé của chúng con gửi đến mái trường, có Chư Tôn Đức và quý Thầy Cô giảng viên với trăm thương ngàn nhớ…

Quan Âm Phật Đài - Ngày 23/ 11/ 2020

BAN BIÊN TẬP

MỤC LỤC

- **Thay Lời Tựa**
- **Mục Lục**
- **Phần I: Những lời huấn từ của Thầy Hiệu trưởng cùng quý Giáo thọ, giảng viên**

1. Huấn Từ của Thượng tọa Hiệu trưởng 8
2. Tư Lương Sống – TT. Thích Trí Hải 9
3. Đôi Lời Tâm Sự - TT. Thích Thiện Hảo 11
4. Đôi Dòng Nhắn Nhủ - TT. Thích Trung San 13
5. Đôi Dòng Nhắn Nhủ - TT. Thích Phước Thành 15
6. Mừng Ngày Nhà Giáo Muộn – TT. Thích Minh Hạnh 16
7. Học Phật Để Giải Thoát – TT. Thích Lệ Thọ 17
8. Hai Người Tôi Yêu: Lễ Tử Sinh Của Trịnh Hay Mạch Nguồn Phiêu Bồng Của Tiên Sinh Bùi Giáng – ĐĐ. Thích Minh Thịnh 19
9. Niềm Vui Nghề Giáo - Giảng viên. Bùi Thị Hường 21
10. Nếu Có Kiếp Sau - Giảng viên. Lý Tú Cầm 22
11. Lời Thương - Giảng viên. La Thị Út 23

- **Phần II: Chung Chí Nguyện** *(Bài viết của Tăng Ni sinh Lớp Cao đẳng)*

1. Tăng sinh. Thích Trung Lành 26
2. Tăng sinh. Thích Thông Từ 28
3. Ni sinh. Thích nữ Huệ Hạnh 29
4. Ni sinh. Thích nữ Thành Hậu 31
5. Ni sinh. Thích nữ Thanh Thiện 32
6. Tăng sinh. Thích Minh Nghĩa 33
7. Ni sinh. Thích nữ Thoại Kiên 35
8. Ni sinh. Thích nữ An Duyên 36
9. Ni sinh. Thích nữ Đàm Hiếu 37
10. Tăng sinh. Thích Minh Đắc 38
11. Ni sinh. Thích nữ Thành Mỹ 39
12. Tăng sinh. Thích Lệ Thọ 40
13. Tăng sinh. Thích Thông Đạo 41
14. Ni sinh. Thích nữ Thiên Hạnh 42
15. Tăng sinh. Thích Quảng Hảo 43
16. Ni sinh. Thích nữ Diệu Phương 44
17. Tăng sinh. Thích Đăng Nguyện 45
18. Tăng sinh. Thích Phước Hậu 46
19. Cựu Tăng sinh. Thích Minh Thế 47
20. Ni sinh. Thích nữ Huệ Bình 48
21. Cựu Tăng sinh. Thích Nguyên Đức 49
22. Ni sinh. Thích nữ Lệ Tâm 52
23. Ni sinh. Thích nữ Giới Hương 53
24. Tăng sinh. Thích Phổ Định 54
25. Ni sinh. Thích nữ Trung Hạnh 56
26. Ni sinh. Thích nữ Diệu Ánh 57
27. Ni sinh. Thích nữ Diệu Duy 58
28. Ni sinh. Thích nữ Diệu Đăng 59
29. Ni sinh. Thích nữ Thoại Dung 60
30. Cựu Tăng sinh. Thích Nguyên Thường 61
31. Ni sinh. Thích nữ Huệ Hiền 62
32. Ni sinh. Thích nữ Tịnh Huê 63
33. Ni sinh. Thích nữ Thành Lộc 65
34. Ni sinh. Thích nữ Tâm Mãn 66
35. Cựu Tăng sinh. Thích Thiện Hậu 67
36. Ni sinh. Thích nữ Thanh Ý 68
37. Ni sinh. Thích nữ Liên Hạnh 69
38. Ni sinh. Thích nữ Tịnh Nghiêm 71

- **Phần III: Lưu Dấu Không Phai** *(hình ảnh sinh hoạt Lớp Cao đẳng)*
- **Thông Tin Liên Hệ** *(danh sách và địa chỉ)* 95
- **Lời Tri Ân** 97

PHẦN I

LỜI HUẤN TỪ CỦA THẦY HIỆU TRƯỞNG CÙNG QUÝ GIÁO THỌ, GIẢNG VIÊN

Huấn Từ CỦA THƯỢNG TỌA HIỆU TRƯỞNG

Thượng tọa Tiến sĩ. Thích Phước Chí
Hiệu trưởng Trường Trung cấp Phật học Bạc Liêu

Cổ đức có câu: *"Giáo Bất Học Bất Truyền, Nhơn Tài Bất Kỳ Tri Tự Hoại"*. Nếu nền giáo dục không được thiết lập, đường học vấn không được trao truyền thì nhân tài sẽ dần bị tiêu phế. Chính vì thế mà công tác đào tạo Tăng Ni tài đức được Giáo hội ưu tiên hàng đầu.

Sau khi thành lập Ban trị sự năm 2000, Phật giáo Bạc Liêu phải đối diện trước nhiều khó khăn thử thách. Với tầm nhìn xa về kế hoạch đào tạo nguồn nhân lực cho Giáo hội, ngay nhiệm kỳ đầu tiên Hòa thượng Thích Huệ Hà đã thành lập Trường Trung cấp Phật học Bạc Liêu. Qua năm tháng hoạt động, Trường đã dần ổn định và phát triển từ số lượng Tăng Ni sinh theo học đến chất lượng đào tạo cũng như đội ngũ giảng viên và đặc biệt là cơ sở vật chất, trang thiết bị học đường. Nhiều Tăng Ni sinh ra trường tiếp tục chương trình Cử nhân và đã tốt nghiệp, hiện đang tham gia giảng dạy tại các trường Phật học cũng như công tác hoằng pháp ở nhiều vùng trên cả nước. Đặc biệt có nhiều vị đang tham gia công tác tại nhiều địa phương và các cấp của Giáo hội.

Trong hai năm qua, Tăng Ni sinh lớp Cao đẳng đã chăm chỉ học tập, hoàn thành tốt chương trình và đặc biệt là trong năm 2021, quý vị nỗ lực rất nhiều để hoàn tất công việc soạn thảo, bảo vệ luận văn tốt nghiệp Cao đẳng Phật học. Thầy rất vui mừng khi thấy các Tăng Ni sinh đã từng bước trưởng thành và chuẩn bị hành trang để bước sang giai đoạn mới. Dẫu đi đâu làm gì hay ở đâu, quý vị nên nhớ người con Phật đã có đường hướng và mục tiêu, thì đường hướng đó phải đi và mục tiêu kia phải theo đuổi đến cùng.

Để lưu dấu một giai đoạn đã qua, Tăng Ni sinh đã góp nhiều công sức để thực hiện tập Kỷ Yếu *"Chung Chí Nguyện"* này. Thầy đã đọc các bài viết trong tập Kỷ Yếu này, từ những lời dạy bảo sách tấn nhắn nhủ ân cần, những lời tâm sự, cảm nghĩ của quý giảng viên đến những bài viết của Tăng Ni sinh hết sức chân tình. Thầy đánh giá cao tập Kỷ Yếu này và xem đây là một trong những thành quả, một chứng tích học tập sinh hoạt, một ký ức đẹp của lớp, một tư liệu của trường cần lưu giữ.

Chúc Tăng Ni sinh thành tựu như chí nguyện và sớm kế thừa sự nghiệp của bao thế hệ Cha Ông tiền nhiệm, nhất là tâm huyết của cố trưởng lão Hòa thượng Hiệu trưởng Thích Huệ Hà, thế hệ đã để lại nền tảng vững chắc và chí hướng kiên định cho Phật giáo Bạc Liêu.

Quan Âm Phật Đài, ngày 29/ 12/ 2020

TƯ LƯƠNG SỐNG

Thượng tọa **Thích Trí Hải**

Giáo Thọ Sư Trường
Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

Kính thưa Quý Tăng Ni Khóa sinh thân mến. Hôm nay ngày mùng 6 tháng 12 năm Canh Tý (18/01/2021), với buổi học cuối của năm, cũng là ngày kết thúc môn Hán Văn, Lớp Cao Đẳng Chuyên Khoa Phật Học – Khóa 5 (2018 - 2021). Đáp lời thỉnh của Ban Cán Sự lớp chúng tôi xin góp đôi dòng Tư Lương làm Khuynh Hướng Sống vào quyển Kỷ Yếu Chung Chí Nguyện của Quý Thầy Cô khóa sinh.

Trên bước đường đi về Phật quốc chúng ta mỗi người dù có một lối sống, một hoàn cảnh với căn cơ sai biệt, nhưng có cùng một quan điểm là Chung Chí Nguyện, tức Hồi Ta bà, Hướng Tịnh độ. Phật quốc hay Tịnh độ mà ta thú hướng, nhất định phải trải qua một chặng đường dài Bồ Tát hạnh và ít nhất là một lần như thế, chúng ta mới có thể siêu bến mê về bờ giác. Từ bờ bên này khổ đau, vượt qua bờ bên kia giải thoát. Sự vượt thoát này không phải là bỏ lại sau lưng khổ đau quằn quại của cuộc đời, mà là lao thẳng vào nó, bằng tinh thần vô ngã; vô ngã không phải là không có cái ta, mà là sự cống hiến quên mình, là sự hy sinh phục vụ chúng sanh bằng tinh thần Bồ Tát hạnh, tinh thần Ba La Mật, rốt ráo đến nơi bờ an vui giải thoát. Thế nên biết, về Tịnh độ hay Tự giác viên mãn, cần phải Lợi tha viên mãn, dẫn đến Giác hành viên mãn, thì mới thể nhập Như Lai chân thật nghĩa.

Dòng đời vẫn trôi chảy êm đềm miên viễn, khi con người nhìn thẳng được vào đời sống thực tế hiện hữu thấu triệt được: Tâm sinh sinh tử sinh, tâm diệt sinh tử diệt. Từng mùa xuân hạ thu đông, lễ độ dắt nhau qua dòng tạo vật. Những trật tự của vạn vật đối với thời gian trôi chảy bốn mùa, luôn chuyển hóa theo nhân duyên sanh hóa của định luật tuần hoàn. Sự vật thay đổi qua bốn mùa chỉ là việc tạm thời, hiện tượng này không khác hiện tượng *"Nước tuôn ra biển rồi mưa về nguồn"*.

Giữa khi nhân loại chấp thủ ngã và ngã sở, bị chìm sâu vào dòng sanh tử khổ đau, xuôi dòng đời để cây bản ngã lên cao, nhánh tham dục vươn dài trong bóng đêm vô minh lạnh lẽo, thất thểu lang thang trên đường trần đầy chông gai bụi bặm, thì tiếng nói duyên sinh vô ngã, phải là tiếng nói của bậc giác ngộ giải thoát. Để phát triển khuynh hướng sống vị tha, tình người, thân thiện kết thành Bồ Đề quyến thuộc, con người cần được sống trong môi trường Giới, Định, Tuệ.

Nếu sống là phấn đấu, kế thừa, chọn lọc, phát huy và sáng tạo thì giáo dục mới cần giới thiệu với đời phấn đấu và chọn lựa nền văn hóa nhân bản Vô ngã. Con người hay thế giới, qua nhiều biến động rồi cũng quay về môi trường sống ổn định nhất cho hướng phát triển được mở ra từ một trí tuệ toàn giác của Phật. Những lời dạy của Đức Phật đã đóng góp tích cực, thiết thực, đầy triết lý cho đời sống tinh thần nhân loại, hơn hai ngàn năm trăm năm qua và sẽ mãi còn tiếp tục đóng góp thông qua phương thức hoằng truyền Phật pháp. Trong quá trình chuyển tải Phật pháp, đặc tính bất biến tùy duyên là sự chuyển đổi từ một trật tự xã hội truyền thống, sang một trật tự xã hội công nghệ hiện đại, phù hợp với hiện trạng của xu thế hội nhập toàn cầu. Dấu hiệu của sự thay đổi này là việc thu thập và phân bố thông tin, chuyển tải chánh pháp của Phật đến cùng khắp quảng đại quần chúng và Phật tử, như kinh Niết Bàn Phật dạy: Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành. Tinh thần truyền pháp đó, ước nguyện độ sinh đó Chư Tôn Đức lãnh đạo giáo hội từ Trung ương đến địa phương đều đặt kỳ vọng lên thế hệ kế thừa tầng lớp Tăng Ni sinh vậy.

Nguyện cầu hồng ân chư Phật gia hộ quý anh em Tăng Ni sinh, sở học sở tu và sở hành đều thành tựu như chí nguyện.

Thiền Lâm, ngày 18/ 01/ 2021

Đôi lời tâm sự

Thời gian thắm thoát trôi qua, mới ngày nào đây Tình Thầy Trò gặp nhau nơi mái Trường Cao Trung Phật Học tỉnh Bạc Liêu. Trao đổi nhau bao điều Phật dạy: có những lúc nhộn nhịp vui mừng khi lời Phật dạy trúng vào tim, nhưng cũng có lúc êm liềm như dòng suối chảy, mặc tình cho Lữ khách thả hồn theo giấc điệp hồ xuân.

Sau giờ tan học, lớp Trưởng nhờ Thầy viết một vài lời gợi lại kỷ niệm bao năm qua Tình Thầy Trò gắn bó, khăn khít. Thầy hoan hỹ hứa khả.

Vì thế hệ mai sau tuổi trẻ

Quên thân này dãi nắng dầm sương

Truyền trao kiến thức tình thương

Cầu cho muôn loại thấm nhuần thiện tâm.

Mạng mạch Phật pháp được trường lưu là do Tăng già hoằng hóa. Thế nên, học – tu và truyền Pháp lợi sanh là việc chính của người Xuất gia. Kiến thức giúp người thăng hoa cuộc sống. Kiến thức giúp người Tu – Hành định hướng được cuộc đời và hiểu rõ được các Pháp do duyên sanh hay duyên diệt.

Lời Phật dạy như liều thuốc bổ

Trị tận cùng đau khổ chúng sanh.

Chỉ có học và hành trì theo Phật mới an toàn ở mọi thời mọi lúc mọi nơi. Buông gánh nặng xuống mới thấy lòng nhẹ nhõm. Hãy nhớ câu : *Vật đổi sao dời, lỡ vui một phút, cả đời ăn năng.*

Sự sống của vạn pháp là duyên hợp. Hòa hợp là sanh trưởng và phát triển, có những cái sanh trưởng trong hòa hợp để duy trì thì sẽ phát triển lớn mạnh; nhưng có những cái trong hòa hợp cộng với mầm trái nghịch ngấm ngầm phá hoại lẫn nhau đến đỉnh, cuối cùng là tan hoại.

Là đệ tử Phật nên hiểu cuộc đời là nhịp sóng, có lúc ào ạt, có khi rì rào, nếu tâm tịnh thì cơn sóng tịnh tâm; mê thì hệ lụy cả đời xuống lên.

Người xưa nói : *hùm chết để da, người ta chết để tiếng. Có đôi lúc kẻ mặc áo nhà tu lòng trần chưa dứt, thì Lợi – Danh – Tình thì đâu dứt được khổ đau. Lợi đến cỡ như Tần Thủy Hoàng, Sở Bá Vương hay Tàu Tháo có còn gì, hay chỉ để lại tiếng nhơ vào trang sử thế.*

Hiểu được điều đó, một khi vô thường đến ta vui vẻ ra đi.

Một mai kia vô thường đến với ta

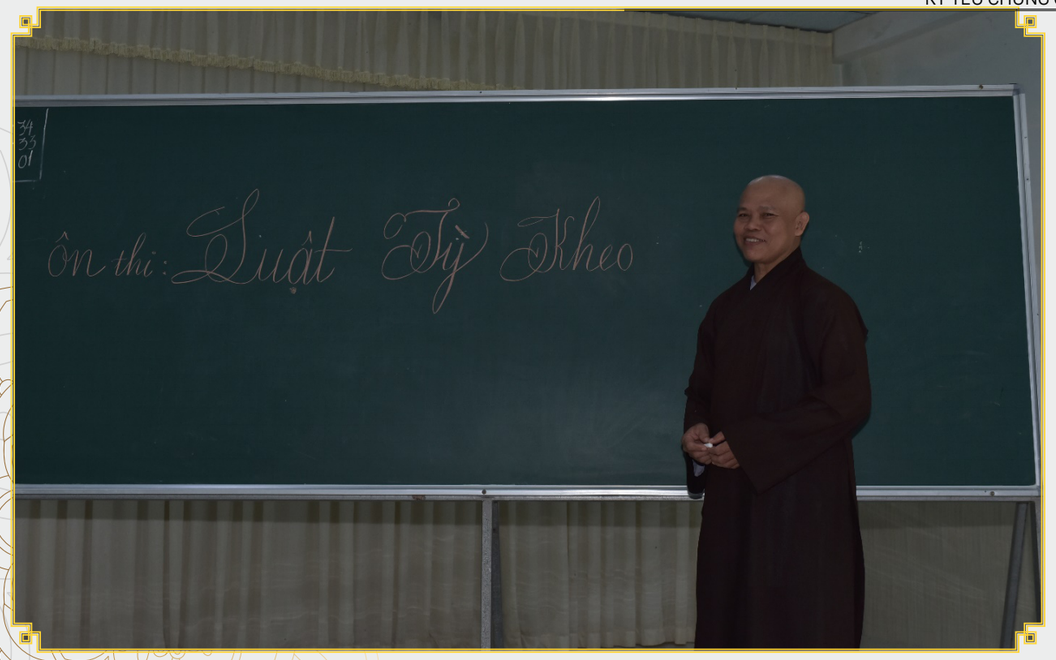
Ta nằm xuống cho lớp sau đứng dậy

Xây dựng cuộc đời cho tốt đẹp phồn vinh

Cho quê hương tổ quốc đất nước mình

Được gửi gấm vào tâm hồn tuổi trẻ

Mầm móng ấy là linh hồn đất nước

***Thượng tọa.* Thích Thiện Hảo**
Giáo Thọ Sư Trường Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

Để bảo tồn nòi giống ở tương lai

Đạo Phật giáo cũng không ngoài trẻ tuổi

Có học tu để rèn luyện Tam Vô

Tịnh Tam Nghiệp mới tô bồi đạo Pháp

Thủ tâm ý đừng cho lung lai

Dù thất tình lục dục có hề chi

Dòng thời gian luôn trôi chảy, bao năm qua là dấu ngoặc để làm pháo lăng cho hành giả vào đời. Bao nhiêu kiến thức, tu tập mấy năm cùng chư huynh đệ, lo sớm kệ chiều kinh dần tánh hỏa. Nào là hành trì Qui Tắc Thiền Môn nằm ngồi đi đứng nói năng ôn tồn. Tuy nói ba năm Cao Đẳng, nhưng hồi chuông báo hiệu sắp ra trường. Tình Thầy Trò thân thương gắn bó, trò ra đi trên vạn nẻo đường dài, tìm chân lý để tỏ cho chúng sanh vạn loại, Thầy ở lại vững bền tay lái, cho đạo từ bi được mãi mãi sáng ngời, hòa trái tim kẻ trước người sau, lo phụng Đạo giúp Đời là lý tưởng.

Ta bà là cảnh náo nương

Phật đem bái ái nhũ khuyên muôn loài

Tăng Ni hoan hỹ nhận lời

Thực hành giảng dạy những lời Phật khuyên

Những ai muốn hết não phiền

Học – Làm lời dạy an nhiên nhiệm mầu.

Linh Quang, Ngày 02/ 12/ 2020

Đôi dòng nhắn nhủ

Thời gian là dòng chảy vô tận, trôi mãi không một phút giây ngừng nghỉ. Năm nối tiếp năm, tháng nối tiếp tháng, mỗi ngày lặng lẽ đi qua mang theo những ký ức luôn diễn biến của kiếp người trước bánh xe luân chuyển của cuộc sống. Chính vì điều đó đã làm cho ta vô tình lãng quên những gì đang hiện hữu xung quanh. Ta hời hợt bước những bước chân vội vàng qua những con đường đến trường, đến lớp; ta lạnh lùng dẫm lên những khóm lá vàng rơi; ta khắc khoải, lơ là tiếng giảng bài trên bụt giảng mà tâm hồn lơ lửng trên mây; ta hờn dỗi bạn bè với những chuyện buồn vui nhỏ nhặt và cứ thế, cứ thế ta đã vô tình đánh rơi biết bao điều tốt đẹp, những kỷ niệm đáng trân quý của tuổi học trò. Rồi thời gian thăm thoát trôi nhanh, dòng đời cứ thế mà xoay mãi. Nhớ ngày nào các Tăng, Ni sinh của lớp Cao Đẳng Phật Học Khóa V, ngày đầu tiên đến trường mọi thứ dường như xa lạ, mọi người gặp nhau đều bỡ ngỡ vì chưa hề quen biết, ai ai cũng thẹn thùng và khép nép. Ấy thế mà thời gian dần trôi qua, từng tiết học trên lớp, rồi từng học kỳ đến rồi thoạt đi, và giờ đây đã là cuối năm thứ ba của khóa học. Nhìn lại thời gian như là mọi thứ vừa xãy ra ngày hôm qua hay tháng trước vậy, nhưng hiện tại hôm nay đã là cuối khóa rồi các con ạ !!!.

Quyển sách nào cũng có trang mở đầu và trang kết thúc, nhưng người đọc có lưu lại hay vứt bỏ đi những gì đã được đọc trong quyển sách. Khóa học nào cũng có buổi khai giảng và ngày tổng kết, nhưng tiếc nuối hay không là những tháng ngày ngồi dưới mái trường có chút gì đó lưu lại trong ta. Cuộc trùng phùng nào rồi cũng có lúc chia tay, nhưng vương vấn hay không là ở trong lòng người. Ấy là định luật ngàn thu của vũ trụ. Thế là cũng sắp đến ngày ra trường, tất cả Tăng, Ni sinh Cao Đẳng khóa V của Trường Cao - Trung Cấp Phật Học tỉnh Bạc Liêu đều miên man theo bao hoài niệm, vỡ òa theo từng con chữ rót vào trong tâm tư hồi tưởng lại những ký ức đã trôi qua theo thời gian của ba năm học…. Những cảm xúc bồi hồi lưu luyến ấy nó đã được ẩn sâu vào từng nét mặt, khơi nguồn từ cái có thật bằng hai tiếng "Chia Tay". Đều đó được thể hiện qua từng nụ cười, chan hòa thân thiện từng đôi mắt rộn ràng bao lời hỏi han, lo lắng, bùi ngùi... của từng người khi chuẩn bị cho ngày lễ Tốt Nghiệp. Chỉ còn vài tháng nữa thôi hai tiếng "Ra Trường" sẽ làm ngẹn ngào bao dòng nước mắt vô tư, sẽ làm lưu luyến bao tâm hồn thơ mộng của một thời Tăng Ni sinh trẻ. Mỗi tuổi đời của Tăng, Ni sinh sau những năm tháng dưới mái trường Phật học đã đến cái đích cần đến và đi tiếp những chặn đường tiếp theo. Rồi đây, ai trong chúng ta cũng trở về "Bổn xứ" theo ước vọng tương lai…!?

"Cuộc đời là những chuyến đi

Gặp nhau rồi lại chia ly là thường"

Trong cuộc hành trình tu học cho dù chúng ta có đi tới đâu và về đâu đi nữa, thì những việc làm ngày hôm nay sẽ in dấu cho ngày mai. Và dưới mái trường Cao Trung Phật Học tỉnh Bạc Liêu này là những dấu ấn đẹp nhất của một thời Tăng, Ni sinh trẻ của các con. Ba năm học không dài cũng không ngắn nhưng những kiến thức mà các con có được là những bài học kinh nghiệm vô giá cho đời sống của một người xuất gia trên con đường tu học giải thoát giác ngộ. Những cái mà các con có được, tiếp nhận được trong ghế nhà trường từ các vị giáo thọ, kể từ hôm nay và mãi mãi về sau, các con dù có đi hết cuộc đời này cũng không bao giờ tìm lại được những kỷ niệm đã trôi qua. Như một Triết gia đã từng than rằng:

"Bến đá năm xưa người có nhớ

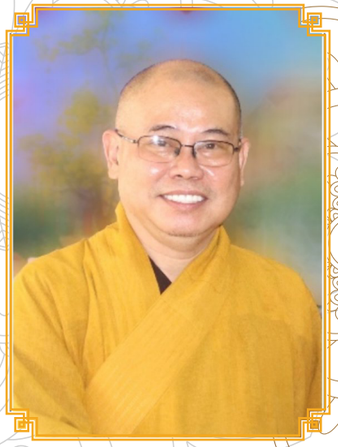
Bờ cây nghiêng đỗ nước xuôi dòng

Làm sao có được hai lần tắm

Trên một dòng sông để ngậm ngùi !"

Trước khi các Tăng, Ni sinh lớp Cao Đẳng Khóa V của Trường Cao – Trung Phật Học tỉnh Bạc Liêu ra trường Thầy có đôi dòng thân thương gửi đến các con:

Những người học trò thân thương của tôi! thế là ba năm học dưới mái Trường Cao - Trung Phật Học của chúng ta đang bước dần về phía chia tay ngậm ngùi vui buồn lẫn lộn. Ba năm học so với thời gian vô tận chỉ là một khoảnh khắc ngắn ngủi, nhưng so với đời người *"Bóng chớp chiều tà"* thì quả thật là một chặn đường dài của một sự nỗ lực và trưởng thành. Thầy xin chúc mừng các con đã hoàn thành ba năm học một cách tốt đẹp trãi qua thời gian ngày đêm cực khổ đèn sách… Đồng thời Thầy xin cầu nguyện cho các con có đầy đủ thắng duyên để tiếp tục tham gia tu học ở các bậc đào tạo cao hơn của giáo hội.

Thượng tọa Tiến sĩ. **Thích Trung San**
Giáo Thọ Sư Trường Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

Giờ đây Thầy trò chúng ta sắp chia tay, với tư cách là một người Thầy, đồng thời cũng là một pháp lữ của các con trên lộ trình tu tập giải thoát giác ngộ, Thầy có đôi điều chia xẻ đến các con trên bước đường tương lai còn dài của hành giả đang trên lộ trình tu học.

- Đối với bản thân, đừng bao giờ xem mình là một người đã hoàn thiện, phải xem mình còn nhiều điều yếu kém thì mới có tinh thần cầu tiến. Muốn được như thế, tự mình luôn tìm và phát hiện điều hay và điều tốt của người để học hỏi trao dồi cho chính bản thân mình. Chúng ta phải tìm cách để được thân cận gần gũi các bậc thiện tri thức, đồng thời cũng tạo cơ duyên để những bậc Thầy đáng trân trọng này chỉ dạy cho chúng ta.

- Đối với người, các con luôn thể hiện hạnh khiêm cung, kính trọng đạo đức của người, bởi lẽ ai ai trong cuộc đời này cũng có điều gì đó để ta học hỏi. muốn chiến thắng tính ích kỷ, hẹp hòi, đố kỵ và tham lam của mình các con phải học hạnh khiêm cung và kính trọng đối với những người khác. Từ đó, mới có thể tăng trưởng lòng từ bi và trí tuệ của chính mình.

- Tùy hỷ với điều tốt của người, biết ca ngợi và tán thán khi ai đó đạt được thành tựu nào đó, dù chỉ là rất nhỏ. Hạnh nhu thuận cũng là một sợi dây nối kết chúng ta với người trong cuộc cộng sinh đa chiều đa phương này; có nó ta có thể sống, Tu làm việc và phụng sự trong bất cứ môi trường tập thể nào.

Trong một lần, Đức Phật dạy rằng: *"Ngày nào mà chư Tỳ-kheo còn có tâm đạo vững chắc, khiêm tốn, chuyên cần, cố học, kiên cố tinh tấn, luôn luôn giữ tâm niệm và phát triển trí tuệ, thì Giáo hội chư Tỳ-kheo không thể suy đồi mà trái lại còn phồn thịnh hơn" (HT.Thích Minh Châu (dịch), Kinh Trường Bộ, Kinh Đại Bát-niết-bàn, (Màhàparinìbbànasutta), số 16.*

Các con nên biết người xuất gia giữa thời đại khoa học phát triển ngày nay không chỉ là một tu sĩ thuần túy khép mình trong cửa thiền, tìm vui với chuông khuya mõ sớm, mà còn là người mang trọng trách của một nhà truyền giáo đối với xã hội đa phương diện, một nhà mô phạm đối với cộng đồng đa chủng tộc, một nhà tâm lý đối với mọi biến động tâm linh của quần chúng Phật tử, và là một nhà quản trị đối với mọi hoạt động của Phật giáo. Chính vì thế, người tu sĩ Phật giáo phải là người có Tâm trong mọi tình huống xử lý công việc cũng như ứng xử đời thường, và có Tầm trong mọi tư duy định hướng giúp các hoạt động cá thể đồng bộ trong tổ chức Giáo hội mang tính ổn định lâu dài, góp phần lợi ích nhân sinh, phồn vinh xã hội.

Môi trường giáo dục Phật giáo mà các con được đào tạo, nền tảng của nó chính là *"Đạo đức Phật giáo"* nổi bật với tư tưởng về hành thiện, từ bi, bình đẳng đem tình yêu thương đến với mọi người, tu tâm và xây dựng xã hội bền vững, định hướng cho lý tưởng sống con người và trở thành kim chỉ nam hướng con người đến Chân – Thiện – Mỹ.

Qua hàng thiên niên kỷ, Phật giáo có bề dày lịch sử trong việc xây dựng tư tưởng và hành động theo chuẩn mực đạo đức Phật giáo. Mặc dù điều kiện kinh tế, chính trị, xã hội ngày nay khác xa với thời Phật còn tại thế, nhưng đạo đức Phật giáo vẫn là công cụ hữu ích để mọi người tham gia vào các thách thức thời đại.

Giáo dục Phật giáo có vai trò quan trọng trong việc nhắm đến việc chuyển hóa bản chất con người trở thành một hình thức cao nhất thông qua sự hoàn thiện về mặt đạo đức, trí tuệ và tinh thần. Ba năng lực hoàn hảo của cuộc sống chắc chắn dẫn dắt con người vượt qua hạnh phúc trần tục mà chính điều đó là thành tựu cao nhất mà tất cả chúng ta đều tìm kiếm. Do đó, giáo dục Phật giáo dựa trên nhu cầu tâm lý chính của tất cả chúng sinh.

Cuối cùng, Thầy chỉ mong các con luôn khát khao đem đến điều tốt đẹp, bình an và hạnh phúc cho nhân loại.

Chúc các con chân cứng đá mềm.

Thiên Tôn, Ngày 19/ 12/ 2020

ĐÔI DÒNG NHẮN NHỦ

***Thượng tọa Tiến sĩ.* Thích Phước Thành**

Giáo Thọ Sư Trường Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

Các Huynh đệ Tăng Ni sinh thân mến!

Mới đó mà ba năm học đã trôi qua, ba năm mà quý huynh đệ cùng nương nhau tu học dưới mái trường Trung cấp Phật học Bạc Liêu. Thầy rất vui mừng khi thấy các huynh đệ ngày một trưởng thành, hiểu biết hơn trong chánh pháp của Đức Phật. Như một người lèo lái con thuyền vượt qua bao giông bão, cuối cùng cũng đến sự thành tựu. Bao nhiêu mất mát, bao nhiêu gian khó, đều ở lại phía sau, chỉ còn lại niềm hạnh phúc. Sau khi tốt nghiệp tại mái trường Phật học Bạc Liêu này, các huynh đệ sẽ chuẩn bị tư lương tiếp tục cho cuộc hành trình tu học Phật pháp tiếp theo ở các cấp khác.

Do vậy hôm nay, Thầy có ít lời, vừa là tạm biệt, vừa gọi là những lời tâm tình nhắc nhở để làm hành trang cho các huynh đệ sau này. Thời gian mà các huynh đệ học tập chương trình Cao đẳng Phật học cũng chính là bước tiến cũng cố cho tự thân những kiến thức nội - ngoại điển nói riêng và phát huy nền tảng của một người xuất gia mang lý tưởng *"Thượng cầu hạ hóa"*. Thời gian này quý báu lắm, rất đáng để trân trọng. Khi các huynh đệ rời khỏi mái trường này rồi, sẽ cảm nhận và rất nhớ về khoảng thời gian quý giá nhất của cuộc đời tu học.

Cổ đức từng nói: *"Giáo đạ thành oán"*. Thật vậy, có lẽ đối với tất cả các Tăng Ni sinh, Thầy là một vị giáo thọ rất nghiêm khắc, không những nghiêm khắc trong khi giảng dạy những kiến thức Phật học, mà đối với những oai nghi tế hạnh như đi - đứng - chào hỏi… Thầy cũng luôn nhắc nhở thường xuyên mỗi khi đứng lớp. Nhưng các huynh đệ à! Thầy chỉ làm hết trách nhiệm, bổn phận của người đi trước chỉ mong sau này, khi quý huynh đệ trưởng thành, nhận chùa, làm Phật sự, có đệ tử phải quản lí, phải làm việc, phải dạy đệ tử. Lúc ấy, huynh đệ sẽ tự hiểu ra, cảm thông được và sẽ biết trân quý những giây phút mình còn là Tăng Ni sinh trẻ được sống trong sự bảo bọc, chở che của Chư Tôn đức.

Tổ Khánh Anh từng dạy: *"Tu không học là tu mù, học không tu như đãy đựng sách"*. Vì vậy, ngoài sự học ra thì sự tu là một điều vô cùng cần thiết và xem như là cốt lõi trong cuộc đời người Tăng sĩ. Hãy nhớ người con Phật là sứ giả của Như Lai, dấn thân vào đời bằng tất cả tình thương và ánh sáng tuệ giác nơi chính mình. Chúng ta không được quyền dừng lại, chỉ có thể bước tới mà thôi. Nỗ lực tu tập là nhiệm vụ hàng đầu của Tăng Ni trong giai đoạn này. Đừng vì bất cứ lý do gì mà đánh mất nhân duyên quý báu có được ngày hôm nay.

Điều quan trọng tiếp theo, từ nội lực có được qua dụng công tu tập và kiến thức trong những ngày tháng ngồi trên ghế nhà trường học tập, nghiên cứu là việc thực hành lợi tha. Đây chính là hạnh nguyện vô cùng thiêng liêng, cao cả mà từ thời Đức Thế Tôn, đến các bậc Tổ sư, hiện nay là những bậc Trưởng thượng đi trước đã và đang mang nguồn năng lượng tuệ giác đi vào cuộc đời. Hãy thắp lên niềm tin cho tự thân, niềm tin cho cuộc đời bằng ánh sáng trí tuệ, hãy xoa dịu bao nỗi đau thương và thăng trầm của cuộc đời, của vạn loại chúng sanh bằng giáo lý từ bi và trí tuệ của Đạo Phật.

Từ đó, các huynh đệ hãy xác định rõ mục đích, thao thức với lý tưởng, hoài bão to lớn của mình thì mới có thể có thành tựu được mục đích mà người xuất gia đặt ra lúc ban đầu. Không xác định rõ mục đích, không thường xuyên thao thức với lý tưởng, hoài bão cao cả của mình thì ý nghĩa của việc xuất gia không còn trọn vẹn nữa. Có lẽ, nói thì dễ, nhưng làm lại là chuyện khác. Bởi vậy, khi đặt bút viết những dòng này, Thầy chỉ mong đánh thức những lý tưởng bên trong của các huynh đệ trỗi dậy để có thêm nghị lực, sự tinh tấn tiến bước trên con đường mà mình đã chọn. Và nếu những dòng này vô tình mang đến cho huynh đệ Tăng Ni nguồn năng lượng, ý chí tu tập, thì đó là nhờ vào phúc duyên của quý vị và hồng ân gia hộ của Tam bảo.

Cuối cùng, trong niềm ước vọng cho chánh pháp lưu truyền lâu dài trong cõi nhân gian, chúc quý huynh đệ học Tăng, Ni luôn luôn xác định đúng mục tiêu của người xuất gia, luôn có tâm nguyện, ý chí và quyết tâm lớn trong hành trình chuyển hóa thân tâm, làm lợi lạc cho đời.

Quan Âm, Ngày 10/ 12/ 2020

MỪNG NGÀY NHÀ GIÁO MUỘN

Thượng tọa. Thích Minh Hạnh

Giáo Thọ Sư Trường Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

Nghe vẻ nghe ve
Nghe vè Thầy kể
Kỷ niệm nhà giáo
Học trò tuyên cáo
Báo đức ân Sư
Thay đấng mẫu từ
Bảo ban dạy dỗ
Nào ngờ tính lỗ
Lố mất ba ngày
Chờ Thầy quang lâm
Chúng con chúc tết.
Lời dâng vừa hết
Thầy tỏ lòng thương
Cặn kẽ soi đường
Chúng con vững bước
Vàng khuôn ngọc thước
Giảng giải tận tình
Nhiệt huyết hết mình
Phân minh bổn phận
Kính bậc Sư ân
Công đức vô ngần
Thiên hà khôn sánh
Tuyên dương đạo chánh
Giáo dục Tăng Ni

Hạnh đức từ bi
Lời Thầy Thiết thi
Chúng con ghi dạ
Thầy ban phép lạ
Ai nấy hân hoan
Thêm chút ngỡ ngàng
Xin Thầy giáng bút
Để lại đôi chút
Kỷ niệm ngày thơ
Chúng con tôn thờ
Ghi tâm khắc cốt
Tương lai tươi tốt
Thầy dệt vần thơ
Chúng con trông chờ
Buộc nơ tình nghĩa
Dẫu đến ngày kia
Đá mòn sông cạn
Chẳng tàn chẳng phai.
***
Chúng con lên đài
Dâng hoa cảm tạ
Nhưng điều kỳ lạ
Bảy cảnh hồng giả
Lại biết hát ca

Khúc nhạc ngân nga
Thiết tha tình Thầy
Công đức sánh tày
Biển Đông non Thái
Chúng con gặt hái
Tất cả tình thương
Dưới bóng thùy dương
Thầy cười tỏa sáng
Hậu lai hãy ráng
Rạng rỡ lưu danh
Đệ tử kính thành
Vâng lời chân chánh.
***
Dưới ánh trời xanh
Lớp trẻ lanh manh
Xin Thầy chụp ảnh
Nhìn quanh khung cảnh
Thiếu vắng một người
Nhưng vẫn vui tươi
Cần tay nhiếp ảnh
Một người phải lãnh
Trọng trách lưu hình
Hai tấm lung linh
Có kia vắng nọ

Dẫu thiếu hai mình
Tấm hình vẫn ấm
Tình khôi tươi thắm
Hoa cười trên môi
Trôi vào ký ức
Hân hoan nô nức
Rạo rực lòng ai.
***
Chợt một sớm mai
Thầy ngồi ngẫm lại
Thương nhớ hậu lai
Dạt dào thân ái
Viết lên lời vàng
Làm món hành trang
Nắc thang đỡ gót
Món quà tuy mọn
Trọn cả tấm lòng
Thay những trông mong
Ân tình sâu đậm
Trò ơi gắng nhớ!
Nhớ mãi trò ơi!
Nghe vẻ nghe ve
Nghe vè "chúc muộn".

Sóc trăng, ngày 28/ 11/ 2020

HỌC PHẬT ĐỂ GIẢI THOÁT

Thượng tọa Tiến sĩ. **Thích Lệ Thọ**

Giáo Thọ Sư Trường Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

Ngày nay, tiêu chí của những người con Phật nói chung, trường Phật học Bạc Liêu nói riêng. Giải thoát không phải là điểm đến mà là "lộ trình". Người học Phật có thể chọn lộ trình Thinh văn để thẳng tiến nhanh, còn như chọn Bồ tát hạnh thì tùy duyên hóa độ. Cụ thể, sau khi đắc được pháp chuyên tâm thiền định vun đắp hạt giống trí tuệ là hàng Thinh văn; Lộ trình Bồ tát đạo sau khi đắc pháp thì nguyện **"ngũ trược ác thế thệ tiên nhập"** để đồng hành cùng chúng đi đến Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác!

Thuở chưa được khai ngộ, nhìn vũ trụ cho là rộng lớn, nay ngộ được tâm nhiệm mầu mới là bao la quảng đại, vô cùng vô tận nên chỉ xem mười phương hư không như chiếc lá cầm trong tay thôi. Từ quan điểm Phước Huệ song tu trong đạo Phật, giống như một con chim có đôi cánh để bay cao bay xa vào bầu trời rộng lớn. Nhưng phước báu và trí tuệ mỗi người khác nhau nên sinh ra vô lượng pháp để đáp ứng cho từng thời đại.

Bản chất của chúng sinh là luôn phân tích và chia chẻ một sợi tóc làm nhiều mảnh. Đứng trước vấn đề này, Đức Phật đã được hỏi, "*Ngài đã đạt được gì từ thiền định?"* Ngài trả lời *"Không có gì! Tuy nhiên, Như Lai đã không còn Hỷ nộ, ái ố, tức giận, lo lắng, mất kiểm soát, phóng dật bất an tâm trí, điên đảo sinh tử ... Như Lai vắng bặt tĩnh lặng".* Khi chúng ta gặp bi kịch trong cuộc sống, chúng ta có thể phản ứng theo hai cách: *"mất niềm tin, rơi vào thói quen tự hủy hoại, hoặc tìm ra sức mạnh bên trong của chính mình".* Vì thế, khi tìm đến Đức Phật chúng ta nên chọn về sau để dự chút phần thanh tịnh đó. Bằng sự hòa nhập với bằng một trái tim chân thành sẽ thấy pháp thân Ngài!

- Bỏ giàu sang chưa phải là Phật, sống khổ hạnh, ẩn dật cũng chưa hẳn là Phật. **Biết đủ, chính là Phật!**
- Tìm đến câu kinh bằng hình thức chưa là Phật, **thấm câu kinh đắc vô ngã rồi lìa kinh kệ. Chính là Phật!**
- Vào chùa tu chưa là Phật. **Bao dung giữa đời chính là Phật !**
- Thấy chuyện sinh tử không run sợ, **thấy khổ đau nhân loại biết đồng cảm. Chính là Phật !**
- Ăn chay chưa là Phật. **Có lòng yêu thương muôn loài. Chính là Phật !**
- Tin sâu vào nhân quả chưa là Phật, **thay đổi Bản ngã đắc chân tâm, thoát luân hồi. Chính là Phật !**
- Việc xấu rất nhỏ không làm, **việc tốt rất nhỏ không bỏ qua. Chính là Phật !**
- Làm việc thiện mà mong quả vị, chưa là Phật. **Làm việc tốt là đang hoàn thiện thân mình. Chính là Phật !**
- Thấy người khốn khó không khinh rẻ, **thấy quyền quí không mong cầu. Chính là Phật !**
- Thấy mình cơ hàn biết rõ kém phúc, nên thanh bần giữ đạo, **thấy người bị ác báo tìm cách xoa dịu nỗi đau và cứu giúp tinh thần an lạc. Chính là Phật !**
- Nếu phải thốt ra một lời oán trách làm cho người đau khổ, **thà chọn cách im lặng chính là Phật !**
- Nếu phải lưu giữ một thứ gì đó, trong khi người khác thiếu thốn, **chọn cách chia sẻ, buông bỏ chính là Phật !**
- Tâm không cao không thấp, vô tư như mây, khắp nẻo đất trời. **Không phải Thần thánh không phải Sư, người chính là Phật.**

Từ vài điểm trên, chúng ta thấy: 'Ý nghĩ thể hiện qua hành động, hành động phát triển thành tính cách. Vì vậy, hãy chăm sóc cẩn thận ý nghĩ của mình. Luôn phản quang tự kỷ. Tự soi Tâm mình **« Biết rõ là ai ? »** Pháp thân Như Lai, giống ánh mặt trời, sáng tối tự biết. Gọi đó là NGỘ, nhất định một ngày thấy Phật không xa !

Vì thế, các Tăng sinh Phật học Bạc Liêu nên suy xét rằng, *« muốn đi nhanh thì đi một mình, còn muốn đi xa thì đi cùng ».* Nghĩa là ai đã thấy đủ kiến văn giác tri muốn đi nhanh đến giải thoát thì đừng « phang duyên », và ngồi xuống. Thì những ai có hoài bảo lớn thì *« Phụng thỉnh Thế Tôn vị chứng minh. Ngũ trược ác thế thệ tiên nhập. Như nhất chúng sinh vị thành Phật. chung bất ư thử thủ Nê Hoàn. Đại hùng đại lực đại từ bi. »* Dùng vô số phương tiện để dìu chúng sinh ra khỏi « nhà lửa ». Cho dù vị Tăng sinh đó phải trải qua bao nhiêu cấp học cũng không từ nan, bởi xã hội ngày nay đang cần. Chứ người con Phật một khi đã ngộ thì tâm lúc nào cũng thanh tịnh, dù ở vị trí nào trong Giáo Hội, hay đi bất cứ nơi nào khi rời xa mái trường Bạc Liêu thì vẫn giữ :

« Nhất Niệm bất sinh,

Nhất trần bất nhiễm ! »

Định Hương, ngày 04/ 12/ 2020

HAI NGƯỜI TÔI YÊU: LỄ TỬ SINH CỦA TRỊNH
Hay MẠCH NGUỒN PHIÊU BỒNG CỦA TIÊN SINH BÙI GIÁNG

Đại đức. Thích Minh Thịnh

Giáo Thọ Sư Trường Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

Từ khi còn rất nhỏ tôi đã mê thơ Bùi Giáng như: Mưa nguồn, lá hoa cồn, ngàn thu rớt hột, màu hoa trên ngàn…Con người này thường lang thang trên các nẻo đường phố thị, như âm thầm một khoảnh khắc sầu tư. Trong con mắt của đời thường, Bùi Giáng chỉ là một thi sĩ điên gàn, ít ai ngờ rằng Bùi Giáng ngoài là một thi hào, thi thánh, còn là một nhà tư tưởng, một nhà triết học, một họa sĩ tài ba, một nhà dịch thuật thông thạo nhiều thứ tiếng như Anh, Đức, Pháp,... Ông để lại cho đời một sự nghiệp sáng tác đồ sộ cả lượng lẫn chất gồm: Thơ, giảng luận văn chương, triết học, dịch thuật, hội họa….

"Phố thị cũng đường xa bay như gió
Cộ xe nhiều cũng nhảy bổng như hươu
Bờ cõi dựng xuân xanh em còn đó
Bến đào nguyên anh khoác áo khinh cừu "
(Bùi Giáng)

Bùi thường nhắc đến "em trong thơ ông cũng "Mọi nhỏ", Em là ai? Thúy Kiều hay thu trang? là Hà Thanh hay Phùng Khánh? Chỉ là cái cớ để phát lộ tư tưởng u mặc của mình .

Trong bài Xuân Thu Trang phương ông viết :

"Em sẽ khóc khi nhìn trong khóe mắt !
Thấy một mình người đi lại lang thang
Còn gìn giữ ân tình trong cỏ nhặt
Mưa vi vu vì hẹn với truông ngàn"
(Bùi Giáng)

Bùi Giáng, Ông đã nhuộm chất thơ bằng cả thời trung niên thi sĩ trong cuộc sống trần gian bằng chân diện mục của mình. Cái lẽ sống của con người trọn vẹn tận cùng với đời thơ, ngoài ra ông chưa bao giờ mang tiếng thị phi, vẫn trượng phu ngạo nghễ yêu đời rất mực, yêu trần gian mãi mãi vì nơi đây ông đã "sống đủ vui sầu".

"Ngày sẽ hết tôi sẽ không ở lại
Tôi sẽ đi và chưa biết đi đâu
Tôi sẽ tiếc thương trần gian mãi mãi
Vì nơi đây tôi sống đủ vui Sầu."
(Bùi Giáng)

Còn Trịnh thì ý thức về sự giới hạn của con người trong cuộc đời không phải để phó mặc cho đời, để sống buông thả hay sống vội theo kiểu hiện sinh. Ý thức trước hoàn cảnh giới hạn để sống an nhiên trong từng phút giây hiện tại. Hạnh phúc chỉ có mặt trong từng khoảnh khắc hiện tại trong thời gian vô thỉ vô chung. Cuộc sống cho dù khó sống cũng phải ráng sống. "khó nhọc qua ngày ráng sống" (Nguyễn Trãi). Trịnh công Sơn ca hát nhảy múa trong dòng lưu dịch một cách hồn nhiên như một đứa trẻ thơ "bên đời hiu quạnh" "mà "lòng vẫn bình yên".

Trịnh công Sơn ôm trọn hai thái cực tương quan đối đãi giữa lạc quan và bi quan, giữa sống và chết giữa tồn sinh và hủy diệt.

"Lòng thật bình yên mà sao buồn thế
Giật mình nhìn tôi ngồi hát bao giờ .."
(bên đời hiu quạnh) . .

Bình yên và thấu hiểu cảnh đời dâu bể đầy mất mát và hư hao; buồn vì không còn nấn ná lâu hơn trong cõi tạm nầy :

" Rồi một ngày kia khăn gói đi xa
Tưởng rằng được quên thương nhớ nơi quê nhà...."

Muốn quên cũng không dễ gì quên; quê hương đích thực vẫn mãi mãi là mộng viễn trình. Cho nên "*lòng thật bình yên mà sao buồn thế .."để rồi "giật mình nhìn tôi ngồi khóc bao giờ "*. Nhưng không khóc một cách bi đát mà khóc một cách bi tráng : *" dù thật lệ rơi lòng không buồn mấy "*. Trong một khoảnh khắc tỉnh thức trở về với thực tại bỗng *"giật mình tỉnh ra ồ nắng lên rồi ".*

Trong ca từ nhạc Trịnh luôn có những bóng nắng, bóng mặt trời, mây trắng, ngọ trưa ...những hình ảnh biểu tượng của hiện tại ngọt ngào cháy bỏng .

Mặc cho phận người lênh đênh, mong manh, tàn phai ,..Trịnh công Sơn trực nhận trong diễn trình hủy diệt vẫn có mầm sống, sức sống dâng trào. Anh giống như một người bị hổ dữ rượt đuổi rơi xuống vực sâu và một tay bu bám cành dâu bên bờ vực, một tay an nhiên hái những trái dâu chín và cảm thấy hạnh phúc bởi vị ngọt của dâu!

Hạnh phúc khi có khi không, khi còn khi mất và mất là tất yếu .

Trăng tròn rồi lại khuyết, hoa nở để rồi tàn ...Một *"bóng hồng thấp thoáng nẻo xa" cũng có nghĩa là sẽ quay gót ra đi* ..Có cái nhìn biến dịch như vậy mới thấu hiểu được cõi đời giả tạm, cõi người mong manh, Cuộc đời là một dòng sông. Trịnh công Sơn tự nguyện làm khách lãng du rong chơi trên cõi đời nầy mà vẫn không biết đâu nguồn cội . *" Em đi qua chuyến đò thấy con sông đang nằm ngủ*

Con sông là quán trọ và trăng tên lãng du ..."

Ngươi khách lãng du đó tự nhận là quá nhiều nợ nần với cuộc đời

" Trăng ơi trăng rất tệ ...mày đi nhớ chóng về .."

Con người luôn luôn bận bịu với cuộc sống, vội vã, hối hả , lăng xăng ..và sẵn sàng vong thân . Như hòn đá cuội trôi lăn trong lòng khe suối bị giũa mòn góc cạnh , nhưng cuội muôn đời vẫn là đá và suối muôn đời vẫn là suối :

" Tôi xin làm đá cuội và lăn theo gót hài .."

Trịnh công Sơn, tên lãng tử ca hát nghêu ngao, rêu rao cái điều đáng sống trong cõi đời trong khuôn khổ giới hạn của cõi người. Vạn vật thì sinh sôi nẩy nở theo tứ thời bát tiết. Người nghệ sĩ hơn ai hết, nhận ra cái đẹp của sự biến dịch, cái sinh cơ của tạo hóa. Nghệ sĩ hòa nhập với lẽ tự nhiên, vui thú lắng nghe nhịp thở của đất trời, bước đi của thời gian, sự vận hành của trời đất.

"Bốn mùa như gió, bốn mùa như mây
Những dòng sông nối đôi tay liền với biển khơi ..."

Những ưu tư phiền muộn, tị hiềm, thù hận chỉ là những con sóng trên bề mặt. Sự lắng lòng, tỉnh thức mới là mạch sóng ngầm giữa lòng sâu; bảo tồn một hơi ấm, điều hòa cả bốn mùa tám tiết được bền lâu .

" Bốn mùa thay lá thay hoa thay mãi đời ta "

Một ngày là một đời sống mới, trong không gian vô cùng vô tận và thời gian vô thỉ vô chung, sự có mặt của con người là một mầu nhiệm đối với ai biết giữ cho mình một nụ cười .

Hạnh phúc đến trong những khoảnh khắc tình cờ ngẫu nhỉ. Giữ lại nụ cười giữa muôn vàn đổi thay; Hạnh phúc trong tay ta sá gì dâu bể .

Ta hãy nghe Trịnh công Sơn bộc bạch : *"Tôi đã hứng giữ lại trên vai mình những gánh nặng của cuộc đời với lòng bình an không sầu thảm cũng như sống những tháng ngày trên cổ xe nhân hậu của tình người và hoan lạc vô bờ ...Chỉ có một dòng đời trôi chảy miên man ...Mỗi ngày tôi gạn lọc mình để trở thành một ánh nắng tinh khiết vô nhiễm."*

Đêm chờ ánh sáng, mưa đợi cơn nắng
Mặt trời lấp lánh trên cao vừa xa vừa gần

Sống - chết là cặp phạm trù khó dung nạp mà cũng khó phân ly. Với Trịnh công Sơn thì sống trong nỗi chết và chết trong nỗi sống. Sống trong nỗi chết là ý thức rất rõ về sự tồn sinh hủy diệt của vạn hữu . Vạn hữu giai không. Vì không có tự tính nên các duyên hợp lại thì còn mà các duyên tan rã thì mất. Một hơi thở ra nếu không còn đủ điều kiện hít vào là chết. Cảm nhận sự chết trong lúc sống là sẵn sàng chấp nhận sự tìm về với hư không. Trở về một mình trong nỗi cô đơn chất ngất. Bởi vì ai cũng ra đi một mình và trở về một mình. Ý thức được điều đó mới có thái độ an nhiên khi trở về. Triết gia Heideguer khẳng định: *"Kẻ nào cảm nhận được chết trước khi nó chết thì nó mới không chết khi nó chết "*

Riêng với Anh thì :

"Trời cao đất rộng một mình tôi đi

Đời như vô tận một mình tôi về với tôi ...»

Điều đó cho chúng ta thấy rằng: Khi ngộ ra điều cốt lõi là thông suốt mọi thứ. Cho nên Tuệ Trung Thượng Sĩ trong bài thi kệ Thị học đã viết : «Nhất ánh xuân quang xứ xứ hoa « (Chỉ cần một tia nắng của mùa xuân chiếu rọi thì đâu đâu cũng có hoa xuân).

Bến Tre, ngày 02/ 01/ 2021

Niềm vui nghề giáo

Ba mươi sáu năm
Phấn trắng với bảng đen
Ngọn lửa nghề luôn rực cháy
Ánh mắt học trò chứa niềm tin cậy
Là niềm vui, niềm hạnh phúc của nghề
Nghề dạy học với biết bao chuyến đò
Mỗi thế hệ học sinh mang đến niềm vui mới
Các trò năm nay Tăng Ni Phật Giáo

Lớp Cao đẳng khóa V, trường Phật học Bạc Liêu
Duyên trời cho được gặp các Tăng Ni
Các Sư Thầy, Sư Cô nhiều nơi về học
Đến Bạc Liêu vùng quê xa xứ
Ấm áp tình người nghĩa trọng ân sâu
Lớp Cao đẳng khóa V, trường Phật học Bạc Liêu
Nặng ân tình với nhiều cảm xúc
Mỗi tiết dạy không chỉ truyền kiến thức
Mà thêm an yên trong tâm thức mỗi ngày
Lớp Cao đẳng khóa V, ấm áp yêu thương
Món quà nhỏ chứa nghĩa tình sâu nặng
Chiếc nón bài thơ, chiếc vòng nhỏ nhắn
Tờ lịch hàng ngày nhắc nhở tháng năm qua
Bạc Liêu,
ngày 10/11/2020

***Giảng viên.* Bùi Thị Hường**
Giảng viên Trường Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

Nếu Có Kiếp Sau

***Giảng viên.* Lý Tú Cầm**
Giảng viên Trường Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

Nghĩa cử ân tình sẽ mãi theo ta
Tình thầy trò đong đầy theo năm tháng
Dù cuộc sống nhiều bộn bề bận rộn
Lớp học năm nay nhớ mãi đến mai sau.

Ngày đầu tiên được tiếp xúc với các Quý Sư Thầy, Quý Sư Cô, gương mặt tôn kính trang nghiêm, hiền hòa và năng lượng từ bi đã cho con một cảm giác bình yên lạ thường. Bắt đầu từ lúc này con biết rằng, đây là một phước duyên may mắn nhất trong đời này. Bởi vì chính nơi đây, con đã tìm thấy sự bình yên và nương tựa vững chắc cho tâm hồn mong manh của chính mình. Không cần phải lo lắng bị phán xét, bị kiểm tra, bị nhắc nhở, không có những quy định ràng buộc cứng nhắc hay những toan tính hơn thua, ở nơi này dường như hoàn toàn khác hẳn với cuộc sống ồn ào, vội vã, đầy mưu toan ngoài kia. Chỉ có tiếng cười, sự sẻ chia, sự quan tâm, sự giúp đỡ và động viên lẫn nhau, và trên hết là ý thức của chính bản thân mình nên làm thế nào cho đúng, cho xứng đáng với những gì đã nhận được.

Ở nơi này, con cũng đã thấy được, bản thân mình nhận được quá nhiều, rất nhiều thứ tốt đẹp trên cuộc đời này mà nếu không có nhân duyên may mắn này có lẽ cả đời con sẽ không thể biết được. Quý Sư Thầy và Quý Sư Cô đã cho con một niềm tin và sự nhận diện rằng trên đời này còn rất nhiều người tốt, và những dục lạc ràng buộc thế gian chỉ là vô thường. Có rồi sẽ mất, không có gì sẽ mãi mãi tồn tại, mọi sự vật sự việc trong cuộc đời này chỉ là đang trong một trạng thái tạm bợ mong manh. Nếu trước đó con rất sợ phải đối mặt với những điều bất như ý thì nay con đã lãnh ngộ được và đang cố gắng tu tập nuôi dưỡng tâm hồn ngày một bình yên hơn, ít vọng động, ít phiền não và ít sân si. Mỗi buổi lên lớp đối với con chính là đang học cho chính bản thân mình. Học làm người hoàn thiện hơn, biết xấu hổ và sám hối khi bản thân mình gây tạo lỗi lầm. Từ những cái biết này con đã biết cách cố gắng quản chế bản thân tránh tạo ác nghiệp và đồng thời học hạnh từ bi, hỉ xả, bố thí từ Quý Sư Thầy, Sư Cô.

Con xin cám ơn Đạo Phật từ bi, cám ơn sư phụ đã cho con nhân duyên lành này, cám ơn Quý Sư Thầy, Quý Sư Cô của Trường Cao Đẳng Phật Học đã luôn hỗ trợ và giúp đỡ cho con, đã cho con cơ hội vô cùng tốt đẹp để dạy và học ở nơi này. Con xin cám ơn cuộc đời đã ban tặng cho con quá nhiều điều tốt đẹp. Con xin nguyện với Đức Phật sẽ luôn luôn trân quý, giữ gìn và cố gắng tu tập bản thân, tinh tấn hơn nữa để xứng đáng với những điều tốt đẹp mà Đạo Phật Từ Bi đã đem đến cho con. Nếu có kiếp sau, con xin nguyện sẽ lại được Đức Phật từ bi dẫn lối, Ánh Đạo vàng sẽ soi sáng cho đời con một lần nữa, một lần nữa và vô vàn lần muôn kiếp về sau.

***Giảng viên* Lý Tú Cầm - *Pháp Danh:* Đức Thông**

Bạc liêu, Ngày 12/ 11/ 2020

Cẩn bút

Lời Thương

Không ai đếm được sao trời, không ai đếm được lá rơi trên rừng… và không ai nắm giữ, chế ngự được thời gian. Bụi thời gian sẽ xóa nhòa đi tất cả. Nhưng mãi mãi còn tồn tại một thứ quý báu nhất, đó là tình yêu thương. Trong bài kiểm tra của cô Thoại Kiên đã viết: *"Trên thế gian này không có vị thần nào đẹp hơn thần mặt trời, không có ngọn lửa nào đẹp hơn ngọn lửa yêu thương"*. Đây là điều tôi tiếp nhận sâu thẳm, khi được gần gũi với khoảng thời gian đong đầy gần ba năm bên Thầy Cô. Trong bài thi kết thúc niên học, những vần thơ của Thầy Cô tôi mãi nhớ:

"Còn gặp nhau thì hãy cứ thương
Tình người muôn thuở vẫn còn hương.
Chắt chiu một chút tình thương ấy
Rải khắp muôn phương, vạn nẻo đường".

Nhận được lời nhắn của thầy Trung Lành, trong tâm tôi như một trang giấy trắng. Viết gì đây?. Bởi mỗi Thầy Cô đều mang một nét thân thương của sự yêu thương. Muốn được trải lòng cho mỗi người thì sẽ không nói hết được.

Ngày ấy, nhận lời giảng bài cho lớp Phật học, tôi vô cùng lo lắng, băn khoăn, lúng túng không biết gọi và xưng hô như thế nào cho phù hợp, bởi trên lớp là cô giáo còn ngoài đời là Phật tử. Thầy Cô nhận ở tôi cái chữ, tôi nhận ở Thầy Cô chữ thương của tâm Phật. Qua ánh mắt yêu thương, nụ cười hiền, lời nói chia sẻ, bàn tay ấm áp của Thầy Cô đem đến chp tôi niềm tin trong những ngày còn nhìn thấy mặt trời. Với tôi, mỗi ngày được lên lớp là mỗi niềm vui. Từng nét mặt, từng tấm lòng của Thầy Cô sẽ theo tôi trong quãng đời còn lại trên cõi sống này. Những giờ học rộn ràng ý kiến, những mẫu chuyện thú vị, thâm sâu về đạo, cả những buổi học chán ngắt "phong ba bão táp, không bằng ngữ pháp Việt Nam", những khuôn mặt tươi roi rói và cả mặt ngủ gục trên bàn; những nụ cười trẻ trung và cả những ánh mắt mệt mỏi, những dòng chữ đầy hoa tay, những dòng chữ mất cân đối … tất cả trong tôi, đó là những kỷ niệm khó lãng quên:

"Khi ta ở, chỉ là nơi đất ở
Khi ta đi, đất hóa tâm hồn'
(Chế Lan Viên)

Người xưa đã nói "Nhân sinh bất thập toàn", tôi cũng thế. Có những điều Thầy Cô chưa thuận lòng xin được cho qua như bước đi của thời gian. Còn ở tôi, đọng lại mãi những buổi trên lớp, những lời động viên, những quyển Kinh Phật, những lời hướng dẫn cầu nguyện của quý Thầy Cô. Đó là những tài sản tinh thần quý và cần ở tôi. Đó là phước duyên mà tôi may mắn có được. Tôi luôn cầu mong ơn trên độ trì cho tôi còn thời gian như hiện tại, còn trí tuệ, còn cuộc sống có chất lượng để còn có nhiều cơ hội hữu duyên cùng Thầy Cô:

Bạc Liêu, Ngày 05/ 01/ 2021
Cẩn Bút

"Những pháp danh còn in trên giấy
Những tâm từ làm sáng niềm tin
Như ngàn sao sáng mãi lung linh
Tôi soi lòng qua cuộc sống Tăng Ni" .

Lặng dáng hồn quê sau bờ trúc
Lấm tấm nhà tranh hoại mái vàng

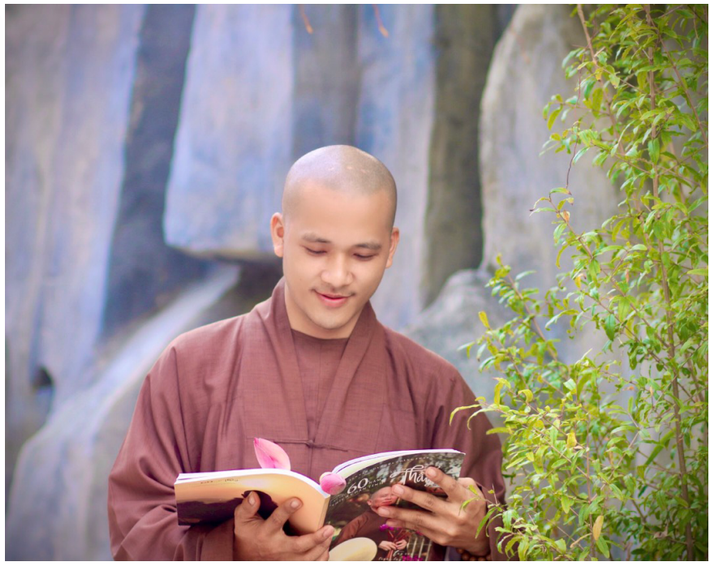

Giảng viên. **La Thị Út**
Giảng viên Trường Trung Cấp Phật học Bạc Liêu

PHẦN II

CHUNG CHÍ NGUYỆN

Tản Văn

CAO ĐẲNG TRONG TÔI

***Tăng sinh.* Thích Trung Lành**

Chén trà đã đi cùng năm tháng, tìm chút an nhàn lại thưởng họa ngâm thơ. Ngồi đếm thời gian, lắng nghe từng năm tháng, thời khắc trôi đi, an tĩnh tự đáy tâm hồn. Chén trà thật ấm áp, trà kia thấm nhập như tiêu tán bao nhiêu muộn phiền. Trong yên lặng mà hoài niệm, lắng đọng mà rõ ràng trong mộng.

Độc ẩm trà đêm, làn hương thơm ngát quyện cùng hơi thở. Nhân sinh như một chén trà! Bởi đủ mùi vị thế nhân: *"Đắng tựa cuộc đời; ngọt tựa ái tình; cuối cùng nhạt như gió thoảng"*.

Ra đời với tiếng khóc oe oe, đã phải đắng cay khi "Cái tôi" dần dà thêm lớn. Cái tôi này và cái tôi kia: *Lúc thì hòa hợp như nước với sữa, khi thì hơn thua đố kỵ.* Có đắng cay ắt sẽ có ngọt ngào, vị ngọt cuộc đời tựa như giọt mật. Giọt mật trên lưỡi dao nào có biết, cái họa đứt lưỡi từ cám dỗ ái tình… Vị đắng của trà ban đầu và vị ngọt hậu tinh tế, cuối cùng nhạt nhẽo như gió, như sự được - mất, khen - chê, tốt - xấu, khổ đau - hạnh phúc luôn quay cuồng như con tạo.

11 giờ khuya rồi! Chợt nhớ bài kỷ yếu viết còn dang dở còn trên góc sách, đã vài lần viết với nhiều câu hỏi đặt ra trong tâm trí: *Viết về điều gì? Viết cho ai? Truyền tải những gì?*. Để trách hờn ! Để giải thích ư ! hay chỉ để thể hiện!

Không biết nói từ đâu nữa!. Con là người trẻ tuổi nhất trong lớp, mà làm lớp trưởng! Vì lẽ này, đã vô số lần vướng phải khó khăn và trở ngại. Có thể mọi người chưa có niềm tin, trong mắt huynh đệ chỉ có thể là *"Đệ còn bé"*.

Con từng nói *"Muốn cho huynh đệ, mỗi ngày đến lớp là một niềm vui"*, rút kinh nghiệp từ lớp Trung cấp, nên mở ra nhiều chương trình: Viếng lễ tang hay tổ chức thăm bệnh khi huynh đệ lớp Cao đẳng có hữu sự. Tổ chức ngày 8/3 quốc tế phụ nữ, và gần cả tháng tổ chức ngày Nhà Giáo Việt Nam trên lớp với hát bài *"Trái Tim Người Thầy"* cứ lặp lại cứ say sưa không chán, bởi tinh thần tri ân đó như đã in sâu nơi tâm hồn của mỗi người.

Sự quan tâm lẫn nhau với cái tình pháp lữ bằng những buổi sinh nhật tập thể trên lớp, các huynh đệ cùng tặng quà kèm lời chúc mừng, thật xúc động! *"Gần hơn 60 mấy năm, đây là lần đầu tiên con mới được tổ chức sinh nhật như vậy"* đó là lời của Sư cô Thoại Kiên, con vẫn còn nhớ như in vậy, khi thấy huynh đệ vui thì con

và quý thầy Ban Cán sự cũng hạnh phúc vô cùng. Đến ngày Tết niên thì tổ chức Lì xì trên lớp và chúc Tết Cô giáo, giao lưu văn nghệ sôi nỗi, có ăn bánh tráng trộn, có nước uống.. Cái hình ảnh cùng quây quần xum họp giống như một đại gia đình vậy!

Vào những ngày nhập hạ hay lúc nghỉ tết thì "Nhóm Cao Đẳng khóa V" cứ rung lên, vì tin nhắn cứ được cập nhật tình hình của mỗi người. Người cười nức nở, người thì bị bệnh than khổ, người kia thì lên hỏi thăm sức khỏe, có huynh đệ vui tính thì lên nhắn tin "Cà khịa".. V.v nhưng vậy mà thật vui.

Khi rời xa mái trường, nhớ Chánh Điện với âm vang trầm bổng, kinh hành từng bước nở hoa sen với câu niệm Phật hòa trong nhịp mõ. Hạ về thiền tọa hô canh thanh thoát và lắng sâu quán chiếu trầm hùng. Cứ 6h 30' quý Giáo Thọ Sư lên bụt giảng, Tăng Ni sinh say sưa bên nghĩa lý thâm huyền. Nhớ nhất từng phút "Trà đàm" sau giờ nghỉ giữa buổi học, cùng tản mạn với câu chuyện cuộc sống, chuyện dí dỏm, cùng quây quần bên nhau chia từng miếng bánh, đĩa trái cây như tiếp thêm nguồn năng lượng sống, buổi học đầy căng thẳng!.

Tất cả hoạt động của lớp, đều do huynh đệ cùng chung tay cả! Cứ mỗi lần mà tổ chức đi viếng lễ tang, thăm bệnh hay một chương trình nào đó thì con lại hát hoài điệp khúc kiêu gọi ủng hộ. Với cái "Thùng Quên Góp" được trang trí thật đẹp, nó đã đi vào lịch sử với 2 câu thơ được dán trên thùng:

"Vui câu nhân nghĩa tròn sau trước,

Lấy chữ chân tình gửi tặng nhau"..

Một chén trà uống còn dở dang, ngoài cửa sổ đêm mưa rả rích, thấm ướt một mảnh trăng buồn. Xin cất vào trong tâm trí lời cảm ơn chân thành tất cả huynh đệ … vì tất cả, trước những ân tình to lớn: *Cái vỗ vai an ủi, những lời ân cần thăm hỏi sức khỏe, những món quà ý nghĩa, bàn tay biểu quyết làm lớp trưởng lần 2, huynh đệ chia buồn trước tang lễ tôn Sư. Rồi đến ngày bổ nhiệm, tay bắt mặt mừng cho vẹn nghĩa đệ huynh.*

Thời gian thì như gió thu lướt qua khóe mắt, tuổi thơ ngây giờ gần nữa cuộc đời. Vô Thường!.. Những mộng ước năm xưa cuối cùng thành dĩ vãng, sóng gió trong đời dù mãnh liệt, cuối cùng rồi cũng lặng lẽ xếp gọn vào một góc nhỏ tâm hồn.

Bất giác con mỉm cười, nụ cười vô định như một đóa hoa đẹp nở trong đêm tối. Nhiệm vụ đã hoàn thành sao lòng còn canh cánh, bởi hiểu rằng: ***Cao Đẳng Trong Tôi!.***

Phong Lợi, ngày 29/ 12/ 2020

Kính Nhớ

Tăng sinh. **Thích Thông Từ**

Từ muôn phương đi chung một con đường

Đến nơi đây dưới mái chùa yêu thương

Bạn và tôi chúng ta cùng chí hướng

Về cùng nhau đắp xây nên tình Tăng than.

Ngày hôm nay đang tu học hết lòng

Nắm tay nhau đi như một dòng sông

Nào cười lên hát ca vì lẽ sống

Thở đi cho sức vóc mãi thêm nồng.

Dù mai có thể muôn phương

Bạn ơi hãy vững bước trên đường

Không gian sẽ không chia cắt niềm tin

Mình luôn vẫn mãi trong nhau.

Thuở hồng hoang cho đến thiên thâu

Thời gian dừng trong hơi thở nhẹ sâu

Giờ này đây em có cả đất trời

Với trăng sao muôn loài cùng mọi nơi.

Mặt trời lên sáng tươi bình minh mới

Mỉm cười trong bước chân an lạc thảnh thơi

Cùng nhau chung tay xây dựng thiên đàng

Sống hoan ca đem cho đời bình an

Hiểu và thương chúng ta làm nguồn sáng

Thở đi thôi là có cả kho tàng..

S.T

Quán Âm Phật Đài, Ngày 4/01/2021

Cẩn Bút

Bạn Và Tôi

DẤU ẤN TUỔI HỌC TRÒ

Ni sinh. TN Huệ Hạnh

“ Thời gian như lắng đọng
Trong giây phút chia tay
Mỗi người về mỗi hướng
Gởi lại một nụ cười “.

Vậy là chỉ còn một khoảnh khắc ngắn nữa thôi là Thầy trò,Huynh đệ chúng ta phải chia tay nhau. Mỗi người đi về mỗi hướng, cùng hành trang quý báu mà quý Ngài - bậc Ân sư đã truyền dạy cho chúng con, và hành trang ấy chính là nguồn động lực sẽ mãi theo con trên bước đường tự lợi- lợi tha của mình.

Và đây, mái trường Cao Trung Phật Học Bạc Liêu, chứa đầy những kỉ niệm của tình

Nếu như trên trường đời có lẽ khoảng thời gian tươi đẹp nhất là lúc cắp sách đến trường, lứa tuổi hồn nhiên, trong sáng, vô phiền, vô lo. Và với chúng con những người con Phật thì lại càng hạnh phúc hơn khi bên cạnh luôn có những bậc Thầy khả kính và những người bạn thân thương.

Thời gian là một dòng chảy vô hình chẳng chờ đợi một ai. Nhớ lại ngày nào chúng con mới bước chân vào mái trường Cao Trung Phật Học này, với bao điều mới lạ, ít nhiều trong mỗi chúng ta cũng có sự bỡ ngỡ với Thầy, Cô, bè bạn, cùng trường lớp. Thế vậy mà cũng đã bảy năm con được gắn bó với mái trường thân yêu này. Từ những ngày đầu chập chững bước chân vào lớp Trung cấp và nay đã hoàn thành lớp Cao Đẳng. Trãi qua bao mùa thi, bao nhiêu tiết học chúng ta cùng gắn bó bên nhau. Chư Tôn giáo thọ ân sư đã tận tâm chỉ dạy, đem nguồn tuệ giác cùng những kinh nghiệm hành đạo vô cùng quý giá trao lại cho đàn hậu học chúng con.

Thật là:

“Ơn giáo dưỡng một đời nên huệ mạng
Nghĩa Ân Sư muôn kiếp khó đáp đền”.

Quý Ngài chính là ngọn hải đăng giúp cho con vượt qua những mê lầm chấp ngã, những lời dạy của quý Ngài như giọt mưa pháp thấm mát vào trong tâm con giúp con khôn lớn lên từng ngày, con xin nguyện đem những lời giáo huấn ấy làm hành trang trên bước đường tu học, hoàn thành sứ mệnh, đem tình thương và trí tuệ đi vào cuộc đời.

Xin cảm ơn mọi nhân duyên trong cuộc đời! Được gặp gỡ và cùng nhau miệt mài đèn sách suốt ngần ấy năm dưới mái trường Cao Trung Phật Học này cùng quý Thầy, quý Sư cô là một nhân duyên lớn trong cuộc đời của con. Những tháng năm gặp nhau là những kỉ niệm đong đầy của tình pháp lữ, nó chính là bức tranh muôn màu tô điểm cho cuộc sống này. Tình bạn của tuổi học trò chính là một dấu ấn đẹp trong mỗi tâm hồn chúng ta. Mai đây, chia tay nhau mỗi người đi mỗi hướng nhưng cùng chung nhau trên một lộ trình tìm về bờ giác ngộ. Quý Thầy, quý Sư cô chính là những đóa hoa đàm bừng nở trong nắng ấm ban mai, đem tình yêu thương đi vào cuộc sống, dâng tặng cho đời những đóa hoa thơm.

Quý Ngài chính là ngọn hải đăng giúp cho con vượt qua những mê lầm chấp ngã, những lời dạy của quý Ngài như giọt mưa pháp thấm mát vào trong tâm con giúp con khôn lớn lên từng ngày, con xin nguyện đem những lời giáo huấn ấy làm hành trang trên bước đường tu học, hoàn thành sứ mệnh, đem tình thương và trí tuệ đi vào cuộc đời.

“Một chút tình thương gửi trọn vào
Tình thân pháp lữ thật thanh cao
Xin giữ trong tim tình yêu ấy
Để ngày gặp lại tay ấm trao”.

Cuối lời con xin kính chúc quý Giáo thọ - bậc Ân sư Pháp thể khinh an, tuệ đăng thường chiếu, mãi là tàng cây đại thọ che mát chúng con trên bước đường giác ngộ giải thoát. Chúc quý Thầy, quý Sư cô lớp Cao Đẳng thân tâm thường an lạc, giữ vững chí nguyện ban đầu.

Giác Tánh, ngày 21/11/2020

Cẩn Bút

Niệm Ân

Lạc bước trần gian đã lâu rồi
Ngoảnh đầu nhìn lại tóc điểm sương.
Bao nhiêu vui khổ trên trần thế
Tỉnh giấc mộng rồi chớ vấn vương.

Ơn Thầy xuống tóc con xuất thế
Nay bước trên đường đạo tiến tu.
Tri ân giáo thọ truyền kinh nghiệm
Đuốc tuệ soi đường vững bước đi.

Giác Hoa, ngày 16/ 11/ 2020
Cẩn bút

Ni sinh. TN Thành Hậu

Tri Ân Người Lái Đò

Ni sinh. TN Thanh Thiện

Thời gian trôi đi như một làn gió thoảng, mới ngày nào chúng con hân hoan bước vào mái Trường Cao Đẳng Phật Học Khóa V Tỉnh Bạc Liêu này, thế mà giờ đây 3 năm học đã trôi qua và cũng sắp chia xa! Con nghe trong tim thổn thức một nỗi niềm khó tả, phải chăng là thương, là quý, là không nở nói lên hai tiếng "tạm biệt" để kết thúc một chặng đường.

Suốt ba năm học, chúng con đã được tiếp nhận từ quý Thầy Giáo Thọ và những vị Ân Sư khả kính với một lượng kiến thức lớn, Quý Ngài đã tận tụy truyền trao cho chúng con những kinh nghiệm sống thiết thực và vô cùng sâu sắc bằng thân, khẩu, ý. Quý Ngài đã hun đúc cho chúng con tinh thần "Kim Cương" vượt qua bao chướng ngại duyên trên con đường tu học của mình.

Chúng con như những mầm xanh được cơn mưa đầu mùa tưới tẩm. Sau 03 năm mầm xanh ấy giờ đã lớn. Tuy chưa có thể đem lại nguồn lợi lạc cho mọi người, hay tự đứng vững trước phong ba bảo tố, nhưng chúng con đã tự thấy tâm mình vững hơn như rễ cây kia đã đi xâu vào lòng đất mẹ.

Chúng con không những được học giáo pháp của Như Lai, mà còn được học những kinh nghiệm sống của cuộc đời cũng như việc tu học hằng ngày. Và con đã được lớn lên từng ngày với những oai nghi tế hạnh đó như việc ăn, ở, đi, đứng,…cho đến những điều tối yếu nhất để trở thành Thích Tử Như Lai. Đây chính là hành trang quý báu cho chúng con trên con đường học đạo và hành đạo.

Thời gian trôi qua, tất cả rồi sẽ lùi vào dĩ vãng, bụi thời gian sẽ phủ lên một màu phôi pha quên lãng khi chúng con rời ghế Trường Phật Học để bắt đầu một cuộc hành trình mới. Chúng con sẽ phải xa quý Thầy, xa bạn bè và sẽ không còn được nghe những lời giảng dạy thâm tình ngày nào. Nhưng dù mai đây, hoàn cảnh có đưa đẩy chúng con về đâu trên vạn nẻo đường đời thì hình bóng của quý Thầy sẽ là hành trang quý giá và những lời dạy dỗ của quý Thầy truyền trao sẽ là người bạn thân thiết cùng con, an ủi con, nhắc nhở con khi những lúc dông bão của cuộc đời đưa đẩy, con sẽ không bị cô đơn và lạc lõng.

Con biết sự thành đạt trên con đường tu hành của chúng con là món quà quý giá nhất, ý nghĩa nhất mà bậc Ân Sư đang mong đợi. Do đó con xin kỳ hẹn với lòng mình sẽ cố gắng nỗ lực tu học noi theo gương hạnh của quý Ngài để lột bỏ dần lớp áo phàm phu bước dần lên Thánh đạo, để phần nào đền đáp công ơn quý Thầy dạy dỗ. Và để khi nhìn về phương trời xa ấy con vẫn thấy Người đang mỉm cười, một nụ cười mãn nguyện.

Con xin thành kính tri ân những bậc Thầy khả kính đã nuôi lớn giới thân huệ mạng cho thế hệ trẻ chúng con.

Giác Hoa, Ngày 30/11/2020

Cẩn Bút

QUÁ KHỨ, HIỆN TẠI VÀ TƯƠNG LAI

Tăng sinh. Thích Minh Nghĩa

Thời gian là điều gì đó quá xa xỉ của đời người, từ lúc có cơ duyên hạnh ngộ được giáo pháp của Như Lai đến nay vậy mà thấm thoát đã gần 10 năm dài. Ngẫm lại 10 năm trước khi mà vừa bước chân vào chùa với bao tâm huyết của một trưởng tử Như Lai với tuổi đời u21 vậy mà giờ đã sang u31, bỗng chốc lại xuất hiện biết bao kỷ niệm dâng trào trong tâm thức.

Nhớ lại lúc xưa cứ nghĩ vào chùa là chỉ tham thiền tụng kinh gõ mõ chứ đâu cần học gì nhiều đâu, ấy vậy mà may mắn thay con được Thầy Tổ cho phép đi học để được trau dồi thêm kiến thức, cũng vì thế mà con được nâng cao sự hiểu biết thêm về giáo pháp của Như Lai và hiểu rõ thêm những điều mà con đã thắc mắc và canh cánh trong lòng nhưng không ai có thể lý giải cho con.

Điều trước tiên con xin chân thành cảm ơn chư vị Giáo Thọ Sư, những bậc tiền bối đã không quản gian lao khó nhọc đã cố gắng nghiên cứu và khai triển giáo lý của Đức Phật để cho hàng hậu bối chúng con được mở rộng pháp nhãn và có thêm niềm tin trên hành trình học tập và thực hành giáo lý của Đức Phật. Quý Ngài đã thực hiện con đường mà Đức Phật ngày xưa đã làm đó là truyền bá chánh pháp và thắp lên ngọn đèn trí tuệ đến muôn phương, đó không phải là điều đơn giản bởi vì chỉ có hàng Bồ tát phát tâm dõng mãnh với hạnh nguyện cao cả mới có thể dấn thân mà thực hành công tác hoằng dương chánh pháp để nối thạnh dòng Phật pháp sau này.

Tiếp đến con xin cúi lạy và đãnh lễ chư vị Hòa thượng, Thượng tọa đã góp công gây dựng lên trường Cao Trung Phật học Bạc Liêu để cho chúng con có cơ sở khang trang và đầy đủ tiện nghi để tu học và phát triển đời sống đạo đức của người tu sĩ. Để có cơ sở vật chất như hiện nay, con biết quý ngài đã phải trãi qua biết bao khó nhọc, lao tâm khổ trí để dồn hết tất cả tâm huyết của mình mà thực hiện lý tưởng "Duy tuệ thị nghiệp" cho Phật giáo Bạc Liêu có thể cùng sánh vai với các tỉnh thành lân cận. Một lý tưởng đầy đủ trí tuệ và bi mẫn của các bậc trưởng thượng giành trọn tâm huyết của mình vì tương lai của đạo pháp sau này. Dù con chỉ là một vị tăng sinh khóa V, không tận mắt chứng kiến những cam go khó khăn khi mà trường vừa mới được bắt đầu được thành lập, nhưng may thay con lại được nghe từ những vị tôn túc giảng sư đã tận mắt chứng kiến và kể lại những sự thiếu thốn, nghèo khó và gian nan khi mà mới phát tâm khởi công xây dựng trường của hòa thượng Thượng HUỆ Hạ HÀ. Để có được thành quả như ngày hôm nay thật sự không phải là đều đơn giản, nên đó chính là cơ sở để cho chúng ta phải càng trân quý gìn giữ và phát triển những gì mà những vị tiền nhiệm đã cố công tạo ra.

Chúng ta phải biết rằng xây dựng cơ sở vật chất là một chuyện rất khó nhưng xây dựng đào tạo một con người có nhân phẩm đạo đức tốt và sẵn sàng hy sinh lợi ích riêng để phục vụ lợi ích chung lại càng khó hơn nữa. Dù mỗi người trong chúng ta hiện nay ai cũng có một sứ mệnh và có bước đi của riêng mình, nhưng chúng ta chính là những mảnh ghép cùng kết nối với nhau để tạo nên một bức tranh chân thiện mỹ của đạo Phật, mỗi mảnh ghép này cũng chính là mạng mạch và tương lai của đạo Phật. Vì vậy mỗi chúng ta khi đã và đang bước đi trên con đường minh triết của đạo đức và trí tuệ này thì hãy cố gắng duy trì và phát huy những gì tốt đẹp, lợi lạc nhất cho tập thể Phật giáo nói chung và vì con đường hướng đến giác ngộ giải thoát của bản thân mình nói riêng.

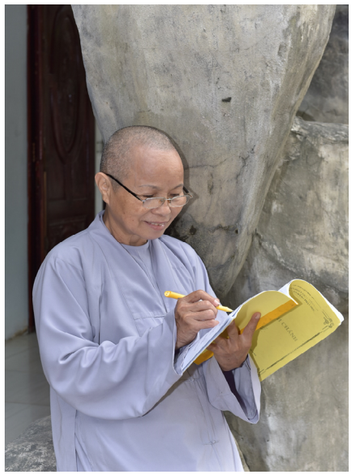
Dù quá khứ đã qua, hiện tại thì không gì là chắc chắn như ý mình, tương lai thì quá xa vời không thể nắm bắt, nhưng là một tu sĩ đang trên đường thực hành lý tưởng của bồ tát đạo để đem lại giá trị lợi lạc cho mình và mọi người thì quá khứ, hiện tại hay tương lai đều có giá trị nhất định để định hướng một đạo Phật cộng đồng vị lợi lạc cho toàn thể nhân loại chứ không chỉ vì nghĩ đến sự giải thoát ngay lúc hiện tiền này cho riêng bản thân mình. Hy vọng mỗi mảnh ghép của đạo Phật sẽ là một vầng thái dương soi rọi những gì tối tăm nhất của vô minh và đem lại ánh sáng giải thoát cho tất cả chúng sanh vạn loại. Và một điều quan trọng nhất là hãy nhớ ơn và trân trọng những gì mà những bậc tiền nhân đã cực khổ xây dựng với biết bao tâm huyết, mỗi chúng ta ngay lúc hiện tại này hãy cố công trau dồi đạo đức và năng lực để có thể thực hiện những hạnh nguyện lớn lao phát huy một tương lai hạnh phúc rạng danh đạo pháp Bạc Liêu.

Đời người một thoáng phù vân,
Có rồi lại mất mất rồi hoàn không,
Còn đường Thánh đạo mênh mông,
Lối đi giải thoát mau mau đi tìm.

Hưng Thiện, Ngày 26/ 11/ 2020
Cẩn Bút

Viết về : CHỐN BÌNH YÊN

Ni sinh. TN Thoại Kiên

Xin thành tâm :
-Kính lễ chư tôn đức Giáo hội Phật giáo tỉnh Bạc Liêu.
-Kính lễ chư Tôn đức Ban Giám hiệu, Quý Thầy Giáo Thọ trường Cao Trung Phật học Bạc Liêu.
-Kính thưa chư đại đức Tăng Ni lớp Cao đẳng Phật học Bạc Liêu.

Hôm nay, qua trang kỷ yếu con xin được tỏ tấm lòng của mình đối với những ân tình nơi *"chốn bình yên"* này.

"Quan Âm tợ tiển, nhật nguyệt như thoa".

Nhớ hôm nào, với những bước chân bỡ ngỡ bước vào ngôi Phật học đường này, lạ Thầy, lạ huynh đệ. Thế mà :

"Chừ thấm thoát đã bảy năm lẻ
Chúng ta từ mỗi kẻ một phương
Duyên đưa chung mái Phật đường
Sinh bao kỷ niệm vấn vương cõi lòng.

Nay kính bút đôi dòng lưu luyến
Tiếng ve sầu như tiếng lòng ta
Trên cành phượng đã nở hoa
Nhìn hoa dạ bỗng xót xa ngậm ngùi".

Từ xa lạ, chúng ta dần trở thành thân quen, bao hỷ nộ ái ố được kết thành kỷ niệm, để phải ngậm ngùi trước lúc chia tay.

Trong cuộc sống, con người luôn bận rộn với bao nhiêu là vấn đề. Đôi lúc mệt mỏi muốn tìm cho mình khoảnh khắc bình yên. Nhưng có người cả đời vẫn chưa tìm được. Và con là một trong số những người khốn khổ ấy. May mắn nhờ căn lành đã gieo trồng từ nhiều kiếp trước, nên gần cuối đời con được nhân duyên ngồi dưới mái trường này. Hằng ngày được nghe giáo pháp của Như Lai, do chư vị Giáo Thọ Sư tận tình giảng dạy. Quý Ngài đã nhiều đêm phải thức khuya, để soạn từng trang giáo án, nghiên cứu phương pháp để truyền đạt thế nào cho Tăng Ni chúng con dễ hiểu. Nhất là không quản đường xá xa xôi hay thời tiết bất thường, chỉ mong thắp sáng ngọn đèn trí tuệ cho hàng hậu học. Nhờ sự dẫn dắt của các Ngài mà con đã dần tìm được những khoảnh khắc bình yên và nhận ra nơi này là "chốn bình yên" mà mình đã tìm bấy lâu.

Ở lớp Trung Cấp xưa, có lẽ vì còn mới mẻ quá nên con chưa có những ký ức sâu đậm trong tâm thức. Thậm chí là không còn nhớ hết pháp danh của huynh đệ cùng lớp. Nhưng riêng ở lớp Cao đẳng khóa V này, có những tình cảm rất sâu đậm và những kỷ niệm khó quên. Từ quý Thầy, quý Sư Cô trong lớp, con học được nhiều bài học rất thiết thực trong đời sống tu hành của mình. Không khí học hành của lớp rất sôi động với sự điều hành của Ban Cán sự là : vừa học, vừa ăn, vừa giải trí. Vì thế bên cạnh những buổi thuyết trình, họp nhóm với sự tranh luận sôi nổi là những buổi tiệc liên hoan, ăn uống ồn ào. Nơi đây, con nhận ra được sự ấm áp của tình Pháp lữ qua những món quà nho nhỏ trong buổi tiệc sinh nhật ; những chuyến đi thăm viếng, vấn an sức khỏe ân sư ; những lần đến tận nơi tặng quà, chia sẻ khó khăn khi huynh đệ có hữu sự. Quả thật :

"Vui thay Phật ra đời
Vui thay Pháp được thuyết
Vui thay Tăng hòa hợp
Hòa hợp tu vui thay".
(Kinh Pháp Cú – 194).

Dẫu muộn màng, nhưng con thật hạnh phúc. Tuổi học trò đã qua đi hơn 40 năm giờ con được sống lại và có nhiều ý nghĩa hơn. Con thật trân quý những thứ mình nhận được từ nơi này.Bảy năm, thời gian không quá dài cũng không quá ngắn, nhưng đủ để cho con nhận ra :

"Đời tu sĩ có chi bì kịp
Thoát xa dần ác nghiệp thế gian
Cơm rau đạm bạc tâm nhàn
Con đường đến cõi Niết bàn là đây".

Từng lời, từng chữ, từng câu thơ tuy chơn chất mộc mạc, nhưng chứa đựng cả tấm chân tình của con. Mong rằng có điều chi sơ sót, chư huynh đệ hãy hoan hỷ cho con. Những dòng cuối, con kính chúc chư Tôn đức Giáo Phẩm tứ đại điều hòa, mãi mãi là tàng cây đại thọ che mát hàng hậu học chúng con. Chúc quý Thầy, quý Sư Cô lớp Cao đẳng khóa V này, sẽ luôn được thân tâm thường an lạc, ngày càng tiến xa trên bước đường tu học, và hãy giữ lại những gì đẹp đẽ nhất trong hồi ức còn ngồi ghế nhà trường.

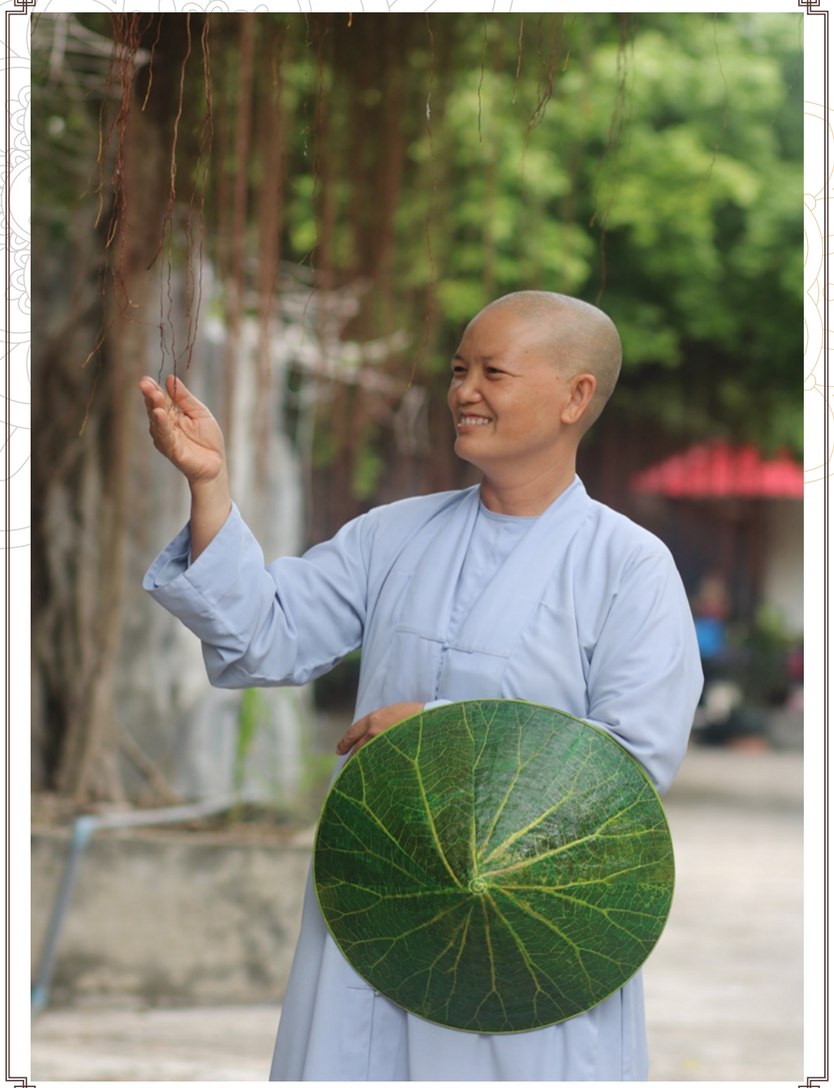
Riêng con, nguyện sẽ tinh tấn tu hành để xứng đáng với những ân trọng mình đã và đang thọ nhận. Hy vọng, với số vốn kiến thức Phật học có được hôm nay, tuy không nhiều nhưng sẽ giúp con nhận ra « *Chốn bình yên* » dù ở bất cứ nơi đâu.

Đời tan hợp hết vui đến khổ
Gắng tu hành chuyển khổ thành vui.
Chia tay dẫu có bùi ngùi
Nhưng con quyết sẽ chẳng lùi bước tu.

Long Quang, Ngày 01/ 12/ 2020

Kính Ghi

Ni sinh. TN An Duyên

Sự nghiệp của chúng ta là Phạm Hạnh và Trí Tuệ, dù chưa đạt được điều đó, nhưng đó là mục tiêu và mục đích ta cần hướng đến.

Vĩnh Thái An, Ngày 15/ 11/ 2020
Cẩn bút

Ni sinh. TN Đàm Hiếu

Thời gian thắm thoát đi qua

Bảy năm tu học đã trôi qua rồi

Hôm nay tốt nghiệp mừng khôn xiết

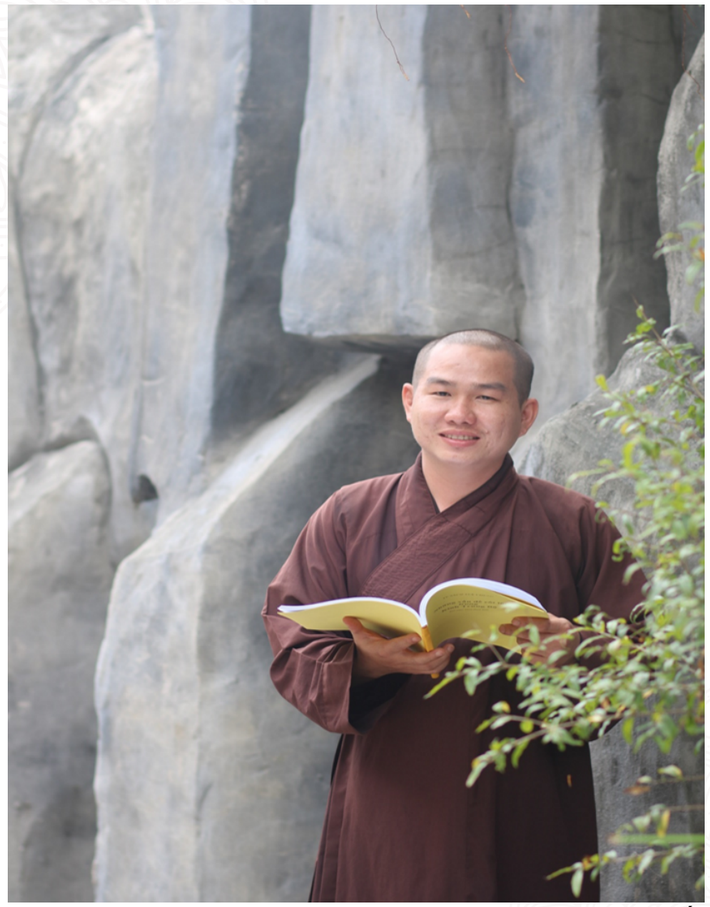
Môi nở nụ cười mà lệ vẫn rơi

Giác Hoa. Ngày 29/ 11/ 2020

Cẩn Bút

Mãi Mãi Trong Lòng Ta
MỘT HÌNH ẢNH QUAN ÂM PHẬT ĐÀI

Tăng sinh. Thích Minh Đắc

Mãi nhớ khôn nguôi phút giây này,
Mãi còn da diết cõi lòng ai.
Trong chốn hư vô tình pháp lữ
Lòng đầy vương vấn buổi chia tay.
Ta biết hợp tan là giả tạm
Một dòng lưu bút khắc tên nhau.
Hình dáng thân thương của thuở nào
Ảnh hiện trong tôi bao kỷ niệm.
Quan san nghìn trùng xin nhớ mãi
Âm vang theo gió đến ngàn sau.
Phật Pháp trường tồn vai gánh vác
Đài cao thêm một đóa sen vàng.

Châu Viên, ngày 13/ 10/ 2020
Cẩn Bút

Mái Trường Xưa

Ni sinh. TN Thành Mỹ

“Ba năm cao đẳng đã qua
Biết bao kỷ niệm, khi xa mái trường.
Mỗi người mỗi hướng mỗi đường
Mong sao thẳng tiến, đến đường an vui.”

Nhớ lại ngày nào khi mới bước chân vào ngưỡng cửa mái trường Trung cấp Phật học Bạc Liêu này, mà giờ đây đã thắm thoát trải qua bốn năm Trung cấp lại tiếp tục với ba năm lớp Cao đẳng, giờ thì cũng sắp hoàn mãn. Đây là thời khắc phải chia tay những người bạn với những ân tình Pháp lữ nơi mái trường thân yêu này. Nơi đây đã chứa đựng biết bao nhiêu kỷ niệm một thời để nhớ của Tăng Ni sinh chúng con khi còn ngồi trên ghế nhà trường.

Thật diễm phúc thay cho chúng con, biết bao duyên lành mới được đến với mái trường thân thương, nơi gần cuối miền Tây Nam Bộ. Nơi đây đã trải qua 5 khóa học đào tạo rất nhiều Tăng, Ni sinh tài đức cho việc phục vụ đạo pháp và dân tộc. Đối với con không hạnh phúc nào bằng được xuất gia tu học dưới mái chùa Giác Hoa. Nơi đây là lớp Trung cấp Ni được Sư bà Diệu Ngọc sáng lập ra và cũng là lớp gia giáo đầu tiên ở miền Tây Nam Bộ. Sư Bà thường được người dân gọi với cái tên thân quen là cô Hai Ngó. Sư Bà là bậc Niưu giới đức trang nghiêm. Trường Trung Cấp Phật Học Bạc Liêu, đây cũng là ngôi trường được gầy dựng với biết bao công sức và tâm huyết của cố Hòa Thượng Thượng Huệ hạ Hà. Tuy giờ đây, Ngài không còn nữa nhưng Ban Giám Hiệu cùng chư Tôn Đức đã và đang thực hiện tâm nguyện của Ngài, ngày càng vững mạnh và phát triển. Con xin được thành kính tri ân Sư phụ chùa Giác Hoa là người đã nuôi chúng Ni tu và học trong các khóa, cũng là Thầy Bổn Sư của con. Người đã thế phát xuất gia và truyền trao giới thân huệ mạng cho con.

Chúng con như những con chim non từ khắp bốn phương được đủ duyên lành hội tụ về trường Trung Cấp Phật Học này. Chính mái trường này đã đào tạo ra các bậc cao Tăng thạc đức để hoằng dương Chánh pháp, để làm cho Phật pháp thêm ngày một xương minh. Những tháng năm dưới mái trường, đã hun đúc nên những chồi măng của đạo pháp và dấu ấn khắc sâu trong tâm khảm của chúng con từng bước tiến đến bên bờ giải thoát an vui. Con không sao quên được những lúc đến trường vào những ngày nắng, khi mưa. Cứ thế đều đều hàng ngày đến trường để gặp chư Huynh Đệ và Thầy, Cô, quý Giáo Thọ Sư, từ miền xa xôi nơi thành phố cũng trở về chung một mái trường. Tuy có những khi bất đồng quan điểm trong lớp học, nhưng vẫn cùng nhau chia sẻ và hoan hỉ để đóng góp cho lớp học càng thêm sôi động. Vui nhất là những ngày thi và các buổi thuyết trình ai ai cũng lao vào học rất căng thẳng. Bên cạnh đó, cũng còn có những ngày lễ hợp mặt truyền thống 20/11 hằng năm được tổ chức với các chương trình: thi nấu ăn, cắm hoa, thuyết trình về các món ăn mà chúng con tự nấu... Huynh Đệ ,Tăng, Ni sinh chúng con cùng nhau tham gia làm cho bầu không khí thêm sôi động. Sau những buổi lễ ấy là những nụ cười nhẹ nhõm như vượt qua mọi thử thách. Quên sao được những phút hồi hộp, vì sợ bị gọi lên trả bài...!

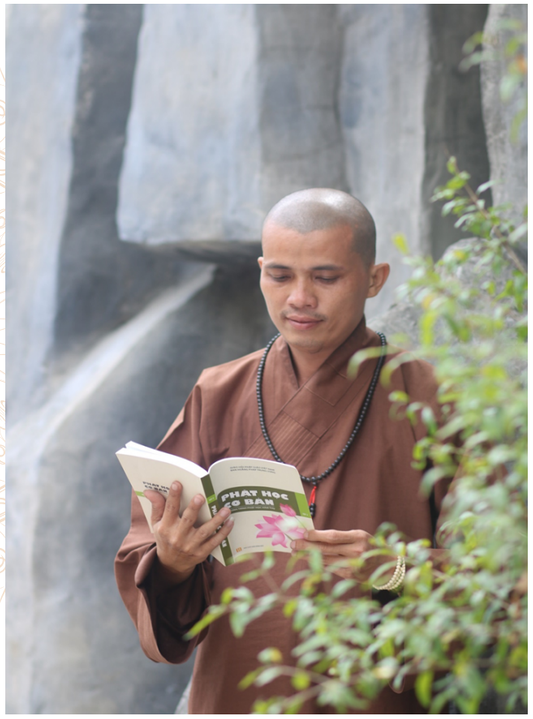
Ba năm Cao Đẳng biết bao kỷ niệm buồn vui không sao quên được. Vì hạnh nguyện lợi tha mà quý Thầy Giáo Thọ quý ngài là bậc xuất trần thượng sĩ, là ánh đuốc soi đường cho chúng con trong bóng tối vô minh, giữa cuộc đời giông bão là người lái đò luôn vững tay chèo con thuyền Phật pháp để đưa chúng con qua bến bờ an vui. Quý Ngài không quản gian lao, không từ khó nhọc để về vùng đất Bạc Liêu xa xôi mà truyền trao kiến thức và biết bao bài học quý báu.

“Công Thầy đổ xuống đất này,
Cho hoa đạo pháp ngày càng xinh tươi”.

Thật vậy, chư Tôn đức đã chu đáo trang bị cho hàng hậu lai chúng con những tư lương để sẵn sàng bước vào đời mong muốn Tăng Ni sinh chúng con sẽ là rường cột Phật pháp sau này, có thể thay quý Ngài đem giáo pháp đức Như Lai truyền trao lại cho mai sau để ngọn đèn chánh pháp được tiếp nối và làm cho mạng mạch Phật pháp được trường tồn vĩnh cửu. Để không phụ lòng của Thầy tổ, chư Tôn đức Giáo Thọ Sư cùng quý Thầy Cô trong Ban Giảng huấn, công ơn này con không biết đền đáp bao nhiêu cho hết. Vậy từ nay, con quyết không sao lãng việc tu học, ngõ hầu đền đáp công ơn cao cả mà quý Ngài đã dành cho chúng con. Cuối cùng con xin nguyện hồng ân Tam Bảo gia hộ cho quý Ngài được sức khỏe dồi dào, bổ đề quả mãn, Phật sự hanh thông như ý nguyện.

Giác Hoa, Ngày 19/ 11/ 2020
Cẩn Bút

HOÀI NIỆM NGÀY RA TRƯỜNG

Tăng sinh. Thích Lệ Thọ

“Chốn Hương Hải dệt trung trời tự tại
Nơi thiền viên đan tấm lụa chân không.
Núi rừng đất đá mênh mông
Am tranh người dựng cõi lòng thênh thang”.

Sau những năm tháng ở bên nhau chung lòng học tập ở Quán Âm Phật Đài cũng phải đến lúc chia tay! Có quá nhiều hoài niệm đẹp làm gì để có thể lưu lại những năm tháng thân thương của huynh đệ lớp Cao Đẳng Phật Học Bạc Liêu khóa V. Để khỏi hối tiếc khi huynh đệ rời mái trường Quan Âm mỗi người về một trú xứ xuôi ngược giữa dòng đời. Xin gửi vài dòng tâm tình vào tập kỷ yếu của lớp, để huynh đệ sau này nhớ lại rồi chúng ta ngồi bên nhau, cùng hồi tưởng về những kỷ niệm trong suốt hai năm học ở Quan Âm Phật Đài. Qua những bài thơ, những bài vè, cùng tất cả những bài viết trong quyển kỷ yếu này là hoa trái đầu mùa mà quý Thầy Giáo Thọ đã ươm mầm cho chúng ta.

Huynh đệ chúng ta có quý Thầy, quý Sư Cô có người thì ở đất Nam, có người thì trời Bắc. Bởi có duyên nên gặp nhau dưới mái học đường Quán Âm Phật Đài. Nhớ về huynh đệ chúng ta vẽ lên trang giấy nụ cười của mây trắng, nhành mai vàng nơi Quan Âm Phật Đài.Chỉ có nụ cười của mây mới có thể gữi khắp mười phương để ở một nơi nào đó bên trời Nam, đất Bắc mây đi qua mang thông điệp yêu thương đồng cảm và lời nguyện cầu thành kính nhất về sự bình an và thăng hoa của kiếp người.Theo dòng chảy của thời gian vô tận, tháng ngày nối tiếp nhau, trong sự hội ngộ, sẽ có sự chia ly!. Quý huynh đệ cùng đến rồi cùng đi, nên đã có một thời đèn sách cùng với cái bảng, viên phấn và cũng đã bao lần huynh đệ ngồi dưới mái hiên xưa để nhớ lại từng nét mặt thân quen của từng người.

Những dòng chữ nhỏ trên trang giấy đâu phải tình cờ hay vô cớ, hạt bụi vàng mong manh bay giữa bầu trời đâu phải tự nhiên? Chiếc thuyền mỏng manh giữa con nước mênh mong chảy xiết không ngơi nghỉ, ra sức chống chèo lên cội nguồn thanh lương thuần tịnh.

Trong hai năm học qua, quý Thầy Giáo Thọ ân sư, cùng Thầy Cô giảng viên không quản khó nhọc, đã tận tụy truyền trao biết bao kiến thức, khả năng quý báu. Quý Thầy Giáo Thọ đã chu đáo trang bị cho hàng hậu lai của chúng con tư lương để bước vào đời, tiếp nối ngọn đèn chánh pháp, làm cho ngôi nhà Phật Pháp ngày một xương minh, dâng tặng nguồn hạnh phúc, an lạc vô tận cho khắp nhân gian. Xin một lần được nâng cung đàn để nghe tiếng lòng con hát, hát về ân nghĩa Thầy, hát về huynh đệ bây giờ và mãi mãi về sau.

Giây phút này, xin được tạm dùng từ “chia tay” để kết thúc một giai đoạn đã qua, một quãng đời chứa đầy nhiệt huyết và nguyện ước.

“Tiễn người biết nói năng chi
Heo may rờn rợn, biệt ly ngại ngùng.
Vèo bay giây phút tương phùng
Chia ly bịn rịn, ngập ngừng bước chân.”

Long Phước, ngày 25/ 11/ 2020
Cẩn Bút

MỞ RỘNG TẦM NHÌN

Tăng sinh. Thích Thông Đạo

Thiền quán giúp chúng ta loại bỏ những suy nghĩ tiêu cực. Đó là khoảng thời gian chúng ta có thể tạm dừng quán chiếu. Những lúc bế tắc bởi tư tưởng tiêu cực, chúng ta thường trách móc số phận hay đổ tại mình kém may mắn, nhưng khi lặng lẽ quán chiếu những cảm xúc như sân hận, tật đố, sợ hãi, chúng ta có thể tìm hiểu mà không cảm thấy bế tắc.

Chúng ta có thể tự hỏi vì sao mình có những cảm xúc này và nhìn sâu trong tâm để thấy câu trả lời thay vì đổ lỗi cho những lý do ngoài tầm kiểm soát.
Chúng ta rất dễ bị nhịp sống tất bật cuốn đi và bỏ lỡ những cơ hội quán chiếu, trau dồi thêm hiểu biết về bản thân cũng như về cuộc đời này. Trạng thái quá phấn khích hoặc quá lo âu ngăn cản chúng ta dừng lại và suy ngẫm. Đặc biệt là những khi bức xúc khiến chúng ta chẳng còn năng lượng và tỉnh thức để tìm hiểu sự việc, tìm hiểu chính mình.

Tâm là nền tảng, cội nguồn của hầu hết những khổ đau và hạnh phúc. Trong Đạo Phật, tâm hay tự tính của chúng ta không chỉ là lý trí mà còn bao gồm cả tình cảm hay tình yêu thương. Mỗi chúng ta có thể kết nối thông qua tình yêu thương đến toàn vũ trụ. Một khi an trụ trong tâm, bạn có thể thấy cả vũ trụ…

S.T

Quan Âm Phật Đài. Ngày 23/ 11/ 2020

Cẩn Bút

Sen và Bùn

Ni sinh. TN Thiên Hạnh

Học lời giảng dạy đức Như Lai
Vừa học vừa tu lời cả hai
Học rõ hướng tu thêm chắc chắn
Học rành chướng ngại vượt chông gai.
Buồn phiền hờn giận không còn nữa
Niềm vui thánh thoát hiện ra ngay
Chẳng chờ giải thoát sau khi chết
Đạt được an vui tự tại nơi chốn này.

Những lời thơ này đã theo con suốt thời gian tu học, làm cho con thêm liên tưởng đến sen và bùn. Tâm con người cũng ví như sen và bùn vậy. Nếu sen không có bùn thì không thể sinh sống và vượt lên mặt nước được. Tâm con người cũng thế, nếu không bị những đau khổ chướng ngại thì làm sao nhận ra được con đường giải thoát.

Những tưởng, không bao giờ con được xuất gia và đi trên lộ trình tu học. Nhưng thật diễm phúc thay con được xuất gia và được bước chân vào trường Trung Cấp Phật học, rồi nay là lên Cao Đẳng. Đây là một niềm hạnh phúc ấm áp lớn nhất của con, vào những buổi học được lắng nghe những lời giáo huấn của các bậc Đạo Sư đã giúp con được mở mang trí tuệ, hiểu được những gì trong cuộc sống cần phải học và tu.

Bên cạnh đó, còn có các Huynh Đệ trong lớp tu học cùng chia sẽ những khó khăn trong buổi học, trước tinh thần khích lệ đó đã giúp cho con nhận rằng : *“Chỉ có giáo pháp của Đức Phật mới đem lại hạnh phúc chơn thật, soi rọi vào trong tâm thức bằng lòng từ bi và trí tuệ để mọi người cùng thông cảm, chia sẽ cùng tu học trên tinh thần đoàn kết để vượt qua mọi chướng ngại”.*

Đây mới là Tăng đoàn cùng sống hòa hợp đang thực hành theo lời Phật dạy mà các bậc Đạo Sư của chúng con truyền đạt lại. Để cho sen được sinh ra rồi phát triển từ bùn và vươn lên khỏi mặt nước để trổ hoa. Con xét nghĩ : người xuất gia cần phải tinh tấn Tu và Học nhiều hơn để không thẹn là con của Phật, trưởng tử Như Lai khi đã khoát lên mình tấm Y Phước Điền giải thoát.
Dòng thời gian cũng sẽ trôi qua tất cả, và rồi sẽ lui về quá khứ, sau những tháng năm ngồi dưới mái trường Phật học thì quyển kỷ yếu này sẽ giúp con hình dung được, nhớ rõ được những ngày hạnh phúc và ấm áp này.

Con xin thành kính tri ân Thầy, Cô giáo đã trao cho con ngọn đèn trí tuệ để con soi lại chính mình. Con xin chân thành tri ân đến Tăng Ni sinh lớp Cao Đẳng đã chắp thêm đôi cánh để con bay đến vùng trời cao rộng mà con mơ ước. Con nguyện đem những kiến thức và tình thương bao la này làm hành trình trên bước đường hóa độ chúng sanh. Nguyện hồng ân Tam Bảo gia hộ cho quý Thầy Giáo Thọ cùng Tăng Ni sinh lớp Cao Đẳng pháp thể khinh an, tuệ đăng thường chiếu, đem ánh sáng trí tuệ ban rãi khắp mọi nơi cùng hướng đến bờ giải thoát.

Giác Hoa, Ngày 20/ 11/ 2020
Cẩn Bút

VÌ SAO LÀM TU SĨ

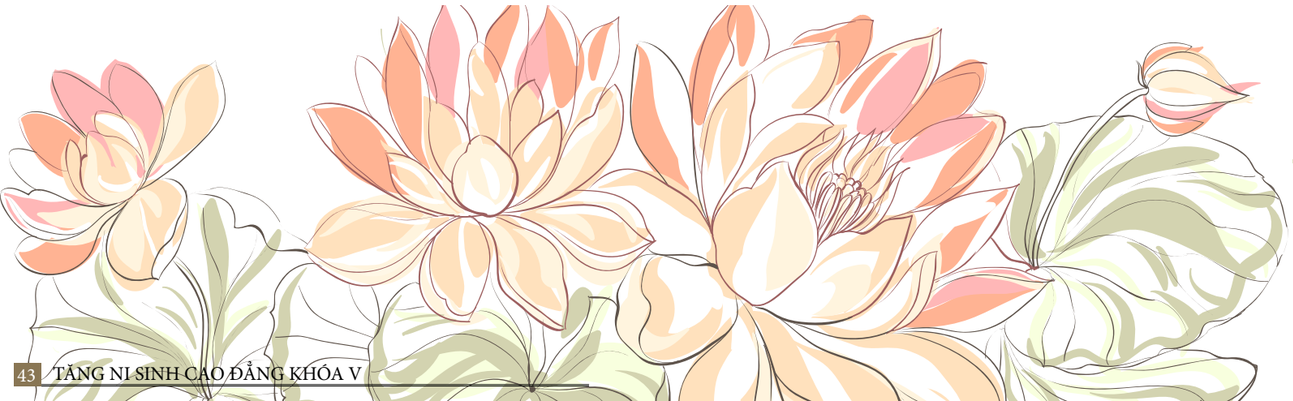
Tăng sinh. Thích Quảng Hảo

Có người hỏi tôi vì sao làm tu sĩ
Ở trong chùa sớm tối có gì vui
Tôi trả lời vì đời khổ người ơi
Muốn hết khổ nên tôi làm tu sĩ
Họ hỏi tôi tại sao trong suy nghĩ
Tuổi thanh xuân không vui với gió mây?
Đời xinh tươi đầy mật ngọt hoa say
Sao lại nói cuộc đời đầy đau khổ ?
Có hạnh phúc yêu thương đầy nhung nhớ
Với mùa xuân rực rỡ muôn loài hoa
Nhưng phải hiểu rằng !
Xuân sẽ tàn, hạ lặng lẽ thu qua
Rồi đông đến cỏ cây buồn sơ xác
Đời cũng thế sinh già rồi bệnh chết.
Như mùa xuân tàn hết lại mùa đông
Tôi muốn đời như một dòng sông
Trôi chảy mãi tháng ngày không vướng bận
Như áng mây trời cao vô tận
Vui cùng trăng thỏa sức với cùng sao
Đời thong dong tự tại đẹp biết bao
Bởi vì thế nên tôi làm tu sĩ
Đem yêu thương ban tặng cho đời ...

S.T

Rất Có Thể

Ni sinh. TN Diệu Phương

“Rất có thể sau này con mới hiểu
Hiểu thế nào nước mắt chảy vào trong
Hiểu rằng thương phải dấu kín trong lòng
Vì không thể để trẻ thơ vòi vĩnh.

Rất có thể sau này con mới hiểu
Hiểu thế nào là nghiêm nghị bao dung
Hiểu đằng sau những giá buốt lạnh lùng
Là dịu ngọt trong trái tim nồng ấm.

Rất có thể sau này con mới hiểu
Hiểu lời răn như cứng lạnh vô hồn
Hiểu từng đêm thao thức nghĩ về con
Rồi không ngủ mình Thầy nghe sương lạnh.

Cũng có thể chẳng bao giờ con hiểu
Bởi lòng con đầy oán trách nghĩ suy
Bởi lòng con chỉ yêu thích những gì
Để ve vuốt và nâng niu bản ngã.

Muốn làm Phật thật ra đâu phải dễ
Như ngủ ăn , nói nín của đời thường
Có những điều ta tha thiết mến thương
Nhưng làm Phật phải tách đường chia nẻo.

Ai tu Phật mà không lo gọt đẽo
Cho trơn xinh sạch bóng những bèo nhèo
Cho buồn thương hỷ , nộ những gieo neo
Thì vĩnh kiếp đói nghèo thân cùng tử.

Rồi sẽ có một ngày con sẽ hiểu
Trái tim cha , trái tim mẹ , tim Thầy
Ôi trái tim ấm áp biết bao ngày
Cũng là lúc trái tim này ngưng đập.

Rất có thể và còn nhiều có thể
Thể hay không , không thể chỉ mấy dòng
Xin gởi lại cho hư không đồng vọng”.

S.T

Liên Hoa. Ngày 26/ 11/ 2020

Cẩn Bút

Nỗi Niềm Của Con

Tăng sinh. Thích Đăng Nguyện

“Chân lý trường lưu của Phật đà,
Nhớ lời Di giáo Phật Thích Ca
Hai lăm thế kỷ xa xa lắm
Nhưng vẫn còn đây đậm trong tâm
Ngài diệt độ rồi nhưng vẫn sống
Sống mãi trong ta cõi Ta – bà ».

Lời Phật dạy! trên cuộc đời này tất cả đều là vô thường giả tạm. Có hợp ắt có tan, có vui sẽ có buồn, có hạnh phúc thì có chia ly. Hiểu được giáo lý ấy nên con từ giã mẹ cha xuất gia tu học, được Thầy Tổ thương cho vào học Trung Cấp như một cái chớp mắt cũng hết ba năm dài đăng đẳng.

Nhưng Phật pháp thậm thâm vi diệu, con không kham nỗi như ếch ngồi đáy giếng, mà nhìn bầu trời nhỏ bé nên bước chân lên ngưỡng cửa Trường Cao Đẳng để hiểu thêm về nền chân lý ấy.

Ngày tu học vui bên Thầy cùng huynh đệ ! Mới đó… Thời gian thấm thoát trôi mau, hai năm gần kề ngày ra trường không còn xa lắm. Nhớ ngày đầu tiên buổi tựu trường, mình còn bỡ ngỡ gọi chào nhau, giờ trên bụt giảng Thầy đâu nhỉ ?

Huynh đệ không ai nói câu gì, mai nầy khi ra trường mỗi người về một trú xứ, cùng chung tay với Thầy Tổ hoằng dương chánh pháp làm lợi lạc tha nhân, người thì đủ nhân duyên làm trụ trì, còn người thì Tu rị ma ha tu rị.

Giờ đây huynh đệ chúng ta không còn là sơ cơ của thời Trung Cấp nữa, là đàn anh, đàn chị đang tiến bước trên lộ trình Cao Đẳng, một tấm gương để dìu dắt các em trong thế hệ mai sau, vậy nên hòa hợp đoàn thể nếp sống tốt và để trang nghiêm tự thân.

Lời Cổ nhân dạy :
‘Nhân vô thập toàn” làm người thì chưa một ai được hoàn hảo tất cả.

‘Hãy nói lời lành đẹp dạ nhau
Đừng nên cay đắng khiến người đau.’

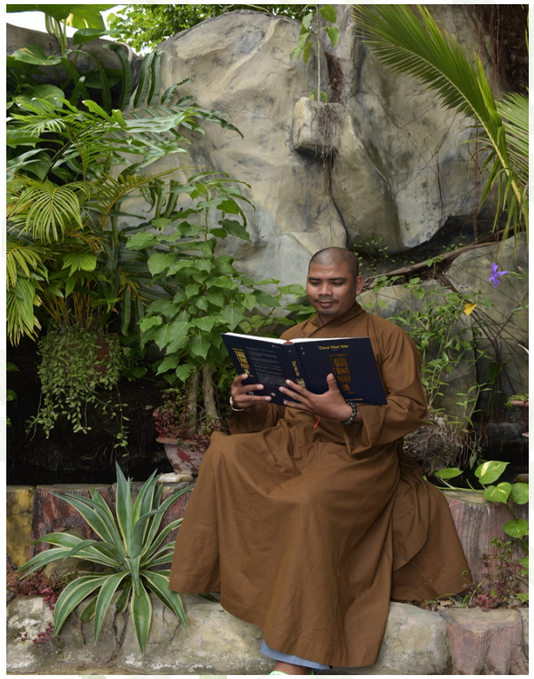
Mặc dù huynh đệ cùng chung chí hướng Xuất gia tu học, nhưng mỗi người có những chướng duyên khác nhau, ai tu tới đâu, giữ được giới nào giải thoát tới đó, nếu có lỗi thì người đó có lỗi với Phật chớ không có lỗi với mình, hiểu được như vậy mới sống trong lục hòa..

‘Người ơi ! xin đừng vạch lá tìm sâu,
Xin đừng xơi bới lỗi lầm của ai.
Hãy cho nhau những lời lành ta có,
Rồi mai nầy không hối tiếc khi xa
Ánh trăng đêm soi nhòm qua cửa sổ
Đã khuya rồi chúc huynh đệ ngủ ngon. !.’

Con xin tạm dừng bút nơi đây! Kính chúc Huynh Đệ được vô lượng kiết tường và tinh tấn trên bước đường giải thoát.

Ngọc Giác, Ngày 27/ 11/ 2020
Cẩn bút

Chút kỉ niệm với mái trường

Tăng sinh. Thích Phước Hậu

Thời gian cứ như thế trôi qua như thoi đưa, vậy là thắm thoát đã hai niên khoá, bốn năm Trung cấp và ba năm Cao đẳng dưới mái trường thân yêu “ Cao Trung Phật Học Bạc Liêu” sắp sửa trôi qua. Mới ngày nào một vị tăng trẻ nơi phương xa, nơi miền đất gắn liền với bao chiến công lịch sử, đã sản sinh ra bao nhiêu vị anh hùng dân tộc đó là Bến Tre quê tôi, nơi đây được xưng danh đặc sản “Xứ Dừa”. Giờ đây sắp phải nói lời chia tay với mái trường, với huynh đệ, với miền đất Bạc Liêu thân thương.

Vậy đấy, thời gian trôi qua có bao giờ trở lại, suốt những tháng năm gắn bó với mái trường với huynh đệ, nơi đây để lại cho tôi biết bao nhiêu là kỉ niệm vui có buồn có, xen lẫn những cảm xúc hụt hẫng vì chưa đạt được trong kế hoạch mình dự định và những lần vỡ oà vì tình huynh đệ như keo Sơn, tình Pháp lữ sống mãi trong tâm khảm của những vị Tăng trẻ cùng chung chí hướng, cùng sống chung một ngôi nhà Như Lai, cùng mặc y Như Lai, cùng ăn cơm Như Lai và cùng ngồi toà Như Lai.

Tôi còn nhớ như in vào một ngày nọ, trung tuần tháng mười âm lịch nghiệp lực đến với một vị Tăng trẻ, bị tại nạn giao thông lúc màng đêm vừa buông xuống, được hay tin như vậy huynh đệ nào cũng bỏ chạy lên phòng hỏi thăm động viên có người bôi thuốc xác trùng vết thương, có huynh đệ còn ngủ lại canh chừng sợ mình có chuyện. Buổi sáng người đau ê buốt, trở mình thì bị đau! Vậy là huynh đệ cấp tốc lấy xe chở ra bệnh viện chụp X Quang, thế là phát hiện ra bị gậy xương đòn trong khi đó vị ấy, không có tiền để đóng viện phí vậy là huynh đệ lại bỏ tiền túi ra lo cho vị Tăng ấy. Và trong suốt thời gian còn lại, huynh đệ phải giúp vị ấy từ cái bó thuốc, từ bài vở, thậm chí cả giặt dùm những bộ đồ. Có ai biết vị Tăng đó là ai không?

Chính là tôi đấy “Ôi tình huynh đệ như keo Sơn”. Bất chợt những kỉ niệm trong tôi ùa về một cách rõ nét hơn bao giờ hết. Có thể tôi quá lan man, nhưng có lẽ những kỉ niệm đầu tiên về ngôi trường luôn là những kí ức theo ta suốt cuộc đời. Kỉ niệm với ngôi trường này nhiều lắm kể làm sao cho hết…

Nếu cha mẹ là người đã sanh ra ta, cho ta hình hài đưa ta đến cuộc đời này thì Ân Sư Thầy Tổ và bậc Giáo Thọ Sư là người trao cho ta Giới thân Huệ mạng là bậc Đạo Sư, truyền trao Giới Pháp, là bậc khai đạo đưa ta từ bến bờ mê tìm về nơi giác ngộ giải thoát.

Bậc Giáo Thọ Sư quý Ngài ở những nơi rất xa từ Sài Gòn cho đến các tỉnh thành khác, vì đàn hậu học chúng con, vì tương lai mạng mạch Phật pháp, vì muốn truyền trao tư lương cho chúng con quý Ngài không ngại gian nan vượt vài trăm cây số dù dưới trời nắng hay trời mưa quý Ngài vẫn đến với chúng con nơi ngôi trường Cao Trung Phật học Bạc Liêu. Nơi gần cuối miền tổ quốc để truyền trao giáo lý, giáo nghĩa cho hàng hậu học chúng con, quý Ngài còn sách tấn chúng con trên con đường tu tập, công phu bái sám tinh chuyên.. Ôi những thâm tình cao cả ấy chúng con không biết lấy chi đền đáp cho cân. Con nguyện xin hồng ân Tam Bảo, Long Thần Hộ Pháp thường gia hộ cho quý Ngài pháp thể khinh an, chúng sanh dị độ, quý Ngài mãi là tàng cây đại thọ để cho chúng con nương tựa. Và những lời Quý Ngài dạy dỗ chúng con, chúng con xin lấy đó làm “Kim chỉ nam” trên con đường tu học, giác ngộ giải thoát.

Con xin cảm ơn ngôi trường Cao Trung Phật học Bạc Liêu thật nhiều, con xin tri ân đến quý Giáo Thọ Sư, xin tri ân đến quý Thầy, Cô giáo trong ban giảng huấn của trường. Xin tri ân đến Thầy Hiệu Trưởng cùng Ban Giám Hiệu nhà trường đã tạo điều kiện cho chúng con, từ nơi phòng học, phòng ở và những bữa cơm tinh khiết thấm tình Pháp Lữ, con xin tri ân sâu xa nhất kính trọng nhất đến sư ông, Cố Đại Lão Hoà Thượng: Thượng HUỆ Hạ HÀ, người đã dầy công sáng lập ra ngôi Trường Cao Trung Phật học này. Nguyện cầu Giác linh Cố Hòa Thượng cao đăng Phật quốc, hội nhập Ta Bà, hoá độ chúng sanh hữu duyên.

Khó thay sanh làm người
Khó thay sống giữa đời
Khó thay nghe Chánh pháp
Khó thay Phật ra đời.
(Pháp cú 182)

Vạn Phước, ngày 27/11/2020

Cẩn Bút

KỶ NIỆM TRƯỜNG PHẬT HỌC

Thích Minh Thế

Cựu Tăng sinh Lớp Trung Cấp Khóa IV

Ngần ấy năm, ngần ấy năm
Bao nhiêu kỷ niệm xa xăm ùa về.
Nhớ thời đi học miền quê
Nhớ trường, nhớ lớp, nhớ về Thầy Cô.
Trường Cao Trung chẳng nguy ngô
Nhưng mà dung chứa khổng lồ yêu thương.
Bây giờ huynh đệ mỗi phương
Giống mầm trí huệ trên đường đươm hoa.
Có người đi học phương xa
Có người không thể vượt qua vô thường.
Trung cấp khóa IV còn vương
Nhớ trường Phật học mà thương người Thầy.
Truyền trao kiến thức hằng ngày
Có Thầy Viện Trưởng đủ đầy chăm lo.
Thầy, Cô như vị lái đò
Cố công dìu dắt học trò qua sông.
Trò luôn ghi khắc trong lòng
Bao nhiêu kỷ niệm theo sòng thời gian.
Có lần ngủ gật trên bàn
Có lần trễ học ngỡ ngàng hỏi thưa..
Có lần nhớ trời đỗ mưa...
Thầy cô vẫn đến say sưa giảng bài.
Mùa thi nghiêm khắc bao ngày
Cũng đâu vào đấy, cũng cày, cũng xong.
Để rồi một bước thành công
Nhận bằng tốt nghiệp mừng lòng khôn nguôi.
Thầy trò ai cũng mừng vui
Xin dành kính gửi những người ra đi...
Người về đất Phật từ bi...
Chúng tôi ở lại đôi khi nghẹn lòng..
Sẽ vững bước, sẽ thành công
Không quên lời dạy của ông chèo đò.
Bao năm dẫn dắt học trò
Vun bồi kiến thức mần mò dẫn đưa.
Ngoài trời đã tạnh cơn mưa
Mà sao kỷ niệm vẫn chưa phai hồng.
Thơ tuy vỏn vẹn vài dòng..
Xin lưu giữ hết trong lòng chúng con...

Bửu Linh, ngày 28/ 11/ 2020

...Kính Nhớ...

TÌNH HUYNH ĐỆ

Ni sinh. TN Huệ Bình

Có ai đó từng nói : ***« không ai có thể chọn cho mình một nơi sanh ra, nhưng có thể chọn cho mình một nơi để tu và học »***. Ba năm ngồi trên ghế nhà trường lớp Cao Đẳng tuy không phải quá dài nhưng cũng không phải là ngắn ngủi, mà vừa đủ để chúng con cảm nhận và thấy rõ hơn sự lao tâm khổ tứ của chư Tôn Đức trong Ban Giám hiệu trường, chư Tôn Đức Giáo Thọ Sư luôn vì các thế hệ Tăng, Ni sinh chúng con để tạo điều kiện thuận lợi, tốt đẹp để chúng con an tâm học và dìu dắt chúng con tu học nơi mái trường Cao Trung Phật Học này.

Ân sư chùa Giác Hoa luôn thương yêu, dạy dỗ, chở che cho chúng con từ những ngày đầu chúng con học lớp Trung cấp. Quý Cô giáo trong Ban Giảng huấn đã tận tâm tận lực truyền trao kiến thức thế học cho quý Thầy, quý Sư Cô lớp Cao Đẳng.

Tình Pháp lữ nơi lớp luôn keo sơn, nồng ấm từ những buổi viếng lễ tang hay buổi thăm bệnh khi huynh đệ có hữu sự. Thì cái sự ấm áp đó lại được khơi nguồn vào trong tâm trí. Con xin tri ân tất cả chư Tôn Đức Ban Giám hiệu, chư Giáo Thọ Sư, cùng chư huynh đệ lời tri ân chân thành nhất.

"Bao năm tháng nay, ta giật mình tỉnh giấc
Sắp qua rồi, những ngày tháng thân thương.
Những ngày vui của một thuở đến trường
Đang trôi dạt, như chìm vào mây trắng".

Thời gian trôi qua nhanh quá quý Thầy, quý Sư Cô nhỉ ! Nhìn quyển kỷ yếu này như báo hiệu sắp chia tay. Con thì văn chương không nhiều, mà chữ nghĩa cũng không thông luôn, nên cũng chẳng biết viết gì để hoài niệm sau này. Con chỉ mong sao lớp Cao đẳng chúng ta luôn có tinh thần đoàn kết, không những hôm nay và mãi mãi về sau này cũng vậy, ra trường rồi mỗi người đi một hướng biết bao giờ mới hội ngộ lại đây !.

Lời cuối, con kính chúc quý Thầy, quý Sư Cô thân an, tâm lạc trên bước đường tu tập.

Giác Hoa, Ngày 19/ 11/ 2020

Kính Ghi

TRƯỜNG XƯA

Thích Nguyên Đức
(Cựu Tăng sinh lớp Trung cấp khóa IV)

Trường xưa một từ ngữ gợi biết bao nhiêu nỗi nhớ đối với tuổi học trò. Riêng đối với chúng con trường xưa không những là kỷ niệm mà còn một ý nghĩa khác là nơi cho chúng con một hành trang để đi trên con đường của tu Phật - con đường đi tìm sự giác ngộ. Nếu ngôi trường là hoá thân của những con đò, thì Thầy Cô giáo thọ chính là những vị lái đò ưu tú đã đưa biết bao thế hệ từ bờ mê qua tận bến giác. Trong mỗi cuộc đời con người phải trải qua rất nhiều ngôi trường, từ những ngôi trường dạy ta con chữ đến những ngôi trường dạy ta cách vững vàng hơn. Nhưng một trong những ngôi trường đem lại cho chúng con nhiều kỷ niệm nhất, ngôi trường đã từng là một phần ký ước đẹp, giúp chúng con từ những ngày đầu chập chững, uốn nắn chúng con để trở nên cứng cáp hơn phải nói đến là ngôi trường Cao - Trung Cấp Phật Học Bạc Liêu này.

Trường Phật học Bạc Liêu nơi chúng con đã gắn liền suốt bốn năm với bao kỷ niệm vui buồn. Chúng con được sự yêu thương che chở của chư vị tôn túc tiền bối. Ngôi trường với đầy đủ phương tiện học tập đó là sự cố gắng của chư vị tôn túc đã hy sinh bao nhiêu tâm huyết để có được mái trường như thế. Người khởi sáng trường Phật Học là cố hoà thượng thượng Huệ hạ Hà, Ngài đã dùng cả tâm huyết cả đời mình để dành cho giáo dục, dành cho thế hệ trẻ - thế hệ mà Ngài gửi gắm lại nền móng Phật Pháp tương lai.Và cho đến khi chúng con đặt chân tới, nơi đây đã được khang trang và đầy đủ.

Có lẽ những kỷ niệm đối với chúng con là những điều khó phai nhất. Từ góc thiền đường cho đến phòng học đấy đều là nơi gắn với biết bao kỷ niệm. Bạc Liêu là vùng đất gần cuối dãy đất liền của tổ quốc, đời sống người dân nơi vùng đất này còn khó khăn nên vào những tháng an cư kiết hạ dẫn rằng tín thị thập phương chẳng nhiều, nhưng chư tôn đức vẫn dành hết tình cảm để những học tăng như chúng con có được một mùa hạ bình yên và an lạc nhất.

Thầy Hiệu trưởng là một trong những vị tôn túc mà dẫu công việc Phật sự bận đến đâu, Ngài vẫn dành cho chúng con một niềm quan tâm đặc biệt. Nếu nhắc đến kỷ niệm về ngài có lẽ là hình ảnh ngày lặng lẽ nhắc lở những học Tăng đôi lần giải đãi, đôi lần phạm sai lầm. Hình ảnh Ngài từ tốn nhắc từng lỗi sai là thứ chúng con chẳng thể quên. Tiết học của ngài là tiết học đầy áp tiếng cười dẫu đó là môn học khô khan đến mấy. Thầy luôn tạo cho chúng con một tâm trạng vui vẻ nhất mỗi khi bước vào con chữ.

Thầy Hiệu Phó thượng toạ Giác Nghi, khi trường chưa di dời về cơ sở mới Tăng sinh được thầy quản lý và quan tâm hết mực. Thầy hy sinh tất cả từ vật chất đến tinh thần lo cho chúng con một cách đầy đủ. Thầy là một tấm gương hạnh đức mà chúng con luôn lấy đó làm tấm gương phấn đấu trong đường tu của chính mình.

Ni Sư hiệu phó là người trực tiếp quản lý chư chúng Ni, nhưng đối với chúng tăng Ni Sư cũng hết lòng hết dạ để lo cho chư tăng tạo cho chư Tăng một không gian học tập được thuận tiện nhất, để làm sao chúng con đạt được kết quả cao nhất trong học tập.

Ngoài ra, chư vị giáo thọ sư và chư vị giáo viên cơ hữu bên ngoài cũng hết lòng hết dạ chỉ dạy gần gũi với chúng con, tạo cho chúng tôi một môi trường gần gũi dể học tập.

Huynh đệ học Tăng từ các nơi trở về học tập và tu tập. Mỗi người mỗi xứ mỗi tánh khác biệt nhưng rất hoà nhã. Tuy cũng có những bất đồng nhưng luôn qua tâm lẫn nhau sống với tinh thần vị tha của người con Phật.

Trường Phật Học Bạc Liêu có nhiều kỷ niệm vui buồn. Vui vì được học tập trong sự che chở của chư vị tôn túc. Buồn vì sự ra đi theo thế vô thường của một số huynh đệ không còn nữa. Dẫu biết rằng đó là định luật vô thường mà ai cũng phải đi nhưng đâu đó vẫn còn những nỗi niềm thương tiếc.

Bao kỷ niệm còn đó, bao ước mơ hoài bão của những vị Tăng Ni ra trường để đi phục vụ chúng sanh hoặc có những vị tiếp tục con đường học tập cao hơn để trở về phục chúng sanh nơi bổn tự. Nhưng trong mỗi tâm niệm của mỗi người ra đi không thể nào quên được những kỷ niệm nơi mái trường Phật Học Bạc Liêu này. Trong tâm niệm chúng con luôn ghi nhớ công ơn của chư vị tiền bối giáo thọ đã vì hàng hậu học chỉ dạy diều dắt chúng con trên bước đầu tu học. Chư vị tôn túc giáo thọ luôn mong muốn chúng con trở thành những vị Tăng tài để phục vụ hướng dẫn chúng sanh bớt đi những nỗi khổ niềm đau trong đời sống thực tại và mai sau. Thật là:

"Ân giáo dưỡng một đời nên huệ mạng.

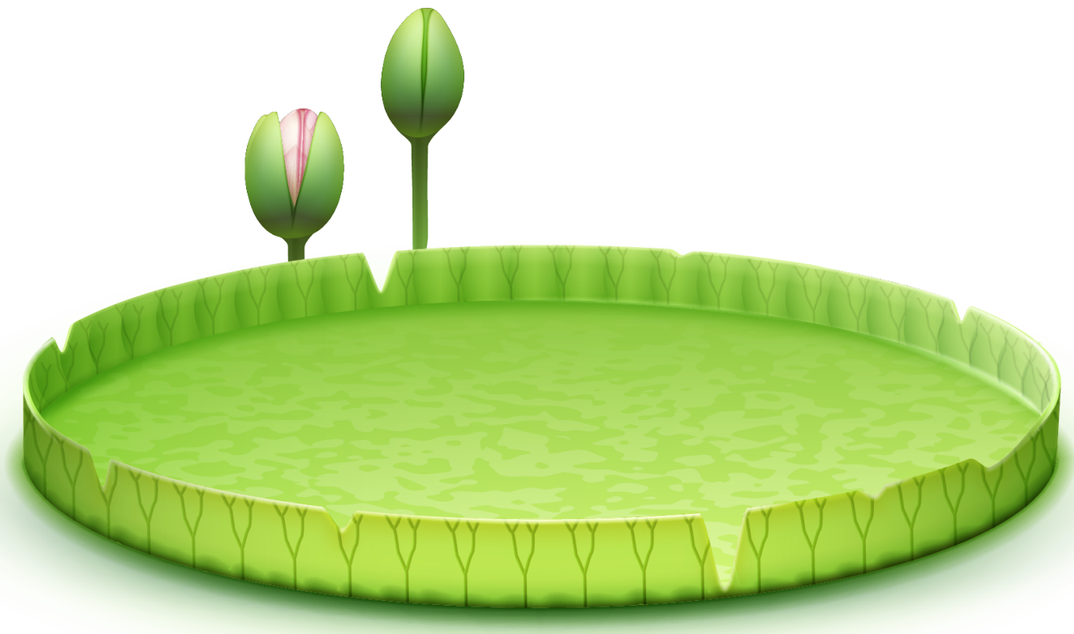
Nghĩa ân sư muôn kiếp khó đáp đền".

Chúng con là hàng hậu học nguyện luôn khắc ghi, tri ân những lời của chư vị tiền bối giáo thọ và luôn khắc ghi những lời dạy của quý Ngài. Lấy đó làm hành trang trên bước đường tu học giải thoát.

Khánh Hưng, Ngày 10/ 12/ 2020

Kính Ghi

MÁI TRƯỜNG MẾN YÊU

" Sống là tu, tu là sống

Giữ giới là giữ giới

Giữ được giới là hành được giới".

Hành được giới là thấy được an vui và giải thoát. »

Thật vậy, đối với sự tu tập của con thì thọ trì giới là quan trọng nhất. Nhưng để trang bị cho lộ trình giải thoát cần phải có sự học, vì tu và học là phải song hành. Vì thế, đối với con không niềm hạnh phúc nào bằng được học lớp Cao Đẳng Phật Học Bạc Liêu này. Nơi đây đã khơi nguồn tri thức cho bao thế hệ Tăng Ni sinh, đã đào tạo bao thế hệ tu sĩ có phẩm hạnh đạo đức, phục vụ cho Đạo pháp và Dân tộc.

Và giờ đây, sắp đến lúc mãn khóa học lớp Cao Đẳng khóa V này, là lúc phải sắp chia tay tình Pháp lữ với biết bao kỷ niệm vui buồn của một thời Tăng Ni sinh. Nhớ lại những ngày mưa, vào buổi sáng con cùng quý Sư Cô dầm mưa hay những ngày nắng để đến lớp, rồi cùng quý Thầy, quý Sư Cô chia sẽ các bài học ở trên lớp, có lúc lo sợ khi bị gọi lên trả bài. Và sau buổi học là sự nhẹ nhỏm khi đã vượt qua một môn học. Và có những khi vì mệt mỏi với mọi công việc ở chùa, nên khi vào lớp con hay ngủ gục khi bị giật mình thì thấy quý huynh đệ xung quanh nhìn với ánh mắt trìu mến và cảm thông. Đó là niềm vui của con !

Có những ngày nghỉ học, chúng con cùng nhau đến chùa quý Thầy Cô cùng học chung để liên hoan, với những buổi tiệc rất vui trong khi hai năm học với nhiều kỷ niệm rất đẹp. Và để có những kiến thức để vượt qua những môn học này không sao quên được công ơn của quý Thầy, quý Cô giáo trong Ban Giảng huấn và quý Thầy Giáo Thọ Sư – quý Ngài luôn vì hàng hậu học chúng con mà từ những nơi xa xôi trở về nơi tỉnh Bạc Liêu này để mà truyền trao những kiến thức và kinh nghiệm, quý Ngài luôn tận tình chỉ dạy cho Tăng Ni sinh chúng con với ước mong các học trò của mình là những Tăng

Ni sinh. TN Lệ Tâm

Ni sinh luôn đầy đủ phẩm hạnh và luôn vững bước trên con đường hoằng dương chánh pháp.

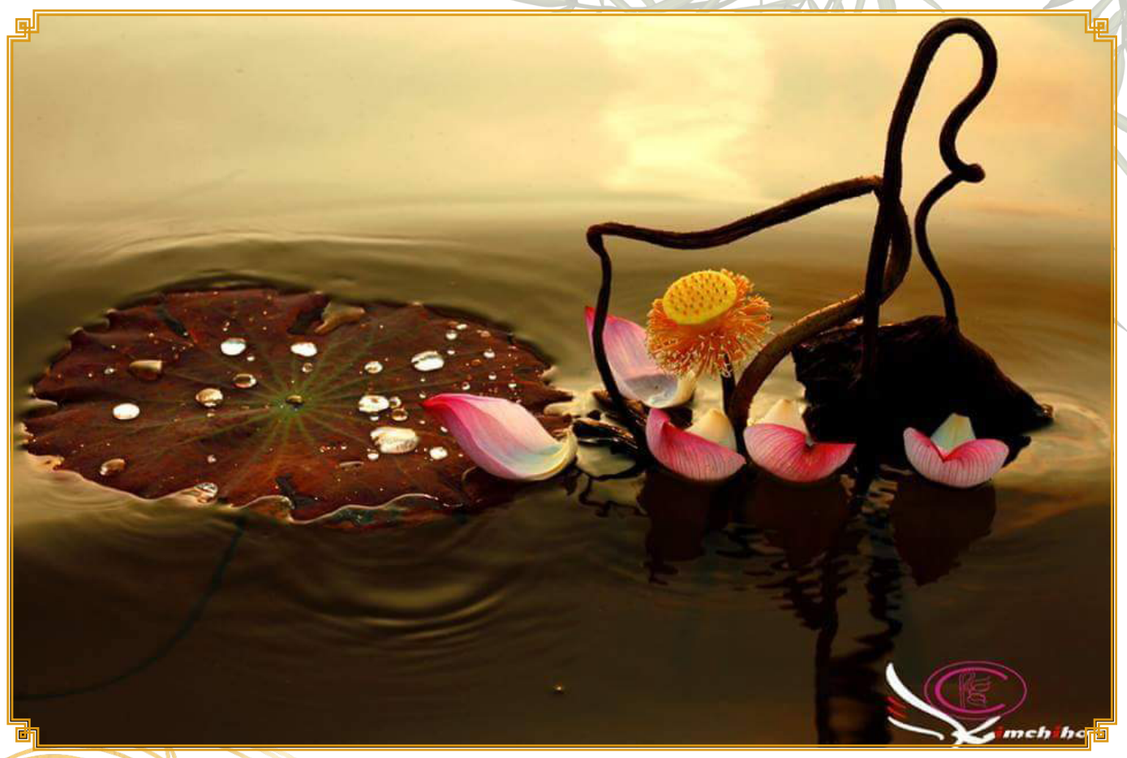
Con xin thành kính tri ân Sư Phụ chùa Vĩnh Quới, người luôn tạo cho con đủ điều kiện để tu và học.

Cuối lời, xin kính chúc chư huynh đệ lớp Cao Đẳng Phật Học Bạc Liêu khóa V luôn thành công trên bước đường tu học, để không phụ lòng quý Thầy Giáo Thọ và Chư Tôn đức Ban Giám hiệu đã luôn hằng mong mỏi hàng hậu tấn chúng con. Và xin chúc chư Tôn đức Giáo Thọ Sư và chư Tôn đức Ban Giám hiệu luôn được nhiều sức khỏe, luôn là những người lái đò để đưa biết bao thế hệ Tăng, Ni sinh qua bến bờ an vui giải thoát..

Vĩnh Quới, Ngày 23/ 11/ 2020

Cẩn Bút

CHẤT LƯỢNG CUỘC SỐNG

Ni sinh. TN Giới Hương

Là người học Phật, chúng ta phải tu tập làm sao để chuyển hoá lòng ích kỷ, vị kỷ trở thành vị tha, sống biết thương yêu và quan tâm đến an vui, hạnh phúc của người khác. Có như vậy thì cuộc sống của ta mới được bình an và niềm hạnh phúc của mình mới được tăng thêm nhiều.

Tu tập có nghĩa là hình thành cho mình một thói quen, đó là thói quen làm các việc tốt, nghĩ các việc tốt, nói các lời tốt và làm cho tâm ta trở nên tốt hơn. Vì vậy chất lượng cuộc sống là một vấn đề mà mọi người, mọi thời đại đều quan tâm và tìm cách để nâng cao, để quân bình, có chất lượng có ý nghĩa và mỗi ngày sống hạnh phúc và bình an hơn.

S.T

Giác Hoa. Ngày 29/ 11/ 2020

Cẩn Bút

PHÁP LỮ THÂM GIAO

"Cánh Phượng nào xoay bay vào nỗi nhớ,

Hạ vô tình đem hai chữ: Chia tay".

Khi nhắc đến hoa phượng thì ta tin rằng ai cũng bùi ngùi xúc động, vì biết rằng mùa hè sắp đến, mọi người sắp chia xa. Mùa hè lại về, hoa phượng lại rơi, những tiếng võ vụng thật khẽ như đếm thời gian trôi vậy.

Tại nơi Quán Âm Phật Đài này, có biết bao nhiêu niềm thương nỗi nhớ như những mảnh ký ức khó quên, mà bao năm nay luôn đồng hành gắn bó tình Pháp lữ. Trong tôi luôn còn nhớ, buổi học đầu tiên của hai năm về trước, khi lần đầu tiên bước vào lớp với biết bao cảm xúc lạ lẫm, hồi hộp, chúng ta có lẽ đã không hề biết rằng: ***"Ngày chia tay của hai năm sau lại thực sự khó khăn và luyến lưu đến dường này"!***

Hai năm gắn bó tình Pháp lữ, là hai năm đầy ắp những kỷ niệm vui buồn. Hai năm - một khoảng thời gian không hẳn là dài, nhưng cũng đủ để biến nơi đây thành kỷ niệm yêu thương, gắng bó. Nói thật! dù có đi đâu hay là làm gì thì ở đâu trong tâm trí vẫn có thể hình dung được ngôi Trường Trung Cấp Phật Học Bạc Liêu, nhớ lớp học, nhớ chỗ ngồi thân quen với quý Giáo Thọ Sư cùng tất cả các bạn bè Pháp lữ.

Dẫu có những phút giây học hành căng thẳng, những phút giây Phật sự chất chồng, nhưng chỉ cần cái vỗ vai an ủi, vài lời động viên của chư huynh đệ hoặc chỉ một ánh mắt ấm áp cảm thông, thì ta lại nhu có một nguồn động lực lớn lao để vượt qua tất cả khó khăn, trắc trở. Quên sao được những lời tâm sự, những lời chia sẽ, nhắc nhở sách tấn nhau trên bước đường tu học vì mỗi người là tế bào của Đạo Pháp, là đóa hoa luôn tô điểm cho vườn hoa Phật pháp thêm sinh động và tươi đẹp hơn.

Quên sao được những ngày tháng qua, mỗi sáng thức giấc ta lại đến lớp, được chư Tôn Đức truyền trao giáo nghĩa, kinh nghiệm tu tập. Bên cạnh đó được cùng các bạn hữu tu tập gắn bó tình Pháp lữ liên kết ấm áp dâng tràn.

Tăng sinh. Thích Phổ Định

Nhưng tất cả chỉ ngỡ mới ngày hôm qua, chớp mắt đó sắp sửa chẳng còn nữa, tất cả chỉ còn là hồi ức. Thời gian bây giờ chỉ còn đếm ngược và tính bằng từng ngày, từng phút, từng giây ngậm ngùi tiếc nhớ. Anh nhìn kia là nỗi niềm vương vấn, nụ cười gượng trên môi là để giấu đi những cảm xúc nghẹn ngào. Ta cứ ngỡ đời chỉ có tương phùng, lại không ngờ hóa ra còn có những bỏ lỡ những tiếc nuối chia ly, những thứ không thể vãn hồi.

Không bao lâu nữa, trong những lớp học này, bàn ghế này sẽ đầy ắp những gương mặt hân hoan hớn hở, nhưng tiếc thay đó chẳng phải là lớp chúng ta nữa rồi! Dẫu biết rằng buổi tiệc nào rồi cũng phải tàn, buổi họp nào rồi cũng phải tan và lần gặp gỡ nào cũng phải chia tay, có cuộc vui nào mà không kết thúc.

Ngày chia tay chắc sẽ thật buồn nhưng khi nhìn lại những khoảng thời gian đã qua, tình Pháp lữ quý Thầy, quý Sư Cô sẽ luôn kết chặt Đạo pháp.

Tất cả chỉ còn là kỷ niệm nơi trường xưa với tình bạn thiêng liêng quá đỗi. Khi những cảm xúc chạm nhẹ, dịu dàng lan tới từng trái tim đâu đó vang lên lời hát.

"Nếu có ước muốn trong cuộc đời này,

Hãy nhớ ước muốn, cho thời gian ngừng lại"

Cho tôi được sống mãi mãi với những tháng ngày đầy ắp tiếng cười, cho tôi thêm thời gian để nhìn lại, để cảm nhận hương vị Đạo pháp một cách sâu sắc nhất. Mọi thứ rồi sẽ đổi khác, nhưng chỉ có một thứ sẽ mãi mãi nguyên vẹn đó chính là ***"Tấm Lòng, là tình cảm mà chúng ta đã cùng nhau vun đắp suốt hai năm dài gắn bó."***

Khi bước sang trang mới của cuộc đời, mỗi người chúng ta sẽ không khỏi xúc động và luyến tiếc những ngày tháng này thậm chí có thể không khỏi hụt hẫng khi phải xa rời những người bạn đồng tu thân thương. Ngày mai trong hành trang tôi mang theo bước vào đời sẽ luôn có những kỷ niệm của một quảng đời tôi đi học. Sau này, sẽ có lúc chúng ta cảm thấy cô độc, lẽ loi, sẽ có lúc bước chân của chúng ta cần phải kiên định, dũng cảm đi trên con đường của riêng mình. Có thể thuận lợi hoặc cũng có thể trở ngại, nhưng xin quý Thầy, quý Sư Cô đừng quên ở nơi đây, con vẫn mong chờ và nguyện cầu những gì tốt đẹp nhất sẽ đến với quý Thầy, quý Sư Cô. Có thể sau này trong cuộc sống có nhiều sóng gió, thử thách nhưng con tin rằng: ***"Tình Pháp lữ chúng ta sẽ mãi mãi luôn tươi đẹp. Giây phút này đây! tôi chợt nhận ra tình Pháp lữ dưới mái trường thật đáng quý, đáng trân trọng biết bao."!...***

Vạn Linh, Ngày 19/ 11/ 2020

Cẩn Bút

BẠN ĐỒNG TU

Ni sinh. TN Trung Hạnh

Cuộc đời trăm ngã gặp nhau

Có duyên hội ngộ, cùng trao đạo đời.

Những ngày học tập tuyệt vời,

Câu Kinh lời Kệ, thảnh thơi nhẹ lòng.

Trăm sông đổ biển theo dòng,

Những lời Phật dạy, tỏ thông ngọn nguồn.

Niềm đau nổi khổ lý suông,

Tham lam nóng giận, bỏ buông nghĩa tình.

Giờ đây học hiểu nghĩa Kinh,

Cùng gần đạo hữu, tâm tình hơn xưa.

Mỗi ngày hai buổi sớm trưa,

Hướng về đức Phật, nguyện chừa tham sân.

Cùng nhau học đạo nghĩa nhân,

Cùng nhau chia sẽ, băn khoăn trong lòng.

Với đời đạo nghĩa song song,

Cùng nhau thấu hiểu, mở lòng yêu thương.

Dù cho cuộc sống vấn vương,

Ta bà một cõi, vô thường phù du.

Những ngày đèn sách lu bù,

Tình Thầy nghĩa bạn, đồng tu một đời.

Sông có cạn, núi có dời,

Hướng về đức Phật.. Một đời an vui.

Tịnh thất Phổ Hiền, Ngày 15/ 11/ 2020

Cẩn Bút

TRI ÂN TRƯỜNG CAO ĐẲNG

Ni sinh. TN Diệu Ánh

Ôi..! mới đây mà thời gian thắm thoát trôi qua, khóa học thứ V của lớp Cao Đẳng sắp sửa kết thúc. Nghe kết thúc, trong lòng con cảm thấy bồi hồi, nửa vui nửa buồn và thêm phần lo lắng. Vui vì mình đã hoàn thành tốt khóa Cao Đẳng, buồn vì phải sắp chia tay huynh đệ và lo lắng vì phải xa Sư Phụ (trụ trì chùa Giác Hoa) cùng quý Thầy Giáo Thọ.

Thật vậy, trải qua khóa học,Tăng, Ni sinh nhất định ai cũng phải phấn đấu, vì tu sĩ không chỉ có học tập mà còn phải tu tập, nên rất nhiều thử thách trước khi hoàn thành khóa Cao Đẳng này. Khi khóa học kết thúc, quý huynh đệ sẽ trở về trụ xứ của mình, mỗi người có trách nhiệm khác nhau của người tu sĩ, dù biết rằng người xuất gia không nên duyên theo cảnh trần nhưng lòng con cứ nao nao trong dạ , ngậm ngùi lúc chia tay.

"Mỗi người mỗi nước mỗi non

Khi vào cửa đạo như con một nhà".

Phải nói không gì hạnh phúc hơn là được cùng chư huynh đệ,cùng ăn,cùng học,cùng tu. Tuy cũng có những lúc hơi hý luận nhưng thật vui. Đó là những khoảnh khắc thật đẹp.

Giờ đây khi sắp rời mái trường, rời xa quý Thầy Giáo Thọ, Sư Phụ chùa Giác Hoa, cùng huynh đệ. Con xin kính lễ quý Thầy Giáo Thọ đã truyền trao chúng con Phật pháp, thậm thâm vi diệu.

Kính lễ Sư Phụ đã yêu thương che chở, bảo bọc lo lắng cho chúng con để được học và tu trong những năm qua. Hơn nữa, Sư Phụ còn dạy dỗ cho chúng con những điều mà người Tu cần phải học và làm. Nhưng con thì mê muội, có lúc làm cho Sư Phụ buồn, giờ con xin sám hối, lời hối lỗi chân thành… !

Xin kính lễ cha mẹ là đại thí chủ, là người ân vô cùng to lớn của con trong cuộc đời này. Cũng xin được tri ân quý huynh đệ đã giúp đỡ, chia sẻ bài học và tạo cho con nhiều ký ức vui vẻ hạnh phúc khi đã học lớp Cao Đẳng này.

Tịnh thất Quan Âm, ngày 23/ 11/ 2020

Cẩn Bút

NGƯỜI LÁI ĐÒ THẦM LẶNG

Ni sinh. TN Diệu Duy

Những chuyến đò đã cập bến, những lữ khách lần lượt lên bờ. Chỉ có bóng người lái đò ở lại và vẫn cần mẫn với công việc của mình. Người Lái Đò ấy là quý Thầy Giáo Thọ, cùng các Thầy,Cô giáo trong Ban Giảng Huấn, đã không quản ngại khó khăn để truyền trao kiến thức cho thế hệ tương lai. Có ai biết khi những lữ khách ấy đang chìm dần vào giấc ngủ thì Người Lái Đò ấy lại trằn trọc suy nghĩ để tìm ra phương pháp, những bài học để sáng mai lên lớp và truyền trao lại.

Công ơn to lớn ấy, con không bao giờ quên được. Đó sẽ là hành trang để con bước vào đời, là tư lương quan trọng trên con đường hoằng pháp của con sau này.

Thắm thoát thời gian cũng đã trôi qua, sẽ không còn bên nhau bao lâu nữa rồi. Cũng sẽ đến giờ chia tay nhau để mỗi người đi mỗi ngã. Người Lái Đò vẫn sẽ tiếp tục với công việc của mình và chúng con sẽ đi về nơi mà chúng con chọn lựa. Chúng con sẽ nhớ mãi dáng người lái đò và xin thành kính tri ân những ân tình của quý Thầy Giáo Thọ, Thầy Cô giáo. Cầu chúc quý Thầy Giáo Thọ thật nhiều sức khỏe để mãi là tàng cây bóng mát, che chở cho hàng hậu học chúng con hôm nay và thế hệ mai sau..

Hòa Linh, ngày 30/ 11/ 2020

Cẩn Bút

TÂM NGUYỆN

Ni sinh. TN Diệu Đăng

"Con tằm nhả kén ươm tơ
Sư Thầy nhả ngọc, lời thơ dặn dò.
Nhắc con số kiếp tơ vò
Đừng đem khe suối, mà dò biển khơi."

Thật vậy, con tằm nhả kén ươm tơ thì chúng ta nhận được tấm lụa tốt để làm đẹp cho con người. Cũng vậy! Bậc Thầy khả kính đã không từ gian nan, mà dìu dắt chúng con từ thuở sơ cơ học đạo, với mong muốn tiếp nối hậu lai,báo Phật ân đức, tỏa ngát giới hương cho hàng hậu học.

Nhìn lại chặn đường của một khóa học sắp hoàn mãn. Để thành tựu được trang nghiêm Giới – Định – Tuệ quý Thầy đã truyền trao cho chúng con chánh pháp qua lời Phật dạy và những kinh nghiệm tu tập, nhằm khai ngộ cho chúng con. Chư Tôn đức trong Ban Trị sự luôn lo lắng về việc sinh hoạt và tu tập chu toàn cho chúng con, để yên tâm mà tu học.

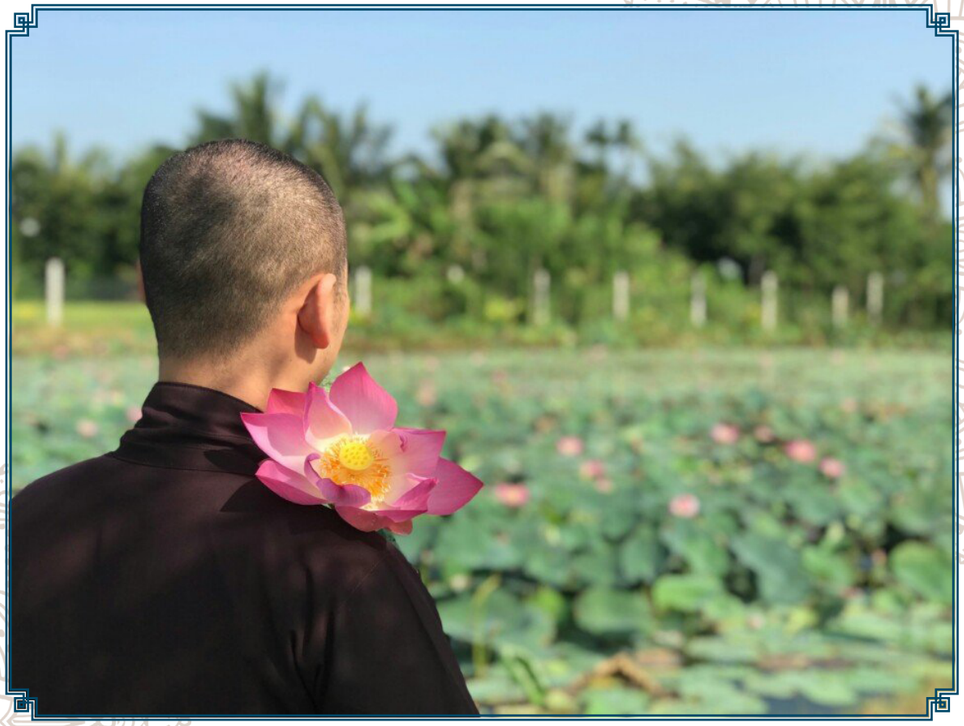
Qua đó, chúng con thấy được sự nhọc nhằn lao tâm khổ tứ của chư Tôn đức và sự kỳ vọng của Tổ - Thầy đối với chúng con. Chúng con sẽ tự giác tinh tấn, nổ lực hết mình để xé tan màn vô minh.Học để hoàn thiện nhân cách đạo đức và trao dồi tam vô lậu học. Trang nghiêm tự thân, thành quả của sự tinh tấn là nhanh chóng gột rửa, thanh lộc thân tâm hết những trần tục, chuyển hóa nghiệp chướng. Đồng thời thân cận những bậc thiện hữu tri thức để cầu giải nghi, thì sự tu tập mới có tiến bộ.

Tu là soi rọi lại nội tâm của chính mình, khi tâm chúng ta tĩnh thì Phật tánh hiển bày. Vậy nên, chúng ta hãy tinh tấn tu hành, dõng mãnh tiến thân học đạo, trừ bỏ nhân ngã tướng, hoan hỉ buông bỏ thị phi để chang hoà tốt với bạn đồng học,đồng tu. Luôn ghi nhớ chí nguyện ***"trên cầu Phật đạo, dưới hóa độ chúng sinh"*** và khắc ghi lời Phật dạy ***" Phục vụ chúng sinh là cúng dường chư Phật"***. Đó là Tâm nguyện của tất cả bậc Thầy đã dày công dạy dỗ và cũng là một phần tư lương trang nghiêm cho chúng ta đến bờ giác ngộ.

Quan Âm, ngày 21/ 11/ 2020

Cẩn Bút

TÌNH NGHĨA CÓ NHAU

Ni sinh. TN Thoại Dung

Nếu cuộc đời có quá nhiều lựa chọn
Hãy khôn ngoan chọn đạo đức hiền lành
Nghèo vật chất nhưng tâm hồn cao thượng
Còn hơn giàu mà bất chấp nghĩa nhân.

Nếu gặp nhau trong cuộc đời bạn hữu
Thì hết lòng trọn vẹn vì nhau.
Hiểu và Thương "tương kính như thân"
Cách hành xử trước sau như một.
Nếu biết trước hợp – tan là định luật
Mặc vô thường đến cũng an nhiên
Thời gian qua cũng trọn nghĩa trọn tình
Ở vui vẻ ra đi lòng thanh thản.

Long Quang, Ngày 27/ 11/ 2020

Cẩn Bút

TRI ÂN TRƯỜNG XƯA

Thích Nguyên Thường
(Cựu Tăng sinh lớp Trung cấp khóa IV)

Thời gian thấm thoát đã sáu năm trôi ngày đầu tiên con bước đến trường lòng con còn bỡ ngỡ khi xa mái chùa rời xa Sư Phụ không biết mình có đủ duyên hoàn thành nỗi chương trình Trung Cấp Phật học ở đây không? Có thể sống hòa hợp với chúng không ?

Những câu hỏi trăn trở liên tiếp diễn ra trong con vì con là tăng sinh ở tỉnh khác tới. Nhưng dưới sự chỉ bảo tận tâm của chư Thượng tọa cùng Quý Thầy Cô giảng viên đã hướng dẫn nhiệt tình giúp con có thêm nghị lực và niềm tin vững bước trên con đường tu học Phật pháp. Từ đó con mới hoàn thành chương trình Phật Học tại mái trường này và con đã thi đậu vào Học Viện Phật giáo tại Thành Phố Hồ Chí Minh, hiện nay con là tăng sinh khóa XIII của Học Viện.

Con Nghĩ mình thật mai mắn được sự chỉ dạy trực tiếp của Thượng Tọa cùng quý thầy cô đã mở ra một chân trời mới. Khi con đã vào học Viện Phật giáo tại Thành Phố Hồ Chí Minh tiếp xúc với môi trường mới. Nhưng những ký ức, những kỷ niệm và hình ảnh khả kính của chư Tôn Đức, tình Thầy trò, tình Huynh đệ dưới mái trường Cao Trung Phật Học Bạc Liêu làm con không thể nào quên được.

Cuối lời con xin thành tâm đảnh lễ và tri ân đến Cố Hòa Thượng viện Trưởng đã sáng lập ngôi trường Cao Trung Phật Học Bạc Liêu. Kính chúc chư Tôn đức, chư Thượng Tọa cùng quý thầy, cô giảng viên pháp thể khinh an, chúng sanh dị độ mãi là con thuyền thanh lương đưa chúng con và thế hệ mai sau đến chân trời tương lai tốt đẹp.

" Dẫu rằng một chữ cũng Thầy,
Dẫu rằng nửa chữ cũng vẫn đong đầy ân sâu.
Sau này trên vạn nẻo đường,
Chúng con cũng vẫn khắc ghi ơn này.
Ơn Thầy soi lối mở đường,
Cho con vững bước con đường tương lai".

Kim Huê, Ngày 23/ 11/ 2020

Kính Ghi

LỜI TRI ÂN

Ni sinh. TN Huệ Hiền

Thời gian thấm thoát trôi nhanh, mới ngày nào đây vậy mà qua bốn năm Trung Cấp, rồi ba năm Cao Đẳng Phật học sắp kết thúc. Sau mấy năm hun đúc trong môi trường Phật pháp, giờ con cố gắng gom góp vào đây những tư tưởng, những kiến thức mà con được học, vẫn chưa được hoàn hảo cũng nói lên nỗi lòng của con.

Quý Ngài vì hàng hậu học chúng con mà không quản đường xá xa xôi, Phật sự đa đoan mà quý Ngài tận lực truyền trao cho chúng con Phật học và thế học. Nhờ vậy Tâm thức của chúng con như càng được lớn lên sau những năm, tháng miệt mài học hỏi. Quá trình con càng lớn lên trong Phật pháp, thì Ân Sư của con theo quy luật Vô Thường mà mòn mỏi, già đi theo năm tháng.

Trí tuệ của con thì còn non kém, sự hiểu biết thì như giọt nước trong biển cả đại dương. Nhưng chúng con hy vọng chư Tôn đức Giáo Thọ Sư sẽ mỉm cười khi thấy những đóa hoa, có thể cùng nhau khoe sắc trong vườn hoa Phật pháp. Những tháng năm qua, được sự truyền trao giảng dạy của Ân Sư, là khuôn vàng thước ngọc. Con nguyện làm những bức " Tường Vân" để hoá thành những con mưa Pháp vũ hầu thấm nhuần cho khắp cõi nhân sinh, trong rừng cây Phật pháp.

"Ân giáo dưỡng một đời nên huệ mạng,
Nghĩa ân sư muôn kiếp khó đáp đền.
Lòng con trẻ nguyện đời đời dẫn bước
Tỏa đạo mầu chánh pháp truyền đăng".

Khi nghĩ đến quý Ngài, con nhớ đến hình ảnh của người lái đò tận tụy đưa khách sang sông. Mai này chia tay mỗi người mỗi ngả, rời xa mái trường, mỗi vị sẽ theo chí nguyện của mình có người sẽ đủ duyên được trở về trường xưa, nhưng cũng sẽ có người phiêu du nơi phương trời xa cách. Nhưng dù thế nào đi nữa, thì hình ảnh nơi bậc Ân Sư, hình ảnh mái trường xưa, chúng con xin mãi khắc ghi trong lòng.

Quyển kỷ yếu này, lưu giữ lại những kỷ niệm của lớp thật đẹp, những kiến thức Giáo lý – Giáo nghĩa thâm sâu trong những năm qua,chúng con sẽ lấy đó làm hành trang trên bước đường hoằng pháp sau này, đường về bảo sở. Hoa Hướng Dương luôn hướng về phía mặt trời,còn chúng con luôn hướng đến chân lý và con đường của Đức Phật.

Giờ này sắp sửa kết thúc khóa học, chúng con cảm nhận rất nhiều thâm ân của Ban Giám hiệu trường, Ban Giảng huấn, ban bảo trợ trường cùng chư Phật tử gần xa đã bớt ăn nhín mặc để có đủ phương tiện cho chúng con an tâm tu học. Con xin thành kính tri ân cố đại lão hòa thượng Huệ Hà người đã khai sáng trường Cao Trung Phật học Bạc Liêu. Nguyện cầu Tam Bảo luôn gia hộ cho quý Ngài trong Ban Giám Hiệu, quý Giáo Thọ Sư pháp thể khinh an, tuệ đăng thường chiếu, Phật sự viên thành và mãi là ngọn đuốc tuệ dẫn bước cho đàn hậu học chúng con.

Kính chúc quý huynh đệ vạn sự an lành và tinh tấn trên bước đường về chân lý, mặc dù gặp phải gian nan thử thách vẫn bền lòng vững chí để vào nhà Như Lai, mặc áo Như Lai, ngồi tòa Như Lai.

Cầu chúc cho quý vị ân nhân, thân tâm thường lạc, kiết tường như ý, luôn là người Hộ Pháp đắc lực ủng hộ Tam Bảo.

An Thạnh Linh, Ngày 11/ 11/ 2020

Cẩn Bút

LINH SƠN PHÁP LỮ

Ni sinh. TN Tịnh Huê

Đối với bản thân con một trong những ngày quan trọng nhất đời sinh viên, ngày ghi lại những khoảnh khắc, gợi nhớ những kỷ niệm của một thời sinh viên đã, đang và sắp qua. Thời gian còn lại, cũng chỉ còn vài tháng ngắn ngủi nữa là sẽ kết thúc chuỗi ngày cắp sách đến trường, hơn sáu năm học được quý Giảng Sư cùng Thầy, Cô giáo đã truyền trao kiến thức hướng dẫn con cách học và phương pháp hành giáo lý của Đức Phật cho đến hôm nay con rất biết ơn công lao dạy dỗ của quý Ngài, đã càng ngày càng vun đắp cho bản thân con được hoàn thiện hơn.

Và giờ đây con kịp ghi lại trong tâm trí mình những kỷ niệm thật đẹp, những khoảnh khắc thật đáng nhớ, với bản thân, con thấy mình quá may mắn khi được cùng học với quý sư huynh những con người thật tuyệt vời, đã sẵn sàng giúp đỡ nhau trong mọi hoàn cảnh, vì thế bản thân con lúc nào cũng rất quý trọng bằng cả trái tim, bằng tình cảm cao quý đáng trân trọng.

Mỗi con người mỗi tính cách, mỗi hoàn cảnh và chúng ta đều đã mang lại cho nhau một niềm vui chung rất đáng nhớ, là tinh thần đoàn kết, là tình cảm rất dễ thương của thời học trò. Mỗi huynh đệ chính là một điều ý nghĩa, điều kỳ diệu mà con có đủ nhân duyên để được cùng học cùng tu với nhau, để cùng nhau đi đến mục đích cuối cùng là giải thoát.

Mỗi bức ảnh chụp cả lớp cũng sẽ mãi mãi là những kỷ niệm đẹp nhất, chứa đựng những tình cảm yêu thương nhất mà chúng ta dành tặng cho nhau. Con chẳng biết nói gì hơn ngoài những lời cảm ơn sâu sắc từ tận đáy lòng dành tới quý Giảng Sư, quý Thầy Cô giáo, cùng quý huynh đệ của lớp Cao đẳng khóa 5, bản thân con luôn trân trọng những tình cảm đó, những lời yêu thương đó đã gói ghém cẩn thận và cất vào trong trái tim mình.

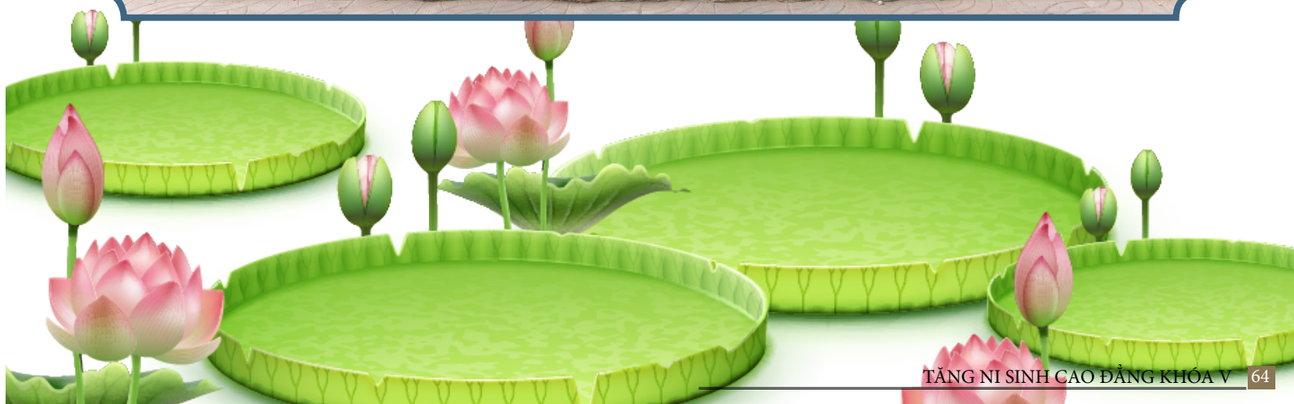
Để mỗi lần thấy nhớ về Thầy Cô và huynh đệ con lại lấy ra để ngắm, để thấy cuộc sống của mình vẫn thật may mắn và hạnh phúc biết bao, vì tuổi của con chỉ có môi trường học Phật mới được học mà thôi. !

Cuối cùng con kính chúc quý Giảng Sư, quý Thầy Cô, cùng huynh đệ luôn thành công và an lạc trong cuộc sống. Con cảm ơn lớp Cao đẳng khóa V nhiều lắm, đã tạo cơ hội cuối cùng, để con ghi những dòng chữ thân thương này. !

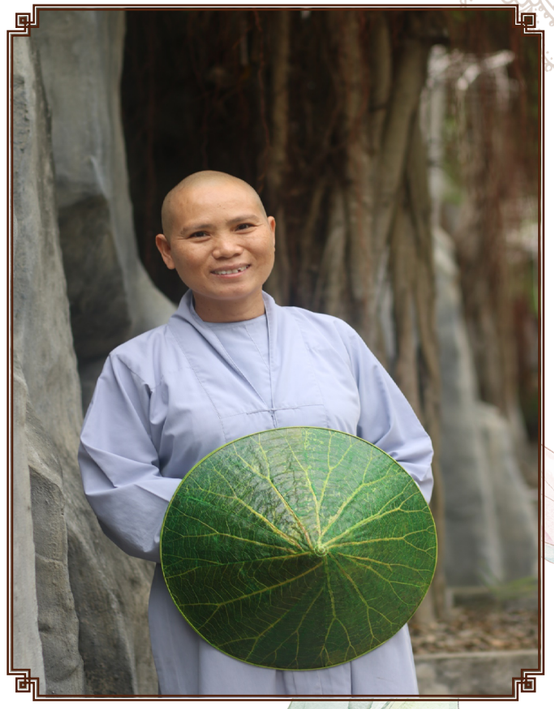
“Tuổi già sáu chục lẻ ba
Mà còn dự được, lớp Cao đẳng này.
Thật là diễm phúc lớn lao
Cố gắng liên tục, sáu năm trời liền.
Huynh đệ đoàn kết yêu thương
Con nguyện rèn luyện, thân tâm mỗi ngày.
Đến giờ sắp sửa chia tay
Nhân cách hoàn thiện, ơn sâu khó đền”.!

Giác Hoa, Ngày 18/ 11/ 2020

ĐÔI DÒNG TÂM SỰ

Ni sinh. TN Thành Lộc

Cuộc vui nào rồi cũng sẽ tàn, có hợp ắt sẽ có tan. Thời gian qua, con rất vui vì được làm thành viên của lớp Cao Đẳng, hôm nay con nghẹn ngào vì biết rằng những ngày còn trên ghế nhà trường như vầy không còn bao lâu nữa. Khi rời xghế nhà trường, mỗi người về mỗi nơi, thì biết còn có thể gặp lại nhau vui vẻ như thế này không?.

Thôi thì chúng ta cứ tạo mọi duyên lành, một ấn tượng tốt về nhau để sau khi chia tay rồi, chúng ta sẽ bùi ngùi nhớ về nhiều kỷ niệm đẹp. Trong cuộc đời này, có những thứ mua được bằng tiền, nhưng có những thứ sẽ không mua được bằng vật chất. Đó là: ***"Thời gian và Tình Pháp lữ của Huynh Đệ mình".***

Vì vậy, trong ba năm học này, quý Thầy, quý Sư Cô hãy sống trong tinh thần lục hòa mà Đức Phật đã dạy. Trên lớp có những lúc quý Thầy và quý Cô có những ý kiến trái chiều nhau, bất đồng với nhau…, nhưng chúng ta đã là con một nhà, cùng mang họ Thích, cùng chí nguyện xuất gia .. thì chúng ta hãy bỏ qua cho nhau, hãy mang tinh thần đoàn kết và xây dựng chỉ bảo lẫn nhau, để cùng tiếp sức cho nhau để đi đến con đường Giác ngộ…

Cuối lời, con xin kính chúc sức khỏe quý Thầy, quý Sư Cô, thân tâm thường an lạc, vạn sự kiết tường, tinh tấn tu học..!

Hãy buông đi những gì làm ta khổ
Đừng kiếm tìm đi đến chỗ đau thương
Buông xả đi những vướng bận đời thường
Lòng nhẹ bước trên con đường tu học Phật.

Sống đơn giản sẽ thấy đời thanh thản
Bao cạm bẫy gọi mời giữa cám dỗ thế gian
Bao phiền não xua tan những muộn phiền
Đời tự tại giữa muôn ngàn gian khổ ..

Giác Hoa, Ngày 20/ 11/ 2020

Cẩn Bút

THỜI GIAN

Ni sinh. TN Tâm Mãn

Thời gian trôi qua nhanh quá, mới đây thắm thoát đã bảy năm sắp sửa ra trường Cao Trung Phật Học Bạc Liêu, để lại trong con biết bao là kỷ niệm và những bài học vô cùng quý báu, mà quý Thầy Giáo Thọ không ngại đường xá xa xôi mưa gió, không nghĩ đến sức khỏe chỉ để trao truyền kiến thức và những lời sách tấn tu hành, mong muốn chúng con làm rạng danh Phật Pháp.

Thời gian qua tuy ngắn ngủi, nhưng đối với con đó là quảng thời gian đẹp nhất. Bởi những tấm chân tình của các huynh đệ ghi đậm dấu ấn những lúc vui buồn, trao đổi kinh nghiệm học hành, cùng nhau nhắc nhở tiến tu, những giờ ra chơi cùng nhau trò chuyện bên tách trà ấm nóng làm cho tình huynh đệ thêm đậm đà hơn.

Thời gian đi qua không bao giờ trở lại! Dù cho đường đời có xa xôi vạn nẻo, con luôn nhớ những phút giây bên Thầy Giáo Thọ, cùng huynh đệ thân thương đã cùng nhau học hỏi, mà quý Thầy đã truyền trao kiến thức cho chúng con. Con kính chúc quý Thầy Giáo Thọ được nhiều sức khỏe, mãi là cây đại thọ luôn che mát cho hàng hậu học chúng con. Quý Thầy Cô giáo trong Ban Giảng huấn luôn an lạc, vạn sự kiết tường như ý. Kính chúc quý huynh đệ luôn tinh tấn tu hành, là tấm gương để hàng Phật tử noi theo, là đóa hoa luôn khoe sắc tỏa hương hiến dâng cho đời.

Pháp Tánh, Ngày 18/ 11/ 2020

Cẩn Bút

KỶ NIỆM MÁI TRƯỜNG XƯA

Thời gian trôi qua thật nhanh mới đây mà chúng con đã rời xa mái trường Trung cấp Phật học Bạc Liêu đã được hai năm rồi nhỉ! Nhớ ngày nào, khi chúng con còn ngồi trên ghế nhà trường cùng nhau vui chơi, cùng nhau học tập, những kỉ niệm thân thương những ân tình khó tả. Nhớ lắm những lần than trách khi giáo thọ sư cho bài học nhiều trong những kỳ thi, nhớ về những buổi lễ liên hoan hay những lần cãi nhau cùng huynh đệ.... Hi ..hi Những điều ấy giờ đây đã trở thành dĩ vãng, trở thành những nỗi niềm kí ức hồn nhiên của lứa tuổi học sinh.

Bây giờ đây, khi đi nơi xa học tập, khi tiến vào cánh cổng học viện để trao dồi kiến thức cho bản thân mình. Chúng con mới thấu hiểu được rằng :

"Tri thức càng cao tình người càng hạn chế,
Nghĩa với tình chỉ tợ ánh sương mai,
Đến với nhau nhưng lại sớm nhạt nhòa,
Đem tri thức để đấu cùng tri thức".

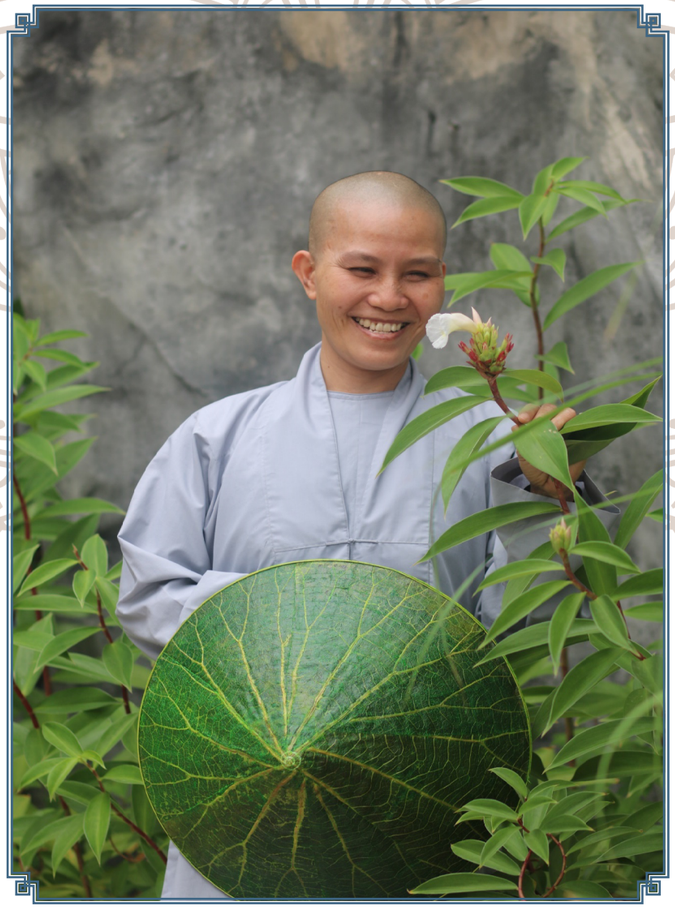
Thích Thiện Hậu
Cựu Tăng sinh Lớp Trung Cấp Khóa IV

Cuộc đời không phải màu hồng và con đường chúng con đi không phải lúc nào cũng được tráng nhựa. Bởi vậy , những lời dạy dỗ của quý Ngài chúng con luôn nhớ mãi, nhờ áp dụng thực hành mà chúng con có đủ nghị lực để vượt qua mọi thử thách gian lao để cố gắng thành tựu ý nguyện của mình. Và chúng con có thể tự hào nói với mọi người rằng:***"Trường trung cấp Phật học Bạc Liêu là ngôi trường tuyệt diệu đào tạo nhân tài. Bởi vì, nơi đó không chỉ có tình pháp lữ cao thượng; tình người bao la. Mà đặt biệt là sự hiện diện của những bậc minh sư khả kính. Luôn hết lòng cho sự nghiệp giáo dục đào tạo nhân tài hữu ích cho nhân sinh. Luôn tận lực tận tâm âm thầm động viên hỗ trợ cho Tăng Ni sinh tu học"***.

Con kính tạm biệt quý Giáo Thọ Sư và chư Huynh Đệ thân thương trường Trung Cấp Phật Học khóa IV, chư huynh đệ đang hiện hữu học tập tại trường. Kính chúc tất cả tâm an thân khỏe và đạt nhiều phúc lạc trong đời sống tu tập của bản thân mình.

Huệ Quang, ngày 18 tháng 11 năm 2020

NHỚ CẢNH PHẬT ĐÀI

Ni sinh. TN Thanh Ý

Đường vào lớp học xa xa,
Trên đài ấy tượng Phật bà Quan Âm.
Hiện thân ra giữa hồng trần,
Độ cho muôn chúng thoát dần bến mê.
Nơi đây muôn họ kéo về,
Tạo cho khung cảnh bốn bề thêm vui.
Ba hai hình tượng đứng ngồi,
Là thân Ngài hóa từ hồi xa xưa.

Thông reo theo gió đu đưa,
Tạo nên khúc nhạc êm đưa nhẹ nhàn.
Ngoài kia biển cả miên mang,
Như tâm mẹ lớn ngập tràn bao la.
Chúng sanh đang ở Ta - bà,
Hãy mau thức tỉnh dần dà khó ra.
Yêu thương bình đẳng ban ra,
Như hương sen trắng, tỏa hoa thơm lừng..

Giác Hoa, Ngày 19/ 11/ 2020

Cẩn Bút

CÁI RỄ CỦA HỌC HÀNH THÌ CAY ĐẮNG NHƯNG QUẢ CỦA NÓ THÌ NGỌT NGÀO

Ni sinh. TN Liên Hạnh

Học là quá trình cả đời phấn đấu mà bể học là vô tận nên Lê – Nin đã nói: ***"Học, học nữa, học mãi"***. Nhưng không phải cứ muốn học thì có thể thành tài ngay được, mà trước hết phải vật lộn với muôn vàn khó khăn ban đầu thì từ từ, ta mới có thể học lên cao nữa và gặt hái được nhiều thành quả hơn. Cho nên chúng ta phải biết: ***"Cái rễ của học hành thì cay đắng, nhưng quả của nó thì ngọt ngào".***

Học hành là quá trình ta tích luỹ, tiếp thu kiến thức, kinh nghiệm của biết bao thế hệ đi trước để lại, biến nó thành của mình rồi áp dụng vào thực tiễn hoặc mở rộng, đào sâu hơn những kiến thức đó. ***"Cái rễ đắng cay"*** của học hành là những khó khăn, trở ngại mà con người ta vấp phải khi bắt đầu tiếp cận với những nguồn tri thức mới. Còn *"**Cái quả ngọt ngào"*** của nó là những thành công ta gặt hái được sau một quãng đường dài cố gắng học tập. Chúng ta hãy tưởng tượng cây muốn đứng vững thì rễ cây phải bám sâu từng chiếc rễ nhỏ xuống lòng đất, nhưng để có được một chiếc rễ to và chắc khoẻ như thế thì không hề đơn giản. Từ đó ta có thể hiểu được nghĩa của câu ngạn ngữ này là: ***Nếu chúng ta có cố gắng, có quyết tâm vượt qua mọi khó khăn để học tập thì chúng ta sẽ thu được những kết quả mỹ mãn như mong đợi.***

Thành quả luôn khiến người ta khao khát nhưng muốn vươn tới nó, ta phải trải qua rất nhiều đắng cay. Quá trình học hành cũng thế, con đường đi của học vấn không bao giờ trải hoa hồng. Bởi khi đứng trước một bể kiến thức bao la, vô tận con người ta dễ bị choáng ngộp, run sợ. Rồi khi tiếp cận với từng phần kiến thức mới mẻ hoàn toàn, con người dễ bị nản chí bởi không phải cứ học, đọc là nhớ được, áp dụng lại càng khó.

Lúc này phương pháp học là một vị cứu tinh, tự thân mỗi người phải tìm cho mình một phương pháp học thích hợp với sở trường, hoàn cảnh, trí nhớ và cả khả năng tư duy của mình. Đó là một quá trình dài, mòn mỏi tìm tòi, sáng tạo, tham khảo nhiều nguồn để rút ra một phương pháp tối ưu cho mình. Có nhiều người đến đây rồi phải lạc lối nhiều lần mới tìm được đường ra. Rồi sau đó, nắm được phương pháp, ta còn cả một quá trình rèn luyện, phấn đấu tìm và tiếp thu kiến thức. Bên cạnh đó để có được trọn vẹn kiến thức thì ta phải trải qua quá trình kiểm chứng, sàng lọc lại cái cần thiết, tổng hợp hoặc phân chia theo chuyên ngành để nắm vững kiến thức mới áp dụng được nó. Quả thật quá trình học tập, tiếp thu kiến thức là không hề dễ dàng, đã có biết bao nhiêu người nản chí mà bỏ cuộc.

Chính những lúc khó khăn, nản chí như thế, con người ta mới nghĩ đến ***"những thành quả ngọt ngào"*** để làm động lực tiếp tục vươn lên trong cuộc sống. Nhưng nói như thế cũng không có nghĩa là việc học tập, tiếp thu kiến thức là một việc khó khăn và nhàm chán, mà ngược lại việc tiếp thu kiến thức có một sức hút kì lạ, khi con người ta biết cái này, sẽ khao khát muốn biết thêm cái nữa hoặc sâu hơn nữa về vấn đề đó. Cho nên càng học, con người ta sẽ khám phá ra nhiều điều mới mẻ hơn, hấp dẫn và lôi cuốn nhiều hơn nữa, khiến lượng kiến thức thu được ngày càng lớn dần làm ta hiểu biết hơn. Đồng thời, học là quá trình tích luỹ kinh nghiệm, là sự chuẩn bị hành trang cho mỗi người bước vào đời, đối mặt với khó khăn của cuộc đời. Kiến thức và kinh nghiệm càng nhiều, con người ta sẽ càng vững tin hơn, càng đứng vững trước phong ba bão táp của cuộc đời sẽ càng thành công hơn. Kiến thức là một bể bao la rộng lớn, không bao giờ có định nghĩa "đủ" đối với việc học, chúng ta có thể học ở bất cứ người nào, bất cứ một lĩnh vực nào trong cuộc sống đầy màu sắc này. Trong xã hội, con người là nhân tố quyết định cho sự phát triển, con người càng tài hoa, đất nước càng phát triển.

Bên cạnh đó, những người chỉ mới khó khăn bước đầu đã nản chí, buông xuôi. Hoặc có những người không chịu tìm tòi, nghiên cứu tiếp thu kiến thức mới mà chỉ ***"há miệng chờ sung"***, hoặc ***"học vẹt"*** cho nhớ để đối phó với thầy cô, để chạy theo điểm số dẫn đến con người không có kiến thức thật, không có thực học. Những người này ra đời không những không thành công mà rất dễ trở thành gánh nặng cho xã hội.

Vậy nên, chúng ta phải biết tự giác học là trên hết. Đặc biệt là những người còn ngồi trên ghế nhà trường cần phải ý thức được tầm quan trọng của sự tự giác trong học tập. Hãy luôn ghi nhớ ***"Cái rễ của học hành thì cay đắng, nhưng quả của nó thì ngọt ngào".***

S.T

Ngọc Giác, Ngày 20/ 11/ 2020

Cẩn Bút

HƯƠNG XƯA

Ni sinh. TN Tịnh Nghiêm

Nhớ ngày nào ***"chân ướt chân ráo"*** bước vào trường, quên sao được cái cảm giác bồi hồi, ngỡ ngàng xen lẫn lo sợ trước sự rộng lớn của ngôi Trường Cao Trung Phật Học Bạc Liêu này. Vậy mà giờ đây tất cả như một phần không thể thiếu trong cuộc sống của con! …

Ngày hôm qua, khi bước vào ngôi nhà Cao Đẳng, con còn bất ngờ với bao quý Thầy – Sư Cô mà con chưa từng quen biết. trong đầu con gợi nên nhiều suy nghĩ : ***không biết lớp Cao đẳng này, có vui vẻ ngập tràn những yêu thương như thời Trung Cấp hay không?***

Và bất ngờ thay khi con phát hiện ra trái tim nhỏ bé khi xưa của con giờ là một vũ trụ bao la không giới hạn, với 39 gương mặt xa lạ ấy giờ đang hiện hữu trong từng góc nhỏ tâm hồn của con. !.

Nhớ lắm những giây phút bạn bè bên nhau với biết bao kĩ niệm!. Thời gian vẫn trôi và bây giờ con có việc phải về bổn tự lo Phật sự tiếp Sư phụ không thể tiếp tục học Cao Đẳng với lớp nữa. Tâm con có nhiều tình cảm – cảm xúc với lớp, với trường con chia sẽ cùng với huynh đệ: "Muốn thực hiện được những hoài bão, ước mơ thì không đơn giản chút nào quý Thầy – quý Sư Cô ạ. Điều đó phải trải qua quá trình rèn luyện, học tập lâu dài. Nhưng không phải ai cũng hoàn thành tốt việc thực hiện ước mơ cao đẹp của mình. Mơ ước đó có thể xa vời với một số người vì khả năng học tập, nhưng điều quan trọng là đúng với dự định, hoài bảo ước mơ của mình. Bởi vậy, làm cách nào để thực hiện ước mơ là điều trăn trở, lo âu của rất nhiều người. Là con người thì đều có quyền được ước mơ được có những hoài bão, được sống với ước mơ và đặt biệt là được thực hiện mơ ước ấy.

Không những học tập, rèn luyện, phấn đấu mà ta còn cần phải có nghị lực và sự kiên nhẫn, lòng quyết tâm và niềm tin chiến thắng. Nếu người ta mất đôi tay mà họ vẫn biết viết bằng chính đôi chân của mình, vậy tại sao chúng ta có đầy đủ mà trái tim ta lại nhỏ bé?

Thế mới biết, sống với ước mơ hoàn toàn chưa đủ, trái tim phải nung nóng ước mơ hoài bảo thành một chiếc chìa khoá để nó có thể mở được cánh cửa tương lai. Tức là phải cố gắng học tập, rèn luyện thực hiện được ước mơ của mình. Nếu chỉ có một người thì như một giọt nước trong đại dương mênh mông, một hạt cát trong sa mac bao la, một chiếc lá giữa rừng cây thăm thẳm. Nhưng nếu chúng ta nắm tay lại để nắm lấy chìa khoá thành công thì việc thực hiện ước mơ trở nên dễ dàng hơn ... Mong sao quý Thầy, quý Sư Cô sẽ tiếp tục trên con đường tu học để làm lợi lạc cho Phật Pháp mai sau"...

Hải Huệ, Ngày 24/ 11/ 2020

Cẩn Bút

PHẦN III

LƯU DẤU KHÔNG PHAI

Ban Cán Sự Lớp Thỉnh Ý Thầy Hiệu Trưởng Về Việc Làm Quyển Kỷ Yếu

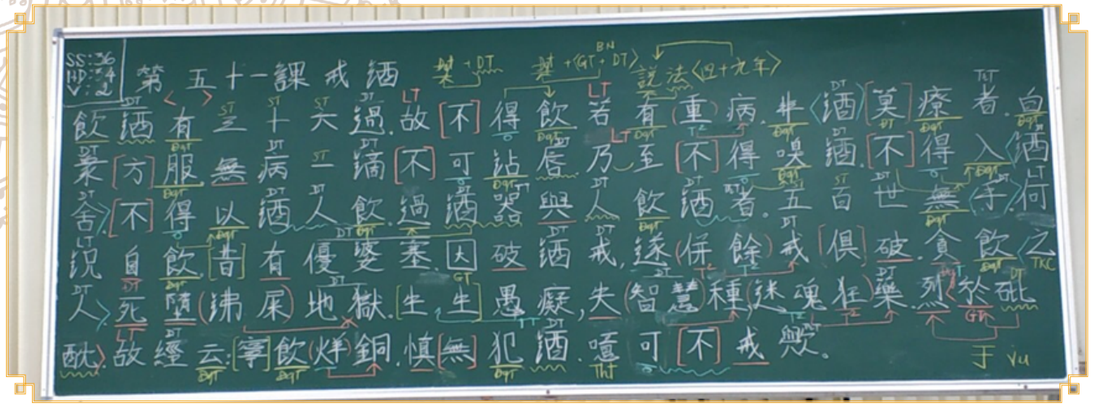

NHỮNG HOẠT ĐỘNG TRÊN LỚP

LỚP HỌC MÙA COVID

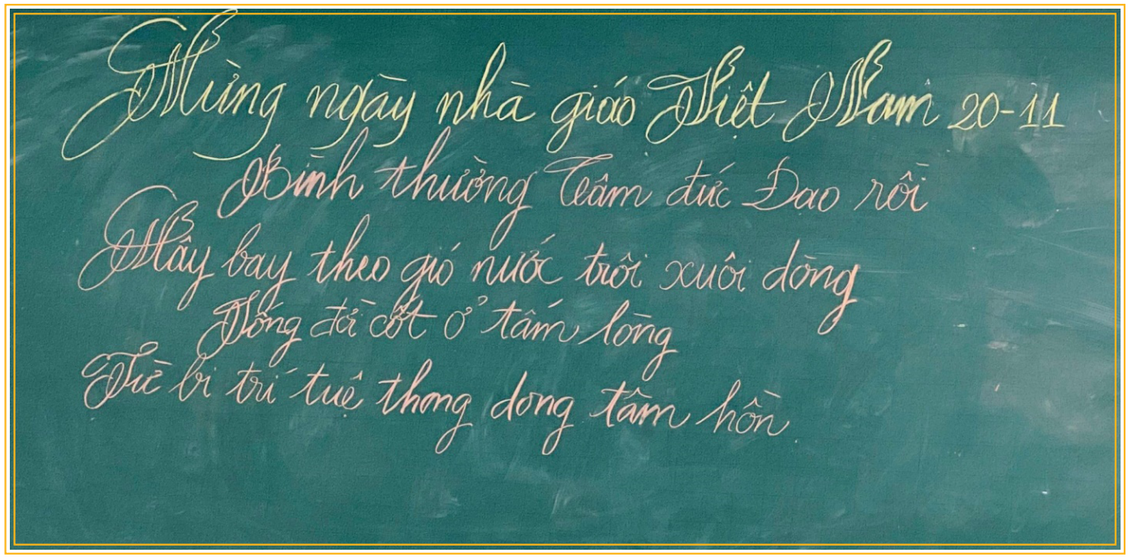
Nam mô corona
corona ,xa ta ra xa ta ra
xa thiệt xa ta bà ha

NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM 20 - 11

Ngày Nhà Giáo Việt Nam của Lớp Cao Đẳng năm 2019

Ngày Nhà Giáo Việt Nam
Lớp Cao Đẳng
2021

Kỷ Niệm Quốc Tế Phụ Nữ
Ngày 8 Tháng 3

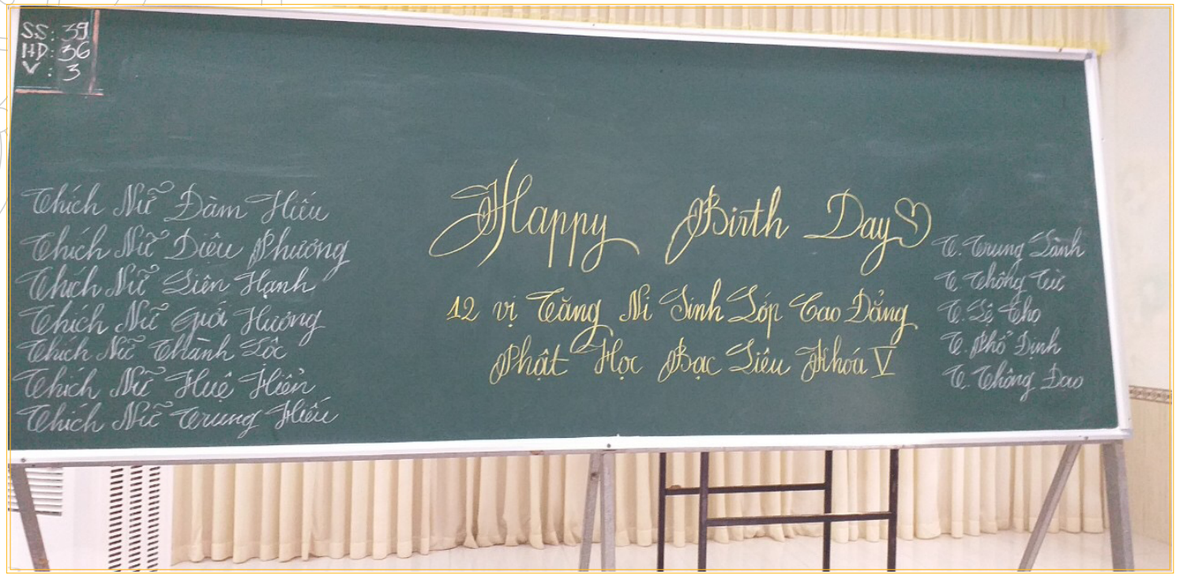

SINH NHẬT TẬP THỂ
CỦA LỚP CAO ĐẲNG

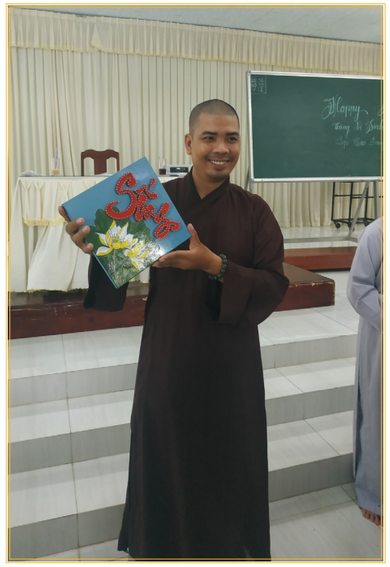

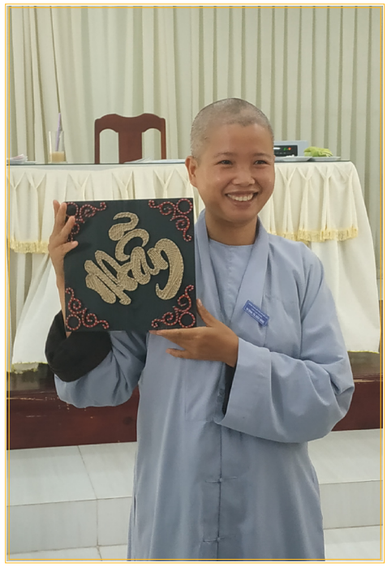

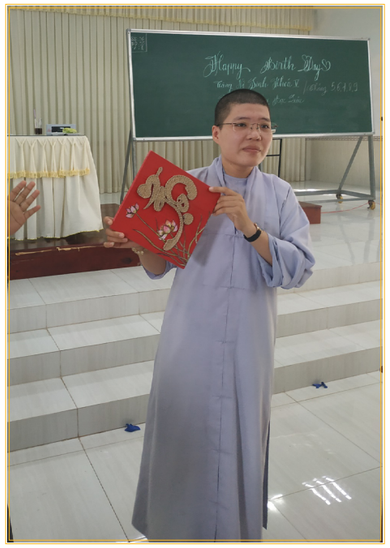

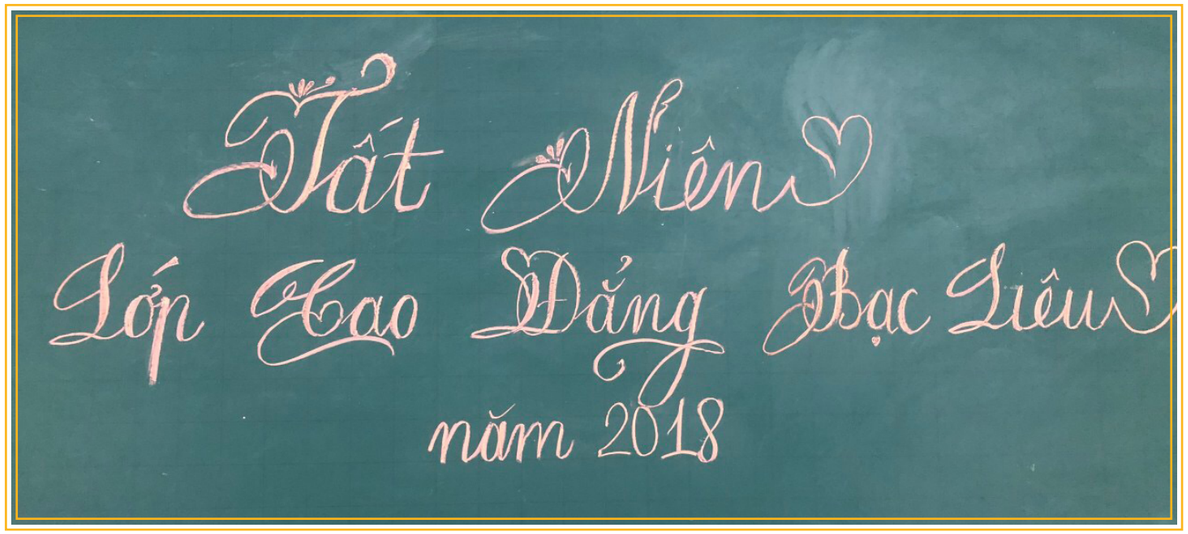

Tất Niên
Lớp Cao Đẳng Bạc Liêu
năm 2018

Hoạt động viếng lễ tang

Hoạt động đi thăm bệnh của lớp

Chúc Tết Thầy Cô Giáo Qua Từng Năm

Chúc Tết Thầy Cô Giáo Qua Từng Năm

Lớp Cao Đẳng Thăm Quý Thầy Giáo Thọ

Các Buổi Ngoại Khóa Lớp Cao Đẳng

DANH SÁCH GIÁO THỌ SƯ VÀ THẦY CÔ GIÁO GIẢNG VIÊN

DANH SÁCH GIÁO THỌ SƯ & THẦY CÔ GIÁO GIẢNG VIÊN

Thượng Tọa Thích Thiện Hảo.

ĐC: Chùa Linh Quang. tỉnh Đồng Tháp.

SDT:

Thượng Tọa Thích Trung San

ĐC: Chùa Thiên Tôn, 117/3/2 An Bình, P. 6, Quận 5, Tp. HCM.

SDT: 0832 560 242

Thượng tọa. Thích Phước Thành

ĐC: Khu vực 3, phường Thuận An, thị xã Long Mỹ, tỉnh Hậu Giang.

SDT: 0942.762.409

Thượng tọa. Thích Minh Hạnh

ĐC: Chùa Thiên Thới, xã Kế An, huyện Kế Sách, tỉnh Sóc Trăng.

SĐT:

Thượng tọa Thích Lệ Thọ

ĐC: Chùa Định Hương, quận 12, tp. Hồ Chí Minh

SDT:

Đại đức. Thích Minh Thịnh

ĐC: Chùa Tân Đức, xã Tân Thạch, huyện Châu Thành, tỉnh Bến Tre.

SDT: 0988 199 270

Giảng viên : Bùi Thị Hường

ĐC: 02- Nguyễn Thị Mười, P. 1, tp. Bạc Liêu, tỉnh Bạc Liêu.

Gmail: bthung2013@gmail.com

SDT: 0985 217 886

Giảng viên Lý Tú Cầm - Pháp Danh: Đức Thông

ĐC: tp Bạc Liêu, tình Bạc Liêu.

SDT: 0946 844 494

Giảng viên. La Thị Út

ĐC: phường 5, tp Bạc Liêu, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0834 400 502

Giảng viên. Nguyễn Lê Lý

ĐC: tp Bạc Liêu, tỉnh Bạc Liêu

SDT: 0988 138 099

DANH SÁCH THÀNH VIÊN LỚP CAO ĐẲNG

Tăng sinh. Thích Thông Đạo

ĐC: Huyện Đại Ngãi, tỉnh Sóc Trăng

Gmail: Thichngohy@gmail.com

SDT: 0362228668

Tăng sinh. Thích Phổ Định

ĐC: Chùa Vạn Linh, xã Hưng Thành, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0814 509 856

Tăng Sinh. Thích Minh Đắc

ĐC: Chùa Châu Viên, ấp Trà Hất, xã Châu Thới, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu

SDT: 0822 611 362

Tăng Sinh. Thích Quảng Hảo

ĐC: Tu Viên Linh Thứu, Củ Chi

SDT: 0374 707 043

Tăng Sinh. Thích Phước Hậu

Chùa Vạn Phước - ấp Bình Chiến, TT Bình Đại, huyện Bình Đại, tỉnh Bến Tre

SDT: 0966819660

Tăng Sinh. Thích Trung Lành

ĐC: Chùa Phong Lợi, ấp Nhà Lầu 2, xã Ninh Thạnh Lợi A, Hồng Dân, Bạc Liêu.

SDT: 0832 988 292

Tăng Sinh. Thích Minh Nghĩa

ĐC: Chùa Hưng Thiện, xã Phú Tòng, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0947 649 141

Tăng Sinh. Thích Đăng Nguyện

ĐC: Chùa Phước Lâm, huyện Mỹ Xuyên, tỉnh Sóc Trăng.

SDT: 0947 649 141

Tăng sinh. Thích Lệ Thọ

ĐC: Chùa Hương Hải Thiền Viên- ấp 4, xã Tóc Tiên, tx. Phú Mỹ, tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu.

-Chùa Long Phước, ấp Cây Giang, xã Long Điền, huyện Đông Hải, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0913 303 052 – 0364 656 725.

Tăng sinh. Thích Thông Từ

ĐC: Chợ Gạo, Tiền Giang

Gmail: nguyen.thanhnghia339@gmail.com

SDT: 0348 436 039

Ni sinh. TN Diệu Ánh

ĐC: Tịnh thất Quan Âm, ấp Trường Điền, xã Long Điền Đông, huyện Đông Hải, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0944 043 550

Ni sinh. TN Huệ Bình

ĐC: Chùa Giác Hoa, ấp Xóm Lớn, xã Châu Thới, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0973 285 771

Ni sinh. TN Thoại Dung

ĐC : Chùa Bạch Liên - đ. Ngô Quang Nhã, k.6, p.1, tp. Bạc Liêu, tỉnh Bạc Liêu.

SDT : 0944 855 440

Ni sinh. TN An Duyên

ĐC : Chùa Vĩnh Thái An, ấp Thống Nhất, huyện Hòa Bình, tỉnh Bạc Liêu.

SDT : 0393 133 776

Ni sinh. TN Diệu Duy

ĐC : chùa Hoà Linh , Bạc Liêu

SDT : 0972413518

Ni sinh. TN Diệu Đăng

ĐC: Niệm Phật đường Quan Âm, ấp Trường Điền, xã Long Điền Đông, huyện Đông Hải, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0364 902 862

Ni sinh. TN Huệ Hạnh

ĐC: Chùa Giác Tánh - ấp 15, xã Vĩnh Mỹ B, huyện Hòa Bình, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0388 919 959

Ni sinh. TN Liên Hạnh

ĐC: Tịnh xá Ngọc Giác, ấp Giồng Giữa, xã Hiệp Thành, tp. Bạc Liêu, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0984 535 900 – 0949 666 265

Ni sinh. TN Thiên Hạnh

ĐC: Chùa Giác Hoa, ấp Xóm Lớn, xã Châu Thới, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0933 104 478

Ni sinh. TN Thành Hậu

ĐC : Chùa Giác hoa, ấp Xóm Lớn, xã Châu Thới, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT : 0775 658 170

Ni sinh. TN Đàm Hiếu

ĐC : Chùa Giác hoa, ấp Xóm Lớn, xã Châu Thới, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT : 0943 567 061

Ni sinh. TN Huệ Hiển

ĐC: Chùa An Thạnh Linh, huyện Hoà Bình, tỉnh Bạc Liêu

SDT: 0919 091 395

Ni sinh. TN Tịnh Huê

ĐC: Chùa Giác Hoa, ấp Xóm Lớn, xã Châu Thới, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0858 162 393

Ni sinh. TN Giới Hương

ĐC: Chùa Giác Hoa, ấp Xóm Lớn, xã Châu Thới, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0931 256 813

Ni sinh. TN Thanh Hỷ

ĐC: 49/21 đường Ngô Gia Tự, phường Thanh Sơn, thành phố Phan Rang Tháp Chàm, tỉnh Ninh Thuận.

SDT: 0825 295 547

Ni sinh. TN Thoại Kiên

ĐC: Chùa Long Quang. Số 96, ấp Sóc Đồn, xã Hưng Hội, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0838 739 362

Ni sinh. TN Thành Lộc

ĐC: Chùa Giác Hoa, ấp Xóm Lớn, xã Châu Thới, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0917 799 673

Ni sinh. TN Tâm Mãn

ĐC: Tịnh Thất Pháp Tánh, k.7, phường 5, thành phố Bạc Liêu, tỉnh Bạc Liêu.

SDT : 0949 027 977

Ni sinh. TN Thành Mỹ

ĐC: Chùa Giác Hoa, ấp Xóm Lớn, xã Châu Thới, huyện Vĩnh Lợi, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0949 992 551 (Zalo, Facebook: Cõi Tịnh)

Ni sinh. TN Diệu Phương

ĐC: Chùa Liên Hoa, ấp Thống Nhất, thị trấn Ngan Dừa, huyện Hồng Dân, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0939 975 906

Ni sinh. TN Lệ Tâm

ĐC: Chùa Vĩnh Quới, p. Láng Tròn, Tx. Giá Rai, tỉnh Bạc Liêu.

SDT: 0963 414 074

Ni sinh. TN Thanh Thiện

ĐC: 49/21 đường Ngô Gia Tự, phường Thanh Sơn, thành phố Phan Rang Tháp Chàm, tỉnh Ninh Thuận.

SDT: 0964 603 309

Ni sinh. TN Trung Hạnh

ĐC: Tịnh thất Phổ Hiền, ấp Vĩnh An, xã Vĩnh Trạch, tp. Bạc Liêu, tỉnh Bạc Liêu

SDT: 0918 991 196

Ni sinh. TN Thanh Ý

ĐC: Chùa Liên Hoa, thị trấn Liên Nghĩa, huyện Đức Trọng, tỉnh Lâm Đồng.

SDT: 0968 756 707

Thích Nữ Tịnh Nghiêm

ĐC: Chùa Hải Huệ. xã Mỹ Xương, huyện Cao Lãnh, tỉnh Đồng Tháp.

SDT: 0338690624

Gmai: phanthikimngan1869@gmail.com

LỜI TRI ÂN

***

"Dẫu rằng một chữ cũng Thầy,

Dẫu rằng nửa chữ cũng đầy ơn sâu.

Mai kia vào cuộc bể dâu

Lời Thầy là những hạt châu soi đường."

Tập thể lớp Cao Đẳng chúng con vô cùng hạnh phúc, khi được nói lên tiếng lòng tri ân tha thiết, thông qua quyển kỷ yếu này.

Chúng con xin dâng lên quý Ngài lòng tôn kính vô biên, nguyện khắc sâu vào lòng, trước tâm huyết và đức hy sinh cao vời mà Chư Tôn Đức đã dìu dắt tu học trong thời gian vừa qua. Quý Giáo Thọ Sư đã không quản đường xá xa xôi, truyền trao Giáo lý – Giáo nghĩa, cùng kinh nghiệm vô cùng quý báu. Xin nguyện y theo lời "Ân Sư" đã dạy, tinh tấn tu học để mai sau trở thành những người hữu ích cho đạo, cho đời, để đền đáp một phần ân đức mà quý Ngài đã dành cho chúng con. Cầu Hồng ân Tam bảo từ bi gia hộ quý Ngài, trí tuệ thường minh và mãi mãi là bóng đại thọ để che mát chúng con cùng đàn hậu tấn.

Toàn thể Tăng Ni sinh chúng em cũng trân trọng gửi đến quý Thầy Cô giáo lòng biết ơn sâu sắc, kính chúc Thầy Cô có trọn niềm vui trong cuộc sống và gia đình hạnh phúc.

Chúng con một lần nữa, xin đầu thành đảnh lễ tri ân chư Tôn Đức Ban Giám Hiệu Trường, quý Giáo Thọ Sư. Tri ân quý Thầy Cô giáo trong Ban Giảng Huấn, đồng thời tri ân chư huynh đệ … Trong thời gian qua đã chỉ đạo, khuyến khích và động viên để chúng con hoàn thành quyển *"Kỷ Yếu Lớp Cao Đẳng Phật Học Bạc Liêu Khóa V"* với chủ đề: ***" Chung Chí Nguyện".***

Quyển Kỷ Yếu ra đời trong thời gian xen lẫn với mùa thi cuối khóa, chắc chắn không sao tránh khỏi những điều sơ sót. Ngưỡng mong chư Tôn Thiền Đức và quý liệt vị lân mẫn hoan hỷ cho.

BAN BIÊN TẬP

LỚP CAO ĐẲNG PHẬT HỌC BẠC LIÊU
KHÓA V
(2018 – 2021)

❖ **Chứng Minh:** ***Thượng tọa Thích Phước Chí***

❖ **Ban Biên Tập:**

- **Tăng sinh:** *Thích Trung Lành*
- **Tăng sinh:** *Thích Thông Từ*
- **Ni sinh:** *Thích nữ Thanh Thiện*
- **Ni sinh:** *Thích nữ Huệ Hạnh*

❖ **Nội Dung:** *Tập thể Lớp Cao Đẳng.*

❖ **Thiết Kế Mỹ Thuật:** Phòng Thiết Kế HP Media

❖ **In :** Nhà in Probook - TPHCM

...Sau khi thành lập ban trị sự năm 2000, Phật giáo Bạc Liêu phải đối diện trước nhiều khó khăn thử thách. Với tầm nhìn xa về kế hoạch đào tạo nguồn nhân lực cho Giáo hội, ngay nhiệm kỳ đầu tiên Hòa thượng Thích Huệ Hà đã thành lập Trường Trung Cấp Phật Học Bạc Liêu...
...Trích trong bài Huấn Từ của Thượng Tọa Hiệu Trưởng...

